

การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู

ปริญาพนธ์

ของ

ประยุทธ์ พันธุ์บัว

-9 ก.ย. 2536

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2536

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ทิพย์ ทอหงษ์.....กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาก ทอหงษ์)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย.....ประธาน

(รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ทิพย์ ทอหงษ์.....กรรมการ

(อาจารย์ทัศนาก ทอหงษ์)

.....ว.ป.ล. ภิรมย์.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ. อจร สุธรังสรรค์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

.....สมพร บัวทอง.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ศ.ดร.สมพร บัวทอง)

วันที่...4... เดือน...สิงหาคม..... พ.ศ. 2536.....

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย อาจารย์ที่ศนา ทองภักดี ผศ.ชจร สุขรังสรรค์ ดร.ชุตินา เจริญศิริ และ ดร.วิชัย คิสาสะ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความเมตตาที่อาจารย์ทุกท่านได้กรุณาให้คำชี้แนะที่มีคุณค่าซึ่งแก่การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยความสะดวก คณะครู อาจารย์โรงเรียนบางลำโพงวิทยาทุกท่าน ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนบางลำโพงวิทยาทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณผู้อำนวยความสะดวก คณะครู อาจารย์โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมทุกท่าน ขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคมทุกคนที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการทดลองเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำและให้กำลังใจตลอดมา

ผู้วิจัยขอขอบปริญญานิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องบูชาพระคุณของคุณพ่อ คุณแม่ คณะครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การศึกษอบรมและช่วยเหลือจนผู้วิจัยประสบความสำเร็จในชีวิต และการศึกษาค้นคว้าทำทุกวันนี้

ประสุทธ พันธ์บัว

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	9
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน	23
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน	30
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ	34
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	39
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎี การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	42
	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ	61
	สมมติฐานของการวิจัย	65
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	66
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	66
	เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง	67
	การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	67
	การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล	71
	การวิเคราะห์ข้อมูล	72
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	73

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	75
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล	75
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	86
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	86
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	86
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	87
การวิเคราะห์ข้อมูล	88
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	89
อภิปรายผล	90
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	97
ภาคผนวก	110
ประวัติย่อของผู้วิจัย	219

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ CRF - 3x2 design	71
2	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษภายหลังการเรียนโดยพิจารณาจากระดับ ความสามารถและการสอน	77
3	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ	78
4	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษา อังกฤษระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู	79
5	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษา อังกฤษภายหลังการเรียนโดยพิจารณาจากระดับความสามารถและการสอน	80
6	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ	81
7	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู	82
8	แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษา อังกฤษภายหลังการเรียนโดยพิจารณาจากระดับความสามารถและการสอน	83
9	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ	84
10	แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู	85
11	แสดงคุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ	111

12	แสดงค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ...	112
13	แสดงค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียน ภาษาอังกฤษ	113
14	แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง	114
15	แสดงคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง	115
16	แสดงคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง	116

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง	11
2	แสดงกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์	12
3	แสดงการพัฒนาาร่วมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	33
4	แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน	33
5	แสดงความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน	43
6	แสดงกระบวนการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	44
7	แสดงผลที่นักเรียนเลือกวิธีการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง	48
8	แสดงแรงจูงใจที่นักเรียนเลือกวิธีการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ...	49
9	แสดงสัญญาณการเรียน	58
10	แสดงแบบบันทึกวิธีการเรียน	59

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลภาษาหนึ่งที่ใช้สื่อสารในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลกอย่างกว้างขวาง เป็นภาษาที่ใช้ควบคุมการจราจรทางอากาศ ๗ สนามบินนานาชาติทั่วโลกใช้ในการโปรยสิทธิ์ระหว่างประเทศ และใช้ในการประชุมนานาชาติ การขยายตัวของภาษาอังกฤษในด้านภูมิศาสตร์แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษที่เพิ่มมากขึ้นจนกลายเป็นภาษานานาชาติ (International Language) ที่มีจำนวนพลเมืองของโลกมากกว่าครึ่งได้เรียนรู้ และใช้เป็นสื่อกลางในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจระหว่างกัน (ประพาศน์ พกทิประภา. 2528 : 139 ; White. 1988 : 8 - 9)

จากความสำเร็จของภาษาอังกฤษดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นวิชาเลือกเสรี โดยมีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถ ความถนัดในภาษาอังกฤษตามความสนใจของนักเรียน เพื่อให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา สามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ เพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือการประกอบอาชีพ และเพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาอังกฤษและมีนิสัยรักการอ่าน โดยมีแนวดำเนินการจัดให้นักเรียนได้เลือกเรียนอย่างกว้างขวางตามความถนัดและความสนใจ จัดการเรียนการสอนให้นักเรียนได้ทดลองใช้วิธีการใหม่ ๆ อยู่เสมอ ผสมผสานการให้ความรู้กับการปฏิบัติจริงโดยเน้นกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล กระบวนการกลุ่มและการเสริมสร้างค่านิยมพื้นฐาน เช่น ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีวินัย และรับผิดชอบ ควบคู่ไปด้วย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2532 : 8,95)

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ถูกต้อง จะต้องฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ในจำนวนทั้ง 4 ทักษะดังกล่าว การอ่านถือเป็นทักษะที่สำคัญและมีประโยชน์มาก เพราะการอ่านนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลินรับรู้ข่าวสารเป็นการประเทืองปัญญาแล้ว ผู้อ่านยังสามารถใช้ทักษะทางการอ่านค้นคว้างานทางด้านวิชาการและใช้ความรู้เหล่านั้นให้เกิดประโยชน์แก่งานในอาชีพของตนได้ (สุกานดา ปันนาค. 2531 : 1 ; Morris and Dore. 1989 : 18)

เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ซับซ้อนมาก ด้วยเหตุที่การอ่านเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความสามารถหลายด้าน เช่น การรู้ความหมายของคำ ความสามารถในการคิดขณะที่อ่านพร้อมกับการใช้เหตุผลควบคู่กันไปด้วย ดังนั้นการอ่านจึงมีวิธีการเฉพาะซึ่งนักการศึกษาเรียกว่ายุทธวิธีการอ่าน (Reading Strategies) ซึ่งเป็นทักษะที่นักเรียนควรได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้องเพราะนอกจากจะอ่านเรื่องเพื่อเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านแล้ว ผู้อ่านจะต้องสามารถคิด วิพากษ์วิจารณ์ วิเคราะห์และประเมินสิ่งที่อ่านได้ด้วย (ประทีป แจ่มจิต. 2529 : 3 ; Lapp and Flood. 1986 : 116 - 117) และอีกประการหนึ่งทักษะการอ่านซึ่งเป็นทักษะรับสาร (Receptive Skill) ยังมีความสัมพันธ์กับทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะผลิต (Productive Skill) อีกด้วย (Krashen and Terrell. 1983 : 131 - 132 ; Morris and Dore. 1989 : 192 - 193)

จากผลการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายพบว่า นักเรียนไม่ได้รับการฝึกฝนทักษะทางภาษาอย่างเพียงพอและครบถ้วน ทำให้สมรรถนะวิสัยในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนเพราะครูส่วนใหญ่สอนการอ่านด้วยวิธีแปล และขาดการจูงใจให้นักเรียนอยากเรียน (ผอศผา พันธุ์ฝึก. 2525 : 1 - 3 ; คำควน ทองพรหม. 2527 : 34 ; สุกส์น นาคจัน. 2527 : 42 ; พรทิพย์ ตั้งไชยวรางค์. 2527 : 16 ; จวีรพรธ นาระดล. 2531 - 2532 : 60 ; Metzger. 1977 : 3346 - A)

สาเหตุดังกล่าวเนื่องมาจากบทบาทของครูในการสอนโดยทั่วไปที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้ควบคุมชั้นเรียน ถ่ายทอดเนื้อหาวิชา เลือกและควบคุมกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียน รับผิดชอบในเรื่องการเรียนการสอน และแก้ไขข้อบกพร่องของนักเรียน เป็นการเรียนการสอนที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง (Teacher - Centred) โดยทำหน้าที่เป็นผู้ให้แต่เพียงฝ่ายเดียว ในขณะที่เด็กกับบทบาทของนักเรียนเป็นเพียงผู้รับ (Passive) หรือผู้ตามและดำเนินกิจกรรมการเรียนตามที่ครูกำหนดไม่มีความเป็นอิสระ ความก้าวหน้าทางภาษาของนักเรียนเป็นไปตามกลไก (Mechanical) ที่ครูกำหนดไว้ นักเรียนไม่มีโอกาสได้พัฒนาความสามารถทางภาษาได้ตามความถนัดและความสนใจ (Dynamic) (เอกวิทย์ ๗ กลาง. 2532 : 61 - 64 ; Tumposky. 1987 : 5)

ทฤษฎีการสอนภาษาคำต่างประเทศในปัจจุบัน ได้ก้าวเข้าสู่กระบวนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner - Centred) ซึ่งมุ่งเน้นกระบวนการเรียนภาษาและบทบาทของนักเรียน โดยครูต้องให้ความสำคัญและพิจารณาถึงจุดมุ่งหมาย (Goals) และความต้องการ (Needs) ของนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนแต่ละคนมีจุดมุ่งหมายและความต้องการที่จะเรียนภาษาแตกต่างกัน นักเรียนเองเท่านั้นจะ

เป็นผู้ตัดสินใจว่าจะเรียนภาษาด้วยวิธีการอย่างไรจึงจะเหมาะสมที่สุด (Tumposky. 1987 : 4) เพราะการเรียนรู้สิ่งใด ๆ ก็ตามเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในแต่ละบุคคลเท่านั้น และจะแตกต่างกันไป ไม่สามารถที่จะเรียนรู้แทนกันได้ (Dickinson. 1987 : 9 ; Dean. 1989 : 66)

ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) เป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการวินิจฉัยความจำเป็นที่จะต้องเรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใด การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียน การเลือกแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคลหรือวัสดุอุปกรณ์ การเลือกยุทธวิธีในการเรียน และการประเมินผลการเรียน (Knowles. 1975 : 18 ; Dickinson. 1987 : 5) บทบาทของครูจึงเป็นผู้ช่วยเหลือ (Helper) ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ผู้เข้าร่วมกิจกรรม (Participant) หรือเป็นผู้สังเกตการณ์และเป็นผู้เรียนในขณะเดียวกัน (Observer and Learner) (Breen and Candlin. 1980 ; citing Nunan. 1989 : 87) ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจธรรมชาติของภาษาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่สุด (Nunan. 1989 : 83) เพราะบุคคลใดที่จะถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีการศึกษา คือ บุคคลที่ได้เรียนรู้วิธีการเรียน (Learning How to Learn) เรียนรู้วิธีการคัดแปลง การเปลี่ยนแปลงและตระหนักว่าความรู้ต่าง ๆ เป็นอนิจจัง แต่สิ่งสำคัญอยู่ที่วิธีการแสวงหาความรู้ (Rogers. 1969 : 104 ; Nisbet and Shucksmith. 1988 : vii)

ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองของ เลสลีย์ ดิคกินสัน (Leslie Dickinson) และเห็นว่าวิธีนี้จะ เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยจะศึกษาเปรียบเทียบกับการสอนตามคู่มือครู เพื่อจะรู้ว่าวิธีการสอนวิธีไหนจะส่งผลต่อตัวแปรที่ต้องการศึกษาได้ดีกว่ากัน และจะได้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในการปรับปรุงการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความ

สามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนและระดับความสามารถที่มีต่อการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ได้แนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนทักษะการอ่านและการเขียน ผักผ่อนความรับผิดชอบ และเสริมสร้างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้กับผู้เรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน รวม 60 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่เรียนรายวิชาการอ่าน 3 (อ 533)

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่างโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยจัดแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถ

3. เนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยนำมาจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ "Improve Your Reading" Book II จำนวน 6 เรื่อง คือ

1. The Garden Hotel
2. Story Line
3. Mr Hobbs' House
4. The Tourist's Taravura
5. Cosmo Books Unlimited

6. Welcome to Warman's

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ใช้เวลาในการทดลองสัปดาห์ละ 3 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 18 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534

5. ตัวแปรที่จะศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่

5.1.1 การสอน 2 วิธี คือ

5.1.1.1 การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

5.1.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.1.2 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

5.1.2.1 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง

5.1.2.2 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง

5.1.2.3 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

5.2.3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (Self-instruction) หมายถึง กระบวนการที่นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากชุดการเรียนรู้หรือแหล่งวิชาการอื่น ๆ จนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ

2. การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการสอนที่ครูให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากชุดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ โดยสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการของ เลสลีย์ ดิคกินสัน (Dickinson. 1987)

และใช้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

- 2.1 ครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดการเรียนรู้ให้นักเรียนฟัง
- 2.2 ครูให้นักเรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียนรู้
- 2.3 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม
- 2.4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบายเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม
- 2.5 ครูประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการสังเกตจากผลการปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

3. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และใช้สอนนักเรียนกลุ่มควบคุม โดยดำเนินการสอนตามรูปแบบการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ซึ่งมีลำดับขั้นตอนการสอน ดังนี้

3.1 ได้รับความสนใจของนักเรียนโดยการสนทนากับสถานการณ์ หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจและเกิดแรงจูงใจ และเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน

3.2 บอกให้นักเรียนทราบจุดประสงค์ของบทเรียน

3.3 ทบทวนประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนใหม่โดยการใช้คำถามหรือ วัสดุอุปกรณ์

3.4 เสนอบทเรียนใหม่โดยครูอธิบายความหมาย คำศัพท์ ส่วนวน และโครงสร้างไวอากรณโดยใช้อุปกรณ์ เช่น บัตรคำ รูปภาพ ฯลฯ ประกอบ แล้วครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟังนักเรียนอ่านตาม

3.5 ให้นักเรียนเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนสามารถทำกิจกรรมได้ด้วยตนเอง เช่น แนะนำวิธีทำแบบฝึกหัด แนะนำแหล่งค้นคว้า

3.6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องด้วยตนเอง ทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมตามจุดประสงค์ที่วางไว้

3.7 แจกผลการปฏิบัติโดยครูตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำแบบฝึกหัดของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนทำงานได้ถูกต้อง แก้ไขเมื่อนักเรียนทำผิด อธิบายเพิ่มเติมเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ

3.8 ประเมินผลการเรียนรู้ ตามจุดประสงค์โดยการสังเกตการอ่านและการตอบคำถามจากแบบฝึกหัดของนักเรียน

3.9 ส่งเสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้เป็นการสรุปข้อบทบทเรียนที่

ผ่านมาให้ให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจที่แน่นหนา โดยให้ทำแบบฝึกหัดหรือทำรายงานเพิ่มเติม หรือทำการทดสอบหลังการเรียน

4. ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาหรือการรับภาษาอื่นของนักเรียนซึ่งจัดแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ โดยใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาการอ่าน 2 (อ 432) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบางลี่วิทยา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 แล้วนำคะแนนมาแบ่งด้วยตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ โดยใช้เทคนิค 33 % ของ เคอร์ตัน (Marry and Yen. 1979 : 121 ; citing Cureton. 1957) ได้ดังนี้

4.1 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ขึ้นไป

4.2 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34-66

4.3 ระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ลงมา

5. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการจับใจความสำคัญของเรื่อง การระลึกสิ่งที่อ่านได้ การแปลความ การตีความ และการขยายความของสิ่งที่อ่านได้อย่างถูกต้อง ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

6. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ทักษะของนักเรียนในการเลือกคำ การเรียบเรียงคำหรือประโยคที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจตามลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยได้ทดลองหาคุณภาพแล้ว

7. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง การที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษจนประสบความสำเร็จตามจุดประสงค์ ด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรคไม่ย่อท้อเอาใจใส่ต่อการเรียน ผลงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่นัดหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าซักถามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดผิดก็ยอมรับว่าผิด แล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเองอยู่เสมอ มีความละเอียดรอบคอบไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลักเลี้ยว และรู้จักวางแผนป้องกัน

กันข้อบกพร่อง ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียนของหน่วยศึกษานิเทศก์ (หน่วยศึกษานิเทศก์. 2529) มาปรับปรุงและหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง

8. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความปรารถนาของนักเรียนที่จะกระทำการหนึ่งสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จถึงแม้ว่าจะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทั้งทักษะและความสามารถโดยมีความเชื่อมั่นในตนเอง ชอบรับความสำเร็จ และความล้มเหลวของเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งวัดได้ด้วยคะแนนจากแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของ นาราวดี กิจวิธ (นาราวดี กิจวิธ. 2532 : 90 - 93) มาปรับปรุงและหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ดังนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน
4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ
5. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

โดยทั่วไปคำนิยามของการอ่านแบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ ระดับแรกเป็นกระบวนการแปลรหัสจากตัวอักษรเป็นเสียง และระดับสองเป็นกระบวนการรับความหมายจากตัวอักษรหรือเรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่ทั้งนี้การอ่านเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านจะต้องรับรู้ แปลความ ตีความ ตั้งสมมุติฐาน และประเมินสิ่งที่ได้อ่าน กระบวนการดังกล่าวจะมีอัตราความเร็วแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับความคุ้นเคยของผู้อ่านต่อเนื้อหาของสิ่งที่ได้อ่านและจุดประสงค์ในการอ่านของผู้อ่านด้วย (Lapp and Flood. 1986 : 5 - 6)

การอ่านเป็นเกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา ซึ่งในขณะที่อ่านผู้อ่านจะเลือกตัวชี้แนะ (Clues) ที่ปรากฏในข้อความเพื่อเดาความหมายของข้อความทั้งหมด นอกจากนั้นการอ่านยังเป็นกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการรับรู้ของสมอง และในขณะที่สมองรับรู้ตัวอักษรนั้น ผู้อ่านต้องมีการคาดการณ์ล่วงหน้า โดยอาศัยพื้นฐานของความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน (Goodman and others. 1973 :

การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งถูกเสนอไว้ในรูปรหัสพิเศษ ผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้แปรรหัสเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน (Morris and Stewart - Dore. 1989 : 14)

การอ่านเป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่ต้องอาศัยความรู้เรื่องศัพท์ โครงสร้างทางไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องมีทักษะในการเดาความคิดและรูปแบบการเรียบเรียงภาษาที่ผู้เขียนพยายามถ่ายทอดไว้ในงานเขียน (ปัทมาภรณ์ นิยมไทย. 2530 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Ibrahim. 1979 : 187)

การอ่านเป็นการบูรณาการทักษะหลาย ๆ อย่างเข้าด้วยกัน เช่น การมองเห็น การจำแนก ความแตกต่าง การวิเคราะห์ค่า ความหมายของค่า การตีความ เพื่อทำความเข้าใจและวิเคราะห์สิ่งที่อ่าน (Smith. 1971 : 1)

สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่สัมพันธ์กับภาษา เป็นกระบวนการที่มีความซับซ้อน มีองค์ประกอบหลาย ๆ ประการที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียนและต้องการสื่อความหมาย ตลอดจนต้องรู้จักวิธีการเขียนและความคิดของผู้เขียน หรือโครงสร้างของข้อเขียนนั้น ๆ ในขณะเดียวกันผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของเรื่องที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดได้ อีกทั้งสามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียนจากเรื่องหรือข้อความที่อ่าน และระลึกเรื่องได้ตามประสบการณ์และความสามารถของตนเอง ซึ่งผู้อ่านจะเลือกนำมาประมวลเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องในขณะที่ย่ออ่าน

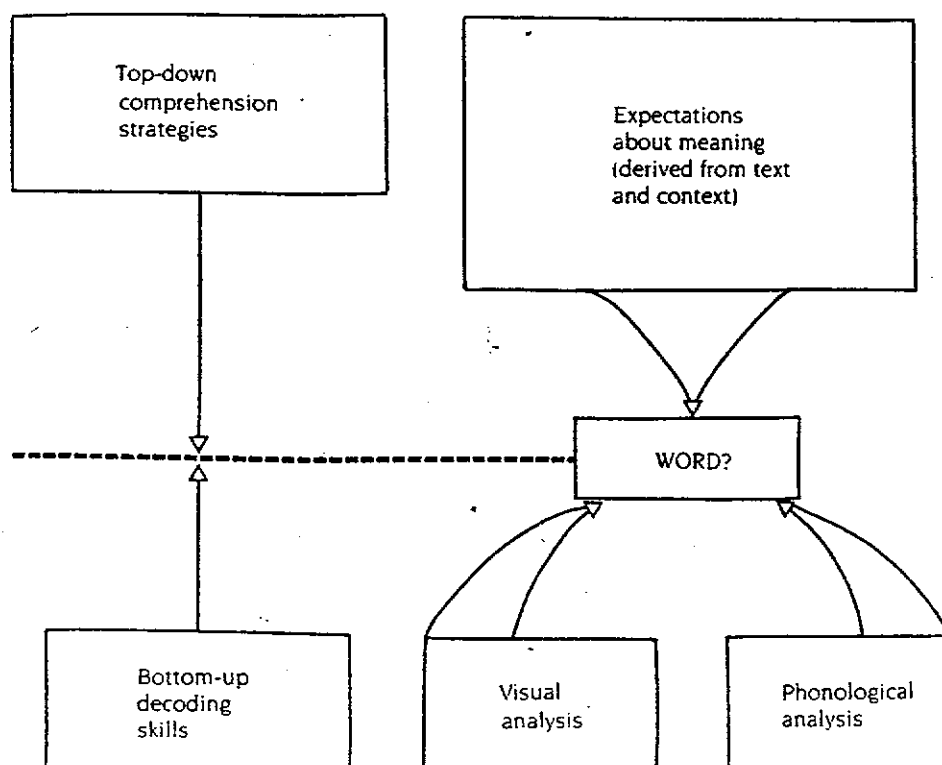
1.2 กระบวนการอ่าน

นักภาษาศาสตร์ได้อธิบายธรรมชาติของกระบวนการอ่านหรือการเข้าใจภาษาเขียนไว้ 3 ลักษณะ คือ

1.2.1 กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน (Bottom - up Process) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถจดจำตัวอักษรได้ เข้าใจความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียงก่อนที่จะทำความเข้าใจความหมายของคำและประโยค

1.2.2 กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง (Top - down Process) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความรู้ในเรื่องโครงสร้างของประโยคมาทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน ใช้ทำความเข้าใจความหมายของ

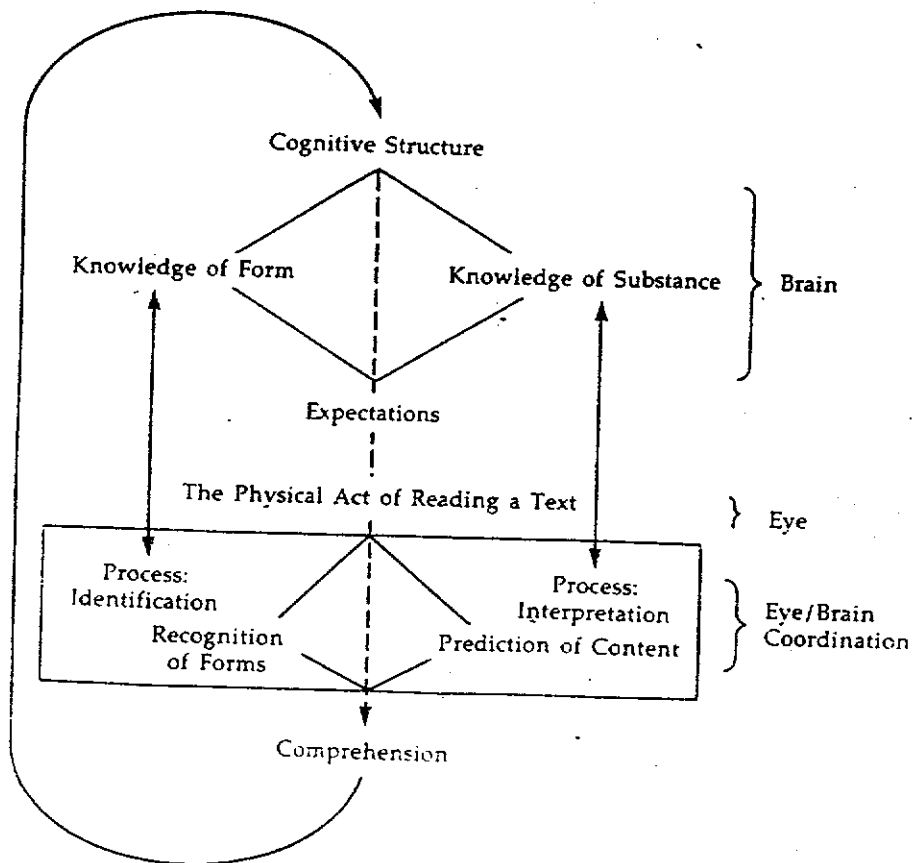
ส่วนและความสัมพันธ์ของตัวอักษรและเสียง (Lapp and Flood. 1986 : 116 - 117) ดังแสดงได้ด้วยตัวอย่างไดอะแกรม คือ

(Biggs and Telfer. 1987 : 256)

ภาพประกอบ 1 แสดงกระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบนและกระบวนการอ่านจากบนลงล่าง

1.2.3 กระบวนการปฏิสัมพันธ์ (Interactive Process) เป็นกระบวนการทางความคิดที่ใช้ประสบการณ์เดิมทั้งในเรื่องรูปแบบของภาษาที่จะนำมาวิเคราะห์ประโยค วลี คำ และเสียง และประสบการณ์เดิมในเรื่องราวที่อ่าน ทำให้เกิดการคาดการณ์ต่อไปได้อย่างมีปฏิสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจในสิ่งที่อ่าน (Dubin and others. 1986 : 14 - 16) ดังแสดงได้ด้วยไดอะแกรม คือ

(Dubin and others. 1986 : 15)

ภาพประกอบ 2 แสดงกระบวนการอ่านแบบปฏิสัมพันธ์

1.3 ความสามารถในการอ่าน

บอนด์และทิงเคอร์ (Bond and Tinker. 1967 : 235) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ (Word Meaning) การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่าน ถ้าหากนักเรียนเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค (Sentence) อนุเจต (Paragraph) และทำให้ไม่สามารถที่จะอ่านหรือพูดได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ (Thought Units) นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนรู้จักอ่านเป็นกลุ่มคำ การอ่านทีละคำทำให้ไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน

3. การเข้าใจประโยค (Sentence Comprehension) นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำแล้ว นักเรียนจะต้องเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำ และความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเจต (Paragraph Comprehension) นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างประโยคในอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาดความสามารถทางด้านนี้แล้วนักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต (Comprehension of Larger Units) นักเรียนจะสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

แฮร์ริส (Harris. 1979 : 59) ได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ว่าจะต้องประกอบด้วยความสามารถในด้านต่อไปนี้

1. ความสามารถด้านภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่เข้าใจความหมายของคำใหม่ ๆ จากบริบท เข้าใจโครงสร้างของประโยค และเข้าใจเรื่องเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ เป็นต้น

2. ความสามารถทางความคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะระบุจุดประสงค์ของผู้แต่ง เข้าใจความคิดสำคัญและความคิดย่อยที่สนับสนุนความคิดสำคัญ และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้

3. ความสามารถในการตีความหมายทั่วทั้งทำนอง และลีลาการเขียนของผู้เขียน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้นประกอบด้วยทักษะในการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด การจับใจความสำคัญ การแปลความ การตีความ การขยายความ และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

1.4 องค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

การอ่านไม่ใช่เพียงการอ่านตามตัวอักษรแต่เป็นการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ดังนั้นจึงต้องอาศัยองค์ประกอบหลายประการที่จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

ฉัตรสุภา กวงพลอย (2526 : 8 - 13) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ช่วยให้การอ่านประสบความสำเร็จ มี 4 ประการ คือ

1. ความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) ในขั้นเริ่มแรก ผู้อ่านจะเริ่มที่การเรียนรู้เสียงให้สัมพันธ์กับตัวอักษร และการรู้ความหมายของแต่ละคำ แต่การอ่านจะเปลี่ยนไปเมื่อผู้อ่านมีประสบการณ์ในการอ่านมากขึ้น และเมื่ออ่านเก่งแล้วก็จะสามารถเดาความหมายได้ ซึ่งผู้อ่านมีความชำนาญในภาษาต่างประเทศมากเท่าใดก็ยิ่งมีทักษะในการอ่านมากขึ้นเท่านั้น

2. ประสบการณ์ โลกทัศน์ ความรู้ ความเชื่อต่าง ๆ (Schema) ซึ่งรวมไปถึงความรู้และความสามารถ ความพร้อมในเนื้อหาที่ผู้อ่านมีต่อสิ่งที่อ่านด้วย

3. ความสมบูรณ์ในตัวเองของเนื้อเรื่องหรืองานเขียนนั้น ๆ (Conceptual or Semantic Completeness) ความเข้าใจจะเกิดขึ้นได้ยากถ้าเรื่องที่อ่านนั้นไม่มีเนื้อความสมบูรณ์ในตัวเอง ยกเว้นในกรณีที่ผู้อ่านมีความพร้อมในเนื้อหาที่กำลังอ่านซึ่งก็เป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์จากการเรียนรู้

4. ความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างของงานเขียน (Text Schema) จาก การวิเคราะห์ภาษาในระดับสูงกว่าประโยค (Discourse Analysis) ทำให้ทราบว่างานเขียนแต่ละชิ้น แต่ละประเภท มีโครงสร้างที่มีลักษณะที่ต่างกัน งานเขียนของแต่ละบุคคลยังสะท้อนความเชื่อ ตลอดจนวัฒนธรรมของผู้เขียนด้วย ดังนั้นถ้างานเขียนนั้นเสนอเรื่องราวที่ต่างไปจากวัฒนธรรมหรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน การอ่านจะประสบความสำเร็จได้ยากเพราะประสบการณ์การเรียนรู้ (Schema) ของผู้อ่านกับผู้อ่านต่างกัน

นอกจากนั้น วิลเลียม (William, 1986 : 3 - 7) ยังได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน (Knowledge of Writing System) ด้านการสะกดคำและการอ่านออกเสียง ปัญหาหนึ่งของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศคือไม่มีความรู้คำศัพท์มากพอเมื่ออ่านเนื้อความที่เป็นภาษาอังกฤษ

2. ความรู้เรื่องภาษา (Knowledge of Language) ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านจำเป็นต้องมีความรู้เรื่องรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษา ปัญหาสำคัญประการหนึ่งของผู้เรียนภาษาต่างประเทศคือ ไม่มีความรู้เพียงพอในเรื่องภาษา ซึ่งทำให้มีความยากลำบากในการอ่านเนื้อความบางเรื่อง

3. ความสามารถในการตีความ (Ability of Interpret) เนื่องจากการอ่านไม่ใช่การทำความเข้าใจข้อความแต่ละประโยคโดยไม่สัมพันธ์กับประโยคอื่น ผู้อ่านจึงต้องเข้าใจจุดประสงค์ของข้อความ วิธีวิธีการเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกันและเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป (Knowledge of the World) ไม่ว่าจะเป็นลักษณะของข้อเขียน วัฒนธรรม เหตุการณ์ปัจจุบันหรือความรู้รอบตัวอื่น ๆ ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ยิ่งผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์มากเท่าใด ก็จะยิ่งสามารถเลือกความรู้และประสบการณ์ของตนให้ตรงกับข้อของผู้เขียนเพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องนั้น ๆ เพราะผู้อ่านที่มีประสบการณ์หรือความรู้ที่ต่างไปจากผู้เขียนย่อมไม่สามารถเข้าใจความคิดความรู้ที่ผู้เขียนถ่ายทอดไว้ได้

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน (Reason of Reading and Reading Style) เหตุผลของการอ่านของผู้อ่านแต่ละคนย่อมต่างกันไปและเหตุผลหรือความต้องการในการอ่านนี้เองมีผลต่อการเลือกวิธีอ่าน ดังนั้นเมื่อต้องการอ่าน จึงต้องทราบว่าจะอ่านอะไร อ่านทำไม และจะอ่านอย่างไร

จากองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพดังกล่าวมาแล้ว สำหรับผู้ที่ต้องการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะต้องอาศัยทักษะที่สำคัญอย่างน้อย 2 ประการ คือ ความรู้ทางภาษา โดยเฉพาะวิธีการเรียบเรียงคำออกมาเป็นข้อความ เพื่อสื่อความหมายที่ต้องการและความรู้ในด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะประสบการณ์เฉพาะตัว ความรู้รอบตัวด้านต่าง ๆ ความเชื่อ ซึ่งถ้าผู้อ่านและผู้เขียนมีตรงกัน การอ่านก็ยิ่งประสบความสำเร็จได้มากขึ้น

1.5 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

มิลเลอร์ (Miller, 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าว ๆ (Scanning Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่ว ๆ ไป (Exploratory Reading)
4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

แฮร์ริส (Harris. 1956 : 12) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ 3 ประการ คือ

1. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพในการอ่าน
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านที่ได้กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่ามนุษย์มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ อ่านเพื่อหาความรู้ อ่านเพื่อความบันเทิง ตลอดจนอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้นผู้อ่านจะเกิดความเพลิดเพลิน หรือวิเคราะห์ข้อความจากเรื่องที่อ่านได้ ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี

1.6 ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านจัดว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการอ่าน การอ่านสิ่งใดก็ตามถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านก็ถือว่าเป็นการอ่านที่ไม่สมบูรณ์

คาร์และคนอื่น ๆ (Carr and others. 1983 : 1 - 2) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านคือ การตีความหมายจากเรื่องที่อ่านและปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ความรู้เดิมในการตีความ (Interpretation) และตัดสินข้อความนั้นอย่างมีเหตุผล และผู้อ่านใช้ความรู้เดิมในการตัดสินใจเลือกสิ่งที่คุณผู้อ่านคิดว่าจำเป็นต้องเข้าใจ และเลือกความรู้เดิมกับความรู้นี้ใหม่ให้เหมาะสมกัน

คาร์เรลล์ (Carrell. 1984 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ ความเข้าใจในประโยคหรืออนุเจต (Paragraph) และโดยเฉพาะอย่างยิ่งความเข้าใจในรูปแบบการเรียบเรียงเรื่อง เข้าใจในรูปแบบหรือโครงสร้างของข้อเขียน (Rhetorical Organization) และในความหมายที่กว้างที่สุดอาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่าน คือ การรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารจากงานเขียน

ต่าง ๆ ถ้าผู้อ่านไม่สามารถรับรู้ข้อมูลหรือข่าวสารใด ๆ หรือผู้อ่านไม่เข้าใจในข้อมูลหรือข่าวสารนั้น ๆ กระบวนการอ่านก็ไม่สัมฤทธิ์ผล หรือสรุปอีกนัยหนึ่งได้ว่า การอ่านก็คือความเข้าใจ (Reading is comprehension.) (Lapp and Flood. 1986 : 116)

สมบุรณ์ ชิตพงษ์ (2527 : 27) ได้กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่าเป็นความสามารถทางด้านสมองในการคิดเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในด้านการแปลความ การตีความหมาย และการขยายความในเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต

ชาวล แพร่ตกุล (2520 : 134) กล่าวถึงความเข้าใจในการอ่านว่า เป็นความสามารถในการผสมผสานแล้วขยายความรู้ความจำให้กว้างออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผลซึ่งจะต้องประกอบด้วยคุณลักษณะ 4 ประการ คือ

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อย ๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
2. รู้ความสัมพันธ์ระหว่างชั้นความรู้ย่อย ๆ เหล่านั้น
3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง (ภาษาพูด)
4. เมื่อพบสิ่งอื่นใดที่มีสภาพทำนองเดียวกันกับเรื่องที่เคยเรียนรู้อยู่แล้ว สามารถตอบและอธิบายได้

นอกจากนี้ สมุทร เข้มเขาวนิช (2530 : 92) กล่าวว่า ความเข้าใจ (Comprehension) คือ ความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศ หรือความหมายอันพึงประสงค์จากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจนี้เป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการศึกษา และประสบการณ์ต่าง ๆ หลาก ๆ ด้านของแต่ละคนและถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้นและการอ่านในลักษณะนี้เป็นเพียงแค่เห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นด้วย

เมื่อพิจารณาถึงความเข้าใจในการอ่านดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่า การที่ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในการอ่านได้ดั่งนั้น ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในเรื่องความหมายของคำ วลี ประโยค อนุเจต การเรียบเรียงประโยค ตลอดจนเข้าใจความสัมพันธ์ของแต่ละประโยค สามารถจับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน เรียบเรียงเหตุการณ์ในเรื่องและสรุปความได้

1.7 ระดับความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านมีหลายระดับ เริ่มจากระดับที่ง่าย ซึ่งผู้อ่านไม่จำเป็นต้องใช้ความ

คิดเห็น เพียงแต่เข้าใจตรงตามตัวอักษรที่อ่านเท่านั้น ไปจนถึงระดับที่ผู้อ่านต้องใช้ความคิดเพื่อวิเคราะห์ ตัดสิน และประเมินค่าสิ่งที่อ่านอีกด้วย การแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่าน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แล็ปและฟลัด (Lapp and Flood. 1986 : 136) แบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับตรงตามตัวอักษร (Literal Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านอย่างตรงไปตรงมา

2. ระดับตีความและอ้างอิงรูป (Inferential Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านและสามารถให้ข้อมูลต่าง ๆ จากการอ่านมาช่วยพิจารณาตัดสินข้อความที่แสดงโดยนัย (Implicit Information)

3. ระดับวิจารณ์ (Critical Comprehension) เป็นการอ่านที่ผู้อ่านใช้ความคิด ประสิทธิภาพของตนเอง รวมทั้งความเข้าใจในระดับที่ 1 และระดับที่ 2 มาช่วยในการตัดสินและประเมินค่าข้อความที่อ่าน

พัมฟรี (Pumfrey. 1977 : 185) กล่าวถึง การจัดระดับความเข้าใจในการอ่าน ของ บาร์ทเลตต์ (Bartlett) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

1. ความเข้าใจระดับตรงตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจที่อาศัยการจำข้อมูลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในข้อความอย่างชัดเจน

2. ความเข้าใจระดับอิงความ ผู้อ่านจะมีความเข้าใจในระดับนี้ได้ ถ้ามีการสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความรู้ความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษร รวมทั้งใช้ความรู้และจินตนาการของตนเองเป็นพื้นฐานในการตีความหมาย

3. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านตัดสินข้อความที่อ่านว่ามีความถูกต้องเหมาะสม มีคุณค่า เป็นที่ยอมรับกันมากน้อยเพียงใดโดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ภายนอก เช่น ความรู้จากผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้น รวมทั้งจากเอกสารที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ และเกณฑ์ภายใน เช่น ประสิทธิภาพเดิมของผู้อ่าน

4. ความเข้าใจในระดับที่ผู้อ่านมีความซาบซึ้งในข้อความที่อ่าน รู้ลักษณะรูปแบบการเขียนของผู้เขียน รวมทั้งเค้าโครงเรื่องจากและตัวละคร

นอกจากนี้ สุมุทรี เท็นเซาวิช (2530 : 92) แบ่งประเภทของความเข้าใจออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ความเข้าใจแบบทันที (Receptive Comprehension) เป็นความเข้าใจที่ต้องอาศัยการรู้ความหมายของคำศัพท์ต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้เป็นส่วนใหญ่ ต้องรู้คำศัพท์ต่าง ๆ มากพอ จะต้องเข้าใจความหมายที่สำคัญ ๆ ของสำนวนและประโยคต่าง ๆ ที่ผู้เขียนใช้

2. ความเข้าใจแบบไตร่ตรอง (Reflective Comprehension) คือ ความเข้าใจที่ต้องอาศัยความรอบรู้ ทักษะ และความสามารถในหลาย ๆ ด้าน เพื่อที่จะได้นำมาใช้เป็นเครื่องช่วยทำความเข้าใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามจุดหมายของผู้เขียนว่า ต้องการจะให้ความเพลิดเพลิน อธิบายชี้แจง สั่งสอนหรือชักจูง นอกจากนี้จะต้องสามารถพิจารณาและไตร่ตรองหาข้อสรุป (Conclusion) ให้เป็นไปตามความนึกคิดที่ผู้เขียนต้องการ ความเข้าใจแบบนี้จะต้องฟังเหตุผล อาศัยการเปรียบเทียบระหว่างประสบการณ์ต่าง ๆ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้เคยพบเห็นมาแล้วในชีวิตเป็นสำคัญ

ถึงแม้ว่าจะมีการแบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันออกไป แต่ทักษะต่าง ๆ ในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจในแต่ละระดับต่างก็มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันรวมทั้งมีความสำคัญต่อความเข้าใจของผู้อ่าน เพราะการแบ่งความเข้าใจในการอ่านเป็นระดับนั้น ไม่ได้หมายความว่าความเข้าใจแต่ละระดับถูกแบ่งแยกจากกันโดยเด็ดขาด ความเข้าใจในระดับตรงตามตัวอักษรจะเป็นพื้นฐานของความเข้าใจในระดับอื่น ๆ เมื่อเกิดความเข้าใจแล้วผู้อ่านจะต้องรู้จักการอ่านนั้นดี ความ จับใจความ เรียงลำดับเหตุการณ์ รู้จักเหตุผล สรุปความ เป็นต้น

1.8 เกณฑ์ในการวัดความสามารถในการอ่าน

ลอว์เรนซ์และเฮย์เดน (อ็อกทินท์ รุจิเรช. 2524 : 24 ; อ้างอิงมาจาก Lawrence and Hayden. 1972) ได้กล่าวถึงเกณฑ์ในการวัดระดับความสามารถในการอ่านโดยอาศัยผลจากการทดสอบ เกณฑ์ดังกล่าวมี 5 ระดับคือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) นักเรียนสามารถอ่านได้เองและเข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ นักเรียนต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านแบบสำรวจ (Exploration Reading) นักเรียนสามารถอ่านข้อความเองได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ จะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90 เช่นเดียวกับการอ่านระดับการอ่านอิสระ

3. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) นักเรียนอ่านเองแต่เข้าใจเรื่องที่อ่านเป็นส่วนใหญ่ ครูต้องอธิบายความหมายบางตอนให้นักเรียนเข้าใจ เมื่อทำการทดสอบแล้วนักเรียนต้องทำคะแนนความเข้าใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

4. ระดับที่ต้องอ่านให้ฟัง (Capacity Level) ครูต้องเป็นผู้อ่านข้อความให้นักเรียน ฟัง แล้วถามคำถามนักเรียน นักเรียนต้องตอบได้ร้อยละ 75 ขึ้นไป

5. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) นักเรียนอ่านข้อความด้วยความลำบาก เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดจะต้องได้คะแนนความเข้าใจไม่เกินร้อยละ 50

ส่วน เบตส์ (Betts. 1957 : 446 - 452) ได้แบ่งระดับความสามารถในการอ่านออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. ระดับการอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านสามารถอ่านเองได้โดยที่คิดเพียงเล็กน้อย มีความเข้าใจในเนื้อหาเป็นส่วนใหญ่ และสามารถอ่านเองได้ด้วยความมั่นใจ เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดคือ คะแนนจากการอ่านออกเสียงปากเปล่าได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 99 และคะแนนความเข้าใจ การตีความ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 90

2. ระดับการอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนนออกเสียงปากเปล่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 และคะแนนความเข้าใจ การตีความไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75

3. ระดับการอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) เป็นระดับที่ผู้อ่านอ่านด้วยความลำบาก เกณฑ์การวัดคือ ได้คะแนนออกเสียงปากเปล่าร้อยละ 90 หรือต่ำกว่า และคะแนนความเข้าใจ การตีความร้อยละ 50 หรือต่ำกว่า

นอกจากนี้ บอร์มัท (Bormuth. 1967 : 291) ได้กำหนดระดับความสามารถในการอ่านไว้ 3 ระดับโดยยึดคะแนนจากการทำแบบทดสอบเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. ระดับอ่านอิสระ (Independent Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ 58 - 100
2. ระดับอ่านที่ต้องสอน (Instructional Level) ผู้อ่านจะต้องได้คะแนน 44 - 57
3. ระดับอ่านที่คับข้องใจ (Frustration Level) ผู้อ่านจะได้คะแนนร้อยละ

0 - 43

1.9 ทฤษฎี Schema กับ การอ่าน

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silberstien. 1979 : 136) ได้กล่าวว่า ไม่ว่าจะเป็นข่าวสารความคิดหรือข้อมูลใด ๆ ก็ตาม จะมีความหมายได้ก็ต่อเมื่อผู้รับสามารถสัมพันธ์ข้อมูลเหล่านั้นให้เข้ากับสิ่งที่ตนเองมีความรู้หรือรู้จักอยู่แล้ว คำกล่าวนี้มีความเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ได้มีงานวิจัยเกี่ยวกับทฤษฎี Schema แสดงให้เห็นว่า คำกล่าวของคลาร์คนี้ให้ความสำคัญกับความรู้เดิม (Background Knowledge) ในขอบข่ายของจิตวิทยาภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวกับการอ่านซึ่ง

ได้รับอิทธิพลจากจิตวิทยาทางภาษา ซึ่งเป็นกระบวนการเริ่มจากการรับข่าวสารจากสิ่งที่อ่าน การแปลความ หรือทาสสิ่งที่อ่าน การทดสอบ การทบทวน ในกระบวนการอ่านนี้ผู้อ่านจะมีความสามารถหรือความชำนาญในการอ่านหรือไม่ก็ตามจะมีการใช้ตัวชี้แนะ (Clues) ทั้งหมดซึ่งมีอยู่ในข้อความนั้นในการเดาความหมายของข้อความที่อ่าน ผู้อ่านจะเลือกเฉพาะข่าวสารบางชนิดในข้อความนั้นมาผนวกกับความรู้เดิมของผู้อ่าน จึงสามารถเข้าใจในเรื่องนั้นได้ และ โคดี้ (Coady. 1979 : 7) ได้กล่าวว่า ความรู้เดิมเป็นตัวแปรสำคัญที่ผู้อ่านและผู้เรียนการอ่านพึงระมัดระวังเพราะความรู้เดิมจะทำให้ผู้อ่านหรือผู้เรียนมีความสามารถจะเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้อย่างมีผล และเข้าใจข้อความที่มีโครงสร้างซับซ้อนได้ดีกว่า ซึ่งสอดคล้องกับ รูเมลฮาร์ท (Rumelhart. 1983 : 22 - 23) ได้สรุปการนำทฤษฎี Schema มาใช้อธิบายการอ่านดังนี้คือ ความเข้าใจในการอ่านจะเกิดขึ้นได้หากผู้อ่านมีความรู้ทางภาษา (Linguistic Knowledge) และความรู้ทั่วไป (General Knowledge of the World) ในขณะที่อ่านความรู้เหล่านี้จะถูกกระตุ้นให้ทำงานโดยกระบวนการทางสมอง ผู้อ่านจะใช้ Schema หรือโครงสร้างความรู้เดิมทั้งด้านภาษาและความรู้ทั่วไปที่มีอยู่พร้อมแล้วมาช่วยในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะข้อเขียนใด ๆ เป็นเพียงข้อมูลทางภาษาที่ผู้เขียนเตรียมให้ผู้อ่านเท่านั้น ผู้อ่านจะต้องสร้างความหมายขึ้นเอง โดยการนำโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่มาสัมพันธ์กับข้อเขียน ในตัวโครงสร้างความรู้เดิมจะมีช่องว่างอยู่ ในขณะที่กระบวนการอ่านดำเนินไป ผู้อ่านจะเริ่มได้ความหมายจากสิ่งที่อ่านมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อช่องว่างนั้นมีสภาพที่เต็มสมบูรณ์ (Instantiation of Schema) ความเข้าใจจึงจะเกิดขึ้น

ตามหลักการของทฤษฎี Schema นั้น ถือว่า ทั้งผู้อ่านและผู้เขียนต่างก็มีโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญในการเรียนรู้ โดยที่ทฤษฎี Schema ตั้งสมมติฐานว่า ความรู้และความจำของมนุษย์ก่อรูปร่างขึ้นในลักษณะเป็นโครงสร้างมิใช่มีรูปแบบ ดังนั้นเมื่อผู้เขียนถ่ายทอดความรู้ความคิดเห็นซึ่งก็คือ Schema ออกมาเป็นงานเขียน งานเขียนจึงเป็นตัวแทนของโครงสร้างความรู้ของผู้เขียนเอง ถ้าหาก Schema ของผู้อ่านและผู้เขียนแตกต่างกันมาก ผู้อ่านก็มีแนวโน้มที่จะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

สรุปได้ว่า ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างของงานเขียนและรู้จักใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่แล้ว ให้เป็นประโยชน์ในขณะที่อ่านจะช่วยได้มากในด้านความเข้าใจในการอ่านและความทรงจำ ซึ่งผู้อ่านเองจะต้องอาศัยองค์ประกอบทางด้านภาษาและความรู้ทั่วไปของความหมายของคำและความสัมพันธ์ระหว่างคำต่าง ๆ ซึ่งรวมกันเป็นประโยค สิ่งดังกล่าวผู้อ่านต้องสร้างความต่อเนื่องและนำความรู้หรือสิ่งที่ตนเองมีอยู่ในความทรงจำมาใช้เพื่อให้รู้ความหมายของเรื่องราวที่แสดงไว้เป็นตัวอักษร ด้วยเหตุนี้ความรู้เดิมหรือสิ่งที่ผู้อ่านจะทำหน้าที่ต่าง ๆ ในกระบวนการอ่านเป็นต้นว่า การสร้างเรื่อง การทบทวน

เรื่อง การตอบคำถาม การหาเหตุผล ข้อเท็จจริง การสรุปเหตุการณ์และการเล่าเรื่อง เป็นต้น สิ่งที่จะช่วยได้ก็คือ Schema ของผู้อ่านนั่นเอง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างยิ่งในกระบวนการสร้างความเข้าใจในการอ่าน

1.10 ความสำคัญและประโยชน์ของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นแก่ชีวิตมาก เพราะนอกจากจะเป็นพื้นฐานในการที่จะเรียนรู้วิชาต่าง ๆ แล้ว การอ่านยังเป็นเครื่องสะสมความรู้วิชาการและแนวความคิดต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

สมุทร เชื้อชวนิช (2530 : 3) กล่าวว่า คนที่อ่านหนังสือเป็น ย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่าย ๆ ก็คือ สามารถอ่านข้อความต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวที่อ่านมาแล้วได้ทั้งหมดหรือเกือบหมด เมื่อถึงคราวจำเป็นก็สามารถสื่อสารสิ่งเหล่านั้นให้เป็นที่เข้าใจได้ นอกจากนี้บุคคลดังกล่าวยังอาจจะเป็นเสมือนแหล่งความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่น่าสนใจอีกด้วย ดังนั้นการอ่านที่ดีมิใช่แต่จะยังประโยชน์ให้แก่เฉพาะตัวผู้อ่านเองเท่านั้น แต่ยังให้ประโยชน์แก่ผู้อื่นอีกด้วย การอ่านที่ดีเป็นของจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต

บุช (Bush, 1970 : 5 - 6) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการอ่านไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยสร้างความพึงพอใจให้แก่ชีวิต
2. ช่วยในการพบปะสังสรรค์
3. พาผู้อ่านท่องเที่ยวไปในสถานที่ต่าง ๆ ที่ไม่สามารถไปด้วยตนเองได้
4. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
5. ทำให้เกิดความสนใจใหม่ ๆ ขึ้นมา
6. ได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกัน
7. ได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ ที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้
8. ช่วยแก้ปัญหาสังคม การเมือง เศรษฐกิจและส่วนตัว
9. ให้ความรู้และทักษะเพื่อความก้าวหน้าในอาชีพการงาน
10. พัฒนาคุณค่าทางจริยธรรมและช่วยให้เกิดความมั่นใจในตนเอง

สรุปได้ว่า การอ่านมีความจำเป็นต่อชีวิตของมนุษย์ในการติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจและแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตทั้งส่วนตัวและสังคม ดังนั้นการสอนการอ่านจึงเป็นทักษะที่

สำคัญที่ครูผู้สอนจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอและสามารถนำเอาความรู้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน

2.1 ความหมายของการเขียน

โอลิวา (Oliva. 1969 : 157) ได้ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า การเขียน หมายถึง การเรียบเรียงถ้อยคำ วลี ประโยคต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อให้ข้อความมีความหมายเพื่อใช้อธิบายเรื่องราวหรือเพื่อใช้ในการแสดงข้อคิดเห็นต่าง ๆ

อะราพอฟฟ์ (Arapoff. 1967 : 33 - 39) ได้กล่าวว่า การเขียน เป็นกระบวนการทางความคิดที่นอกจากจะเป็นระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดแล้ว ยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริงและความคิดต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาในรูปประโยคที่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสื่อความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มจากระดับที่ง่ายไปสู่ระดับที่ยากซับซ้อนขึ้น

ไวท์ (White. 1980 : 16) ได้กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนครอบคลุมมากกว่าการสร้างประโยค ความสามารถในการเขียนเพื่อการสื่อสารคือ ความสามารถในการเขียนลำดับประโยคที่เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สมเหตุสมผลและเขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ สามารถสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ การเขียนจะต้องชัดเจนไม่คลุมเครือ กล่าวคือการเขียนจะต้องประกอบด้วย ความถูกต้องของภาษา (Correctness of Form) ความเหมาะสมของภาษา (Appropriateness of Style) และ เอกภาพของหัวเรื่อง (Unity of Theme and Topic)

แคดเลอร์ (Kadler. 1970 : 2) กล่าวว่า การเขียนคือวิธีการสื่อความหมายหรือการถ่ายทอดความคิด โดยใช้ระบบสัญลักษณ์ ตัวอักษร ซึ่งมีสมาชิกในสังคมเป็นผู้ใช้เพื่อแสดงข้อความที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การโฆษณา

กล่าวโดยสรุป การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ตลอดจนข้อเท็จจริงต่าง ๆ ให้ผู้อื่นรับทราบโดยใช้ระบบสัญลักษณ์ตัวอักษร ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่มีความสำคัญและยุ่งยากซับซ้อน เพราะผู้เขียนจะต้องใช้ความรู้ความสามารถ รวมทั้งองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างเพื่อให้การเขียนนั้นสามารถสื่อความหมายได้ตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนจึงต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผน เพราะถ้าเขียนผิดความหมายก็จะผิดไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้

2.2 ความสามารถทางการเขียน

ได้มีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนไว้หลายท่านดังนี้

แวลเลตต์ (Vallette. 1977 : 217) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือการแสดงความคิดออกมาเป็นข้อความที่สละสลวย ที่ต้องมีการเชื่อมโยง จัดวาง และพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ หรือเป็นความเรียง เพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้

แพตตี (Patty. 1985 : 182) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือ ทักษะในการแสดงออกซึ่งความคิดที่ต้องการ การเชื่อมโยง การจัดวาง และการพัฒนารายละเอียดต่าง ๆ ตลอดจนทักษะในการเรียบเรียงความคิดให้เป็นประโยค เป็นข้อความสั้น ๆ หรือเป็นเรื่องราว

จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93) กล่าวว่า ความสามารถทางการเขียน คือการที่นักเรียนถ่ายทอดเนื้อหา รายละเอียดต่าง ๆ ในลักษณะที่ถูกต้องทางไวยากรณ์เป็นข้อความสั้น ๆ เพื่อสื่อความหมายได้

บึงอร สุว่างวรโรส และเฮวภา พุกกะคุปต์ (2526 : 62 - 67) มีความเห็นว่า ความสามารถในการเขียนภาษาต่างประเทศ คือ ทักษะในการใช้โครงสร้าง คำศัพท์และสัญลักษณ์ตามประเพณีนิยมเพื่อใช้เขียนข้อความในเรื่องนั้น ๆ ผู้เขียนจะมีบทบาทในการแสดงความรู้สึคนึกคิดของตนเองออกมาเป็นตัวอักษร และการเขียนนั้นค่อนข้างจะเป็นทางการและภาษาที่ใช้ก็เป็นระเบียบแบบแผนมากกว่าภาษาที่ใช้ในการพูด

สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียน คือ ทักษะในการเลือกคำ การเรียบเรียงคำหรือประโยคที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจ ตามลักษณะโครงสร้างของภาษาอังกฤษที่ใช้ในแต่ละสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.3 ขั้นตอนในการฝึกและการจัดกิจกรรมในการเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อน และเป็นทักษะที่ยากสำหรับนักเรียนด้วย เพราะเป็นทักษะในการแสดงออก (Productive) และนักเรียนต้องใช้ความสามารถหลาย ๆ ด้าน นับตั้งแต่ความรู้เรื่องคำศัพท์ ส่วนวนโครงสร้าง กฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ ตลอดจนเครื่องหมายวรรคตอนและลีลาในการเขียน ศรีวิทย์ สุวรรณกิติ (2522 : 157) กล่าวว่า การเขียนนับเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างเป็นระบบโดยสม่ำเสมอ เพื่อ

1. ติดต่อสื่อสารกับผู้อ่านทางตัวอักษร

2. จดบันทึกสิ่งที่เรียนมาหรือทราบมา

3. ถ่ายทอดความรู้สึกลงตัวให้ผู้รู้ทราบ เช่น เขียนคำตอบเป็นคำ เป็นประโยค และการเขียนยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบความรู้ของนักเรียน

ลาโด (Lado. 1964 : 143 - 148) ได้แบ่งการเขียนภาษาต่างประเทศออกเป็น 5 ขั้นตอน ดังนี้ คือ

1. ขั้นเตรียมตัวก่อนการเขียน (Pre - Writing) เป็นการแนะนำให้นักเรียนรู้จักเขียนสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนคำพูด ผูกการคัดลอกสัญลักษณ์และตัวอักษรแบบต่าง ๆ ซึ่งให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร หรือการผสมอักษรกับระบบการออกเสียง รวมทั้งแสดงให้นักเรียนเห็นลีลาการเขียนตัวอักษรและความแตกต่างของตัวอักษรแต่ละตัว

2. การคัดลอกข้อความจากบทอ่าน (Copying Read Texts) เป็นการจัดสถานการณ์ให้นักเรียนได้ฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้ ซึ่งเป็นข้อความยาว ๆ ที่นักเรียนได้อ่านไปแล้ว

3. การถ่ายทอดสิ่งที่ได้พบเห็นเป็นตัวอักษร (Transcribing) เป็นการฝึกเขียนตามคำบอก โดยครูบอกคำที่นักเรียนเคยรู้จัก ให้นักเรียนเขียนตาม นอกจากนี้ยังฝึกให้นักเรียนรู้จักถ่ายทอดคำพูด หรือแต่งประโยคด้วยตนเอง และเขียนประโยคดังกล่าวโดยไม่มีแบบอย่างให้ดู

4. การเขียนความเรียง (Composition) ในขั้นนี้การฝึกการเขียนเพื่อรายงานแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อมูลต่าง ๆ ในรูปแบบที่ถูกต้องตามแบบแผนและโอกาส เช่น การเขียนจดหมายถึงเพื่อนซึ่งเป็นแบบไม่เป็นทางการ การเขียนให้ข้อมูลที่แท้จริงทางธุรกิจ การเขียนรายงานตลอดจนการเขียนบทความเพื่อส่งตีพิมพ์ เป็นต้น ซึ่งครูจะต้องสอนให้นักเรียนเข้าใจในเรื่องราวต่าง ๆ ที่สำคัญต่อการเขียนเพื่อการสื่อสาร เช่น หัวเรื่อง (Topics) ความชัดเจนของแนวคิดและวัตถุประสงค์ (Point of View and Focus) ลีลาภาษา (Style) ตลอดจนความแจ่มชัดและความมีประสิทธิภาพของความเรียง (Clarity and Effectiveness)

5. การเขียนวรรณคดี (Literature) เป็นการเขียนขั้นสูงสุดซึ่งผู้ที่สามารถเขียนในขั้นนี้ได้จะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรม โครงสร้างทางภาษา มีพรสวรรค์และมีศิลปะในการเขียนเป็นอย่างดี

ริเวอร์ส (Rivers. 1970 : 245 - 255) กล่าวว่า นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกอย่างมีระบบผ่านขั้นตอน 5 ขั้น ดังนี้

1. การลอกข้อความ (Copying) เป็นการทบทวนความจำจากสิ่งที่เรียนไปแล้วและ

ยังเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์

2. การลอกแบบ (Reproduction) การเขียนในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องเขียนจากสิ่งที่เขาจำได้หรือจากการอ่าน ตลอดจนการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนอธิบายรูปภาพ

3. การเรียบเรียงและเชื่อมประโยค (Recombination) การเขียนในระดับนี้ นักเรียนฝึกจากสิ่งที่ได้เขียนไปแล้ว ทั้งจากการฟังและการอ่าน แต่จะยังยากซับซ้อนขึ้นในการใช้รูปแบบต่าง ๆ ของโครงสร้าง ตลอดจนการรู้จักใช้ตารางเทียบแทนและการเปลี่ยนรูปประโยค เป็นต้น

4. การเขียนที่มีการชี้แนะ (Guided Writing) ในขั้นนี้ นักเรียนมีอิสระที่จะเลือกใช้คำและโครงสร้างไวยากรณ์ในการเขียน เพื่อให้ได้ใจความที่สมบูรณ์ การเขียนในระดับนี้จะต้องอยู่ภายใต้คำแนะนำของครูด้วย

จากขั้นตอนของการเขียนของท่านผู้รู้หลาย ๆ ท่านดังที่ได้กล่าวมาแล้ว จะเห็นได้ว่าลำดับขั้นตอนต่าง ๆ มีความคล้ายคลึงกัน คือ เริ่มต้นจากขั้นที่ง่ายไปสู่ขั้นที่ซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ โดยนักเรียนจะเขียนจากสิ่งที่ตนเองเคยเขียนไปแล้ว เป็นการเขียนตามแบบหรือเขียนตามคำบอก จนกระทั่งถึงการเขียนขั้นสูง ซึ่งเน้นการเขียนแสดงความคิดเห็นและแสดงออกเพื่อการสื่อสารตามระดับความสามารถของตนเอง

นอกจากนี้ วิเวียนและเบเน็ตต้า (Vivian and Bernetta. 1966 : 276) ให้ข้อเสนอแนะว่า การที่ผู้ใดจะสามารถเขียนได้ขั้นนี้ ผู้นั้นจะต้องฝึกเขียนบ่อย ๆ และควรให้ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนได้ตรวจแก้ไขและวิจารณ์การเขียนของตน เพื่อจะได้รู้ถึงระดับความสามารถและข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนของตน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการสอนเพื่อฝึกทักษะในการเขียนจึงจัดได้หลายรูปแบบ ซึ่ง จอห์นสัน (Johnson. 1981 : 93 - 106) ได้แนะนำลักษณะกิจกรรมที่ใช้ในการสอนเขียนเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ลักษณะ ดังนี้

1. การเติมข้อมูลให้สมบูรณ์และการแบ่งข้อความออกเป็นส่วน ๆ (Jigsaw) ทำให้เกิดช่องว่างของข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการสอนเขียน กล่าวคือ ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันในส่วนที่นักเรียนจะบอกซึ่งกันและกันในเรื่องที่เพื่อนไม่รู้และมีการประเมินผลจากการเขียนจากเพื่อน เพราะการจะรู้ว่าการเขียนบรรลุผลหรือไม่นั้น สามารถรู้ได้จากการอ่านข้อความแล้วเข้าใจหรือไม่

2. ลักษณะกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกัน การที่แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสนใจการต่อเนื่องของกิจกรรมก็เพราะทำให้เกิดการบูรณาการของทักษะต่าง ๆ กิจกรรมแต่ละอย่างจะให้เนื้อหาสำหรับกิจกรรมต่อมา ลักษณะของกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องอาจมีลักษณะดังนี้

2.1 กิจกรรมที่ให้ทำไม่ควรเป็นอิสระ และจะเสร็จสมบูรณ์ได้ต้องขึ้นอยู่กับกิจกรรมอื่นด้วย เช่น การสอนฟัง-พูด ผู้สอนจะต้องฝึกเกี่ยวกับการถามและตอบ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับเวลา รถไฟออก เวลาเครื่องบินออก เป็นต้น

2.2 การเขียนเรื่องความอิสระ ควรจัดกิจกรรมที่มีความต่อเนื่องกันหลาย ๆ อย่าง เนื่องจากการเขียนที่ปราศจากการควบคุมในหัวข้อที่เป็นนามธรรมนั้นเป็นปัญหาต่อนักเรียน ผู้สอนอาจช่วยให้ให้นักเรียนเกิดจินตนาการในการเขียนได้โดยให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ประกอบ เช่น ฟังบทสนทนา แสดงบทบาทสมมติ อ่านบทความจากวารสาร นิตยสาร อภิปราย จนกระทั่งนำไปสู่การเขียนในขั้นสุดท้าย

3. การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ (Paragraph Writing) การเขียนในขั้นนี้มีความสำคัญ ข้อความหนึ่งจะต้องมีการผูกประโยคเข้าด้วยกันให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ (Cohesion) และมีความสอดคล้องกันตามความหมาย (Coherence) การอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันมาก ดังนั้นในการสอนเขียนอาจจะต้องฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิคที่ใช้ในการฝึกการเขียนดังนี้

3.1 นำเรื่องมาให้ให้นักเรียนอ่าน แต่ให้ดูเฉพาะข้อความตอนแรก และปิดข้อความที่เหลือไว้ ให้นักเรียนคิดและอภิปรายกันว่าเนื้อเรื่องต่อไปจะเป็นอย่างไร แล้วจึงเปิดข้อความให้ดูและเปรียบเทียบกับที่คิดเอาไว้

3.2 ผู้สอนให้นักเรียนเขียนตามคำบอกทีละประโยค หลังจากผู้สอนอ่านแต่ละประโยค นักเรียนจะต้องบอกว่าประโยคต่อไปจะเป็นอย่างไร จึงให้เขียนตามคำบอกต่อไป

3.3 ผู้สอนอาจให้ข้อความทีละคำ กลุ่มคำ หรือประโยค แล้วให้นักเรียนเติมข้อความให้สมบูรณ์ แล้วผู้สอนจึงจะเฉลยข้อความที่ถูกต้องทั้งหมด

3.4 ผู้สอนให้ประโยคที่ต่อจากประโยคก่อนมาแล้วให้นักเรียนเขียนประโยคที่มาก่อนหน้านั้น

3.5 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องเป็นแบบอย่าง เพื่อให้นักเรียนเขียนเลียนแบบ โดยให้ข้อมูลที่ให้มา เช่น แผนที่ โน้ต แผนภาพ ฯลฯ

3.6 ผู้สอนให้เนื้อเรื่องมา แล้วให้นักเรียนหาวิธีจัดลำดับข้อความ เป็นแบบอื่น

3.7 ผู้สอนให้นักเรียนเปลี่ยนจากภาษาพูดเป็นภาษาเขียนเพื่อฝึกเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างประโยคตามความหมาย ข้อความที่พูดอาจนำมาจากการกระจายเสียงทางวิทยุหรือจากหนังสือพิมพ์ก็ได้

3.8 ผู้สอนให้นักเรียนเขียนเนื้อเรื่อง โดยเปลี่ยนหน้าที่ภาษา เช่น เปลี่ยนจากคำแนะนำไปเป็นการบรรยาย เป็นต้น

นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2520 : 122 - 126) ได้เสนอแนะการจัดกิจกรรมในการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อฝึกหัดสิ่งที่เรียนไปแล้ว โดยครูให้นักเรียนได้เขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนไปแล้ว เพื่อความแม่นยำในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ด้านไวยากรณ์ให้เขียนตามแบบฝึก ที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เช่น ฝึกจากตารางเทียบแทนการเปลี่ยนรูปประโยค การใช้สถานการณ์แบบฝึกหัดในรูปแบบสนทนาและการขยายประโยค

1.2 ด้านคำศัพท์ ให้ทำแบบฝึกหัดเพื่อให้ใช้คำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ด้วยวิธีหาคำที่มีความหมายตรงกันหรือตรงกันข้าม การให้คำจำกัดความ ถอดความ และวิธีใช้คำเหล่านั้นในประโยค

1.3 ทำแบบฝึกหัดตามเรื่องที่ได้อ่าน โดยให้เขียนตอบอย่างสั้น ๆ หรือเขียนสรุปเรื่อง หรือให้เขียนเรื่องใหม่แต่เลียนแบบเรื่องที่อ่าน หรืออาจใช้วิธีเติมคำในช่องว่างให้มีความตามเรื่องที่อ่านไปแล้ว

2. เขียนบทสนทนา

2.1 ตอบบทสนทนา เขียนเติมขยายบทสนทนา

2.2 แปลงเรื่องเล่าเป็นบทสนทนา หรือเขียนบทสนทนาเป็นเรื่องเล่า

2.3 เขียนบทสนทนาจากคำที่กำหนดให้หรือเขียนบทสนทนาใหม่โดยใช้การถอดความ

3. เขียนบรรยายสภาพหรือสิ่งของซึ่งอาจให้เขียนในลักษณะที่มีการชี้แนะ (Guided Composition)

4. การเขียนเรียงความ

5. การเขียนตามคำบอก

อะบอดेरิน (Aboderin. 1986 : 38 - 40) ได้เสนอแนะกิจกรรมการสอนเขียนไว้ 3 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. การเขียนที่มีการควบคุม (Controlled Writing) ได้แก่ การเขียนในลักษณะต่อไปนี้

1.1 การคัดลอก (Copying) เป็นกิจกรรมที่ฝึกทักษะการเขียนได้ง่ายที่สุด โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนได้คุ้นเคยกับคำศัพท์ รูปแบบของประโยค ข้อความ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน หรือการเขียนขึ้นต้นประโยคด้วยตัวอักษรตัวใหญ่ เป็นต้น

1.2 การเติมคำให้สมบูรณ์ (Gap Filling) เป็นการฝึกเขียนที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถมากกว่าการคัดลอก วิธีนี้ครูผู้สอนทำได้โดยนำเอาข้อความมาให้ให้นักเรียนอ่าน 2-3 ครั้ง ก่อน หลังจากนั้นจะตัดคำใดคำหนึ่งออกจากข้อความนั้นทิ้งไป แล้วให้นักเรียนใช้ความสามารถในการหาคำมาเติมข้อความนั้นให้สมบูรณ์

1.3 การเขียนเรียงความแบบอยู่ในกรอบควบคุม (Controlled Composition Frame) การเขียนเรียงความของขั้นนี้เป็นแบบฝึกเขียนที่ยากขึ้น โดยให้นักเรียนเลือกเอาส่วนต่าง ๆ ของภาษารวมกันเป็นประโยค หรือข้อความตามเหมาะสมโดยเลือกจากคำที่ครูกำหนดให้

1.4 การฝึกเขียนจากทักษะการฟัง (Writing Down) เป็นการฝึกการเขียนจากการฟัง 2 - 3 ครั้ง หลังจากนั้นครูจะให้ให้นักเรียนเขียนเรื่องหรือข้อความ ให้มีข้อความใกล้เคียงกับเรื่องที่ครูอ่านให้ฟังมากที่สุด หรือครูอาจจะให้นักเรียนฟังเรื่องราว หรือข้อความจากเทป แล้วเขียนข้อความนั้นจากการที่ได้ฟังจากเทป

1.5 การเขียนโดยใช้รูปภาพ (Picture Writing) ครูอาจจะหารูปภาพ หรือการ์ตูนต่าง ๆ มาใช้สอนนักเรียน วิธีการคือ ครูจะนำรูปภาพเหล่านั้นเป็นตัวกำหนดโครงเรื่องให้นักเรียน และนักเรียนจะต้องพยายามผูกเรื่องจากภาพตามความคิด จินตนาการและประสบการณ์ของตนเอง ประโยคต่าง ๆ ต้องเริ่มจากความคิดของนักเรียนเอง ครูเป็นผู้คอยช่วยเหลือหรือให้คำแนะนำเท่านั้น

1.6 การรวมประโยคเข้าด้วยกัน (Sentences Combining) เป็นกิจกรรมอีกรูปแบบหนึ่งที่จะพัฒนาความสามารถทางการเขียนได้ดี โดยการให้นักเรียนพยายามรวมประโยคที่มีใจความใกล้เคียงกันเข้าด้วยกัน เช่น The girl is in the room. She is reading. รวมเป็นประโยค : The girl in the room is reading.

2. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided Composition) เป็นการเขียนที่นักเรียนต้องแสดงความสามารถและความคิดเห็นมากขึ้น ครูเป็นเพียงผู้วางโครงร่างและจุดสำคัญให้เท่านั้น ก่อนเขียนนักเรียนจะต้องอภิปรายรวมกันในตัวข้อนั้น ๆ ก่อน แล้วจึงเขียนโดยการเลือกใช้คำให้เหมาะสม

3. การเขียนแบบอิสระ (Free Composition) เป็นทักษะการเขียนขั้นสุดท้ายที่นักเรียนต้องใช้ความสามารถในการเขียนมาก แต่ในระดับประถมศึกษาชั้นนี้ยังไม่มี การเขียนขั้นนี้เพราะเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก เนื่องจากนักเรียนจะต้องเลือกหัวข้อที่จะเขียนเอง จึงต้องใช้ความสามารถในหลาย ๆ ด้านผสมผสานกัน แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสามารถที่จะฝึกทักษะการเขียนแบบอิสระได้บ้าง

โดยสรุปการสอนการเขียนต้องจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการเขียน

ในการเรียนการสอนภาษาที่คั้นั้น ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะต่าง ๆ ทางภาษารวมทุกทักษะ เพื่อให้เกิดความรอบรู้มากขึ้น นักการศึกษาหลายท่าน พบว่าทักษะการอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่ส่งเสริมกันมาก ถ้านักเรียนมีทักษะการอ่านดี ทักษะการเขียนก็จะดีตามไปด้วย ความสามารถและคุณภาพในการเขียนขึ้นอยู่กับอายุ เพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน เชว่นปัญญาและฐานะทางเศรษฐกิจ และการเขียนเรื่องความให้มีคุณภาพที่ดีต้องอาศัยการฝึกฝน

สตอทสกี (Stotsky. 1982 : 330) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนในการพัฒนาการอ่าน โดยได้เสนอกิจกรรมการเขียนที่ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านของนักเรียนได้ เช่น การเขียนตามคำบอก (Dictation) การเขียนถ่ายทอดเนื้อความจากเรื่องที่ได้อ่าน (Paraphrase Writing) การสรุปความ (Precise Writing) เป็นต้น กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทำความเข้าใจเกี่ยวกับโครงสร้างและความสัมพันธ์ระหว่างข้อความมีโอกาที่จะถ่ายทอดความคิด คิดอย่างสร้างสรรค์ ความเข้าใจ ด้วยการเลือกใช้ศัพท์และโครงสร้างให้สัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการเขียนไปประยุกต์กับการทำความเข้าใจข้อความที่จะอ่านต่อ ๆ ไปได้อย่างดี

ฮัลเลตต์ (Hullette. 1986 : 847 - A) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 3 โดยให้นักเรียนฝึกการเขียน 3 รูปแบบ คือ เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง เขียนจากเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง และเขียนตามหัวข้อที่นักเรียนเลือกหัวข้อเอง ซึ่งวิธีการสอนการเขียน ผู้วิจัยจะเป็นผู้อธิบายขั้นตอนและสอนก่อนที่จะให้นักเรียนเขียนและจะมีการนำคะแนนไปเปรียบเทียบกับกระบวนการเขียนด้วยการอ่านโดยใช้แบบทดสอบ Metropolitan Readiness Test กับ Test of Basic Skill ผลการทดลองพบว่า คะแนนการเขียนมีความสัมพันธ์กับคะแนนการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และพบว่า นักเรียนที่มีความสามารถในการเขียนดีก็จะเป็นผู้มีความสามารถในการอ่านดีด้วย และนักเรียนสามารถเขียนเรื่องตามหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกได้ดีกว่าการให้เขียนตามเนื้อเรื่องที่ครูอ่านให้ฟัง และเรื่องที่นักเรียนอ่านเอง

เสาวลักษณ์ รัตนวิรัช (2528 : 9 - 10) ได้กล่าวถึงเทคนิคสำหรับการสอนอ่านและเขียนไว้ดังนี้

1. แนวการสอนโดยใช้ประสบการณ์ภาษา เน้นการอ่านและการเขียนเป็นส่วนสำคัญของกระบวนการสื่อความหมาย ซึ่งเป็นการเริ่มสอนภาษาตามธรรมชาติของการเรียนรู้ได้ดีที่สุด

2. แนวการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจะค่อย ๆ พัฒนาขึ้นมาเป็นกระบวนการในการเขียนเรียงความ โดยนักเรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะในการสะกดคำและการเขียนเป็นคำก่อนจะเขียนเป็นประโยค ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้เล่าเรื่องให้ครูฟังและครูเป็นผู้ช่วยเขียนตัวอักษรให้

3. เทคนิคการสอนแบบนี้จะพัฒนาในด้านการเขียน การร่าง การรวบรวม หรือเรียบเรียงเรื่องและการเขียนตัวอักษร การใช้หัวเรื่องควรจะสัมพันธ์กับความสนใจของนักเรียน การพูดคุยระหว่างครูกับนักเรียนจะช่วยเรียบเรียงความคิดของนักเรียนก่อนที่จะพัฒนาไปสู่ทักษะการเขียน และเมื่อนักเรียนพร้อมแล้วก็จะเขียนเรื่องที่เลือกได้ตามลำดับขั้นตอน

4. ขณะที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการอ่านการฟัง และแลกเปลี่ยนกันอ่านในสิ่งที่เขียนกระบวนการนี้เริ่มต้นอย่างเป็นธรรมชาติง่าย ๆ และมีการเชื่อมโยงระหว่างคำพูดและการเขียนอย่างชัดเจน

คัลฮูน (Calhoun. 1971 : 1971A - 1972A) ได้ทำการทดลองการสอนเขียนในระดับอุดมศึกษา โดยใช้การอ่านวิเคราะห์วิจารณ์เป็นพื้นฐาน โดยดำเนินการทดลองสอนทักษะการเขียนโดยการให้อ่านและวิเคราะห์แบบฝึกหัดการเขียนและมีการอภิปรายกันถึงเทคนิคการเขียน แล้วจึงนำเทคนิคดังกล่าวมาใช้ในการเขียน โดยทำการทดลองกับนักศึกษาปีที่ 1 ของ Eastern Nazavene College พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยวิธีดังกล่าว สามารถเขียนเรียงความได้ดีกว่านักศึกษาที่ไม่ได้รับการสอนให้วิเคราะห์วิจารณ์การอ่านก่อน

อีแวนเนคโก (Evannechko. 1973 : 315 - 326) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนของนักเรียนเกรด 6 ที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ของโรงเรียนแห่งหนึ่งใน Victoria British Columbia จำนวน 118 คน พบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

โทมัส (Thomas. 1976 : 6320 - A) ได้ศึกษาถึงขอบเขตความสัมพันธ์ระหว่างสัมฤทธิ์ผลของการอ่านจะสัมฤทธิ์ผลของการเขียน การศึกษาดังนี้ได้กระทำกับนิสิตชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยเซาท์ดาโคตา จำนวน 505 คน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านมีความสัมพันธ์กับสัมฤทธิ์ผลของการเขียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและสัมฤทธิ์ผลของการเขียนมีความสัมพันธ์กับจำนวนของการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จอห์นสัน (Johnson. 1980 : 16) ได้ทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านและการเขียนกับระดับความรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยศึกษาว่าความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ก่อนจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านและการเขียนอย่างไร กลุ่มตัวอย่างแบ่ง

ออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มที่ไม่มีความรู้เดิมเกี่ยวข้องกับ การเขียนมาก่อนจำนวน 15 คน และอีกกลุ่มหนึ่งเป็นนักเรียนที่มีความรู้ในการเขียนมาก่อนจำนวน 20 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า ความรู้เดิมในการเขียนนั้นจะทำให้เด็กเรียนมีความเข้าใจในการอ่านมากขึ้น และมีความคงทนในการจำอีกด้วย ซึ่งจากผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่าความสามารถในการเขียนที่อาศัยประสบการณ์เดิม จะส่งผลให้ความเข้าใจในการอ่านให้ดีขึ้นด้วย

พัฐวุฒิ ฌ ปิ่น (2522 : 41 - 44) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถทางการอ่าน และความสามารถทางการเขียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับวิทยาลัยครูภาคกลาง จำนวน 101 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบทดสอบความสามารถในการอ่านและการเขียน ผลการวิจัยพบว่า คะแนนจากการทดสอบการอ่านมีความสัมพันธ์กับคะแนนจากการทดสอบการเขียน และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

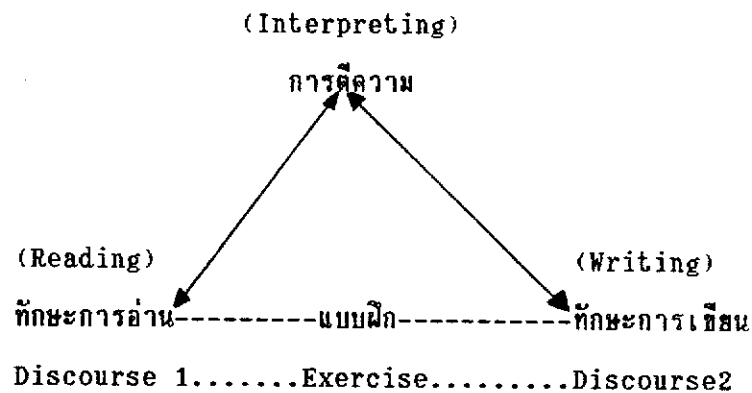
ศุภพร สุทธิ (2529 : 44 - 45) ได้ทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้านทักษะรับสารกับทักษะส่งสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนานาชาติเวศวิทาศคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 40 คน ผลการวิจัยพบว่าทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กับทักษะการอ่านในทางบวก หมายความว่านักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงด้วย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

นิตดา ขจรนที (2530 : 104 - 105) ได้ศึกษาถึงความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนของคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการอ่านและเขียนของกลุ่มนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มนักเรียนที่เรียนตามแนวการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้

สุธีพร ปาละดี (2531 : 87) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

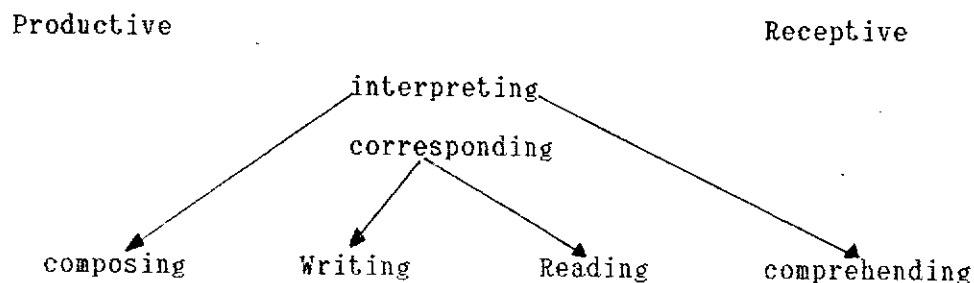
วิดโดสัน (Widdowson. 1979 : 145 - 146) กล่าวว่า การสอนอ่านนั้นควรมีทักษะอื่นรวม

เข้าด้วยกันกับการอ่าน เช่น รวมเอาทักษะการเขียนเข้ากับการอ่านเท่ากับว่านอกจากผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านแล้ว ในเวลาเดียวกันผู้เรียนก็จะได้รับการฝึกการเขียน พัฒนาการเขียนไปด้วย ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 แสดงการพัฒนาพร้อมกันของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

จากแผนภาพจะเห็นว่า ทักษะการอ่านและการเขียนสัมพันธ์กันตลอดเวลาโดยมีแบบฝึก (Exercise) เป็นตัวเชื่อม เช่น การฝึกทักษะการอ่าน (Discourse 1)....แบบฝึก....ให้นักเรียน ตีความ (Interpret) สิ่งทีอ่านไปสู่ทักษะการเขียน (Writing) โดยให้เขียนดัดแปลงจากโครงสร้างทางภาษาที่ใช้ฝึกทักษะการอ่าน (Discourse 1) ไปสู่โครงสร้างทางภาษาที่ใช้ในทักษะการเขียน (Discourse 2) สังเกตจากภาพประกอบ 4 อีกครั้ง

ภาพประกอบ 4 แสดงความสัมพันธ์ของทักษะการอ่านและทักษะการเขียน

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

4.1 ความหมายของความรับผิดชอบ

ได้มีผู้ให้ความหมายของความรับผิดชอบ (Responsibility) ไว้ดังนี้

จรรยา สุภาพ (2520 : 84) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบว่า คือ การยอมรับและรู้สำนึกในการกระทำของตน ยอมรับผลแห่งการกระทำของตนด้วยความเต็มใจไม่ว่าจะเป็นผลดี หรือผลร้าย ไม่ว่าจะกระทำผิดหรือถูก ไม่ปิดความรับผิดชอบไปให้ผู้อื่นและพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้ผลดียิ่งขึ้น ความรับผิดชอบนี้เป็นสิ่งที่เกื้อหนุนให้บุคคลปฏิบัติตามหน้าที่ของตน โดยไม่ต้องมีการบังคับเข้มงวดจากผู้อื่น

พิจิตรา พงษ์จินดากร (2525 : 8) ได้ให้นิยามว่า ความรับผิดชอบ หมายถึงความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความผูกพัน ความพากเพียรและความละเอียดรอบคอบเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลของการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเต็มใจ ทั้งพยายามที่จะปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น มีความสำนึกในหน้าที่ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

วัฒนา สิงห์สัมฤทธิ์ (2526 : 5) ได้ให้ความหมายของความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานว่า หมายถึงการปฏิบัติหน้าที่การงานของตนด้วยความเอาใจใส่ ซื่อสัตย์สุจริต อดทนต่ออุปสรรคไม่ย่อท้อ มีความละเอียด รอบคอบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยง พยายามปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น รู้จักวางแผนงานและป้องกันความบกพร่องเสื่อมเสียในวงงานที่ตนรับผิดชอบ

สุโก เจริญสุข (2528 : 45) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง ความสามารถที่จะทำ จะแสดงออกมาเองให้เหมาะสมต่อหน้าที่การงานที่ได้รับมอบหมายในสังคม อันเป็นไปตามหลักเกณฑ์ กฎ ระเบียบ วินัย ฯลฯ

การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา (การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา เล่มที่ 4, 2529) ให้ความหมายของความรับผิดชอบไว้ว่า หมายถึงความมุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่การงานให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย ยอมรับผลของการกระทำนั้น และพยายามปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้น และกล่าวถึงสาระสำคัญในการปลูกฝังและสร้างเสริมเรื่องความรับผิดชอบ ในระดับมัธยมศึกษา 4 ด้าน ดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนศึกษาเล่าเรียนจนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต อดทน เข้าห้องเรียนและส่งงานที่ได้รับมอบ

หมายตรงตามเวลา เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าซักถามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดฝึกก็ยอมรับว่าทำผิดแล้วพยายามแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเอง

2. ความรับผิดชอบต่อสถานศึกษา หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษา รักษาผลประโยชน์ เกียรติยศ ชื่อเสียงของสถานศึกษา ช่วยกันรักษาความสะอาดของสถานศึกษา ไม่ขีดเขียนโต๊ะเรียน ผนังห้อง ห้องน้ำห้องส้วม แต่งเครื่องแบบนักเรียนเรียบร้อย ไม่ทะเลาะวิวาทกับโรงเรียนอื่น คอยตักเตือนเพื่อนนักเรียนที่หลงผิดอันจะทำให้โรงเรียนเสียชื่อเสียง เมื่อโรงเรียนต้องการความร่วมมือหรือความช่วยเหลือก็เต็มใจให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนตามความสนใจและความสามารถของตนเพื่อสร้างชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน เช่น เป็นนักกีฬา นักแต่งคำขวัญ เรืองความ กลอน เพลง ฯลฯ

3. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว หมายถึง การที่นักเรียนมีความตั้งใจช่วยเหลืองานต่าง ๆ ภายในบ้าน เพื่อแบ่งเบาภาระซึ่งกันและกันตามความสามารถของตนและรู้จักแสดงความคิดเห็น ปฏิบัติตนเพื่อความสุขและชื่อเสียงของครอบครัว ช่วยแก้ปัญหาการที่สมาชิกภายในครอบครัวไม่เข้าใจกัน เมื่อมีปัญหาที่ปรึกษาและให้พ่อแม่ทราบปัญหาของตนทุกเรื่อง ช่วยครอบครัวประหยัดไฟฟ้า น้ำ อาหาร สิ่งของ เครื่องใช้ภายในบ้าน

4. ความรับผิดชอบต่อสังคม หมายถึง การที่นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชนและสังคม บำเพ็ญประโยชน์และสร้างสรรค์ความเจริญให้ชุมชนอย่างเต็มความสามารถ ช่วยสอดส่องพฤติกรรมของบุคคลที่จะเป็นภัยต่อสังคม ให้ความรู้ ความสนุกเพลิดเพลินแก่ประชาชนตามความสามารถของตน ช่วยคิดและแก้ปัญหาต่าง ๆ ของสังคม เช่น ความสกปรก การรักษาสาธารณสุข อนุรักษ์ทรัพยากรต่อประเทศชาติ การจราจร การเสียภาษี และการรับบริการจากสถานบริการต่าง ๆ ของรัฐ

สมิท (Smith. 1968 : 426) ได้ให้คำจำกัดความไว้ว่า ความรับผิดชอบเป็นแนวโน้มของบุคคลที่จะรู้สึกหรือกระทำต่อสถานการณ์หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

ดิคคินสัน (Dickinson. 1987 : 9 - 11) กล่าวว่า ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน หมายถึง การที่นักเรียนสามารถตัดสินใจในกระบวนการเรียนของตนเองได้ เช่น การตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ การเลือกและการใช้วัสดุอุปกรณ์ การบันทึกผลการเรียน การแบ่งเวลา การประเมินผลการเรียน การเลือกกระทำกิจกรรม การเลือกบุคคลที่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ การเข้าร่วมกลุ่ม เป็นต้น ซึ่งจะเป็นการตัดสินใจในพฤติกรรมดังกล่าวเป็นบางส่วนหรือทั้งหมดก็ได้

ดังนั้นความรับผิดชอบจึงหมายถึง ลักษณะของบุคคลที่แสดงออกด้วยการปฏิบัติหน้าที่การงานของ

ตนด้วยความเอาใจใส่ ไม่หลักเลียง มีความพากเพียรเพื่อสู่เป้าหมาย มีความละเอียดรอบคอบ ตรงต่อเวลา และพยายามปรับปรุงแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ยอมรับผลการกระทำตนเองด้วยความเต็มใจ ทั้งในด้านที่เป็นผลดีและผลเสีย

4.2 ลักษณะของบุคคลที่มีความรับผิดชอบ

ยฺพา อานันทสิทธิ์ (2515 : 26) ได้ศึกษาถึงลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการรับผิดชอบไว้ว่า คือ บุคคลที่รับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความบากบั่น พากเพียร ถือศักดิ์ศรี ยึดมั่นในเกณฑ์ไม่หลักเลียงข้อบังคับ

นิคม ตั้งคะนิพน (2516 : 28) กล่าวว่า เป็นบุคคลที่เชื่อถือ มีறிโอดิปะะ มีการวางแผนก่อนลงมือทำงาน มีความรับผิดชอบ และละเอียดรอบคอบ รักความก้าวหน้าพึ่งตนเองได้

ประณต เล็กสวาสค์ (2517 : 9) กล่าวว่า ผู้มีความรับผิดชอบจะต้องสามารถปฏิบัติในสิ่งต่อไปนี้

1. ช่วยเหลืองานของครอบครัวและส่วนรวมด้วยความเต็มใจ
2. ตรงต่อเวลา ซื่อสัตย์ ไว้วางใจได้
3. กล้าเผชิญต่อความเป็นจริง
4. ตั้งใจทำงานโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทั้งปวง
5. รับผิดชอบต่อตนเองทั้งการเงิน การงาน และการเรียน
6. ดูแลรักษาของส่วนรวมเสมือนของตัวเอง และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี
7. รักษาสิทธิและหน้าที่ของตนเอง โดยไม่ละเมิดสิทธิและหน้าที่ของผู้อื่น

บราวเน และคอฟิน (Browne and Cohn. 1958 : 58) ได้สรุปองค์ประกอบของความรับผิดชอบไว้ว่า ได้แก่ เป็นที่ไว้วางใจได้ มีความคิดริเริ่ม ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค การทำงานแข็งขัน มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความปรารถนาที่จะทำให้ดีกว่าเดิมผู้ที่มีความรับผิดชอบต้องเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปตามเป้าหมาย มีความซื่อสัตย์สุจริต และตรงต่อเวลา

4.3 การปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน

ความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน เป็นสิ่งที่เกิดจากการฝึกฝนอบรมตั้งแต่ในวัยเด็ก คุณลักษณะนี้จะพัฒนาขึ้นเรื่อย ๆ จากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่น และจากวัยรุ่นจนกระทั่งเป็นผู้ใหญ่ ในระยะแรก ๆ ของชีวิตเด็กยังช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยผู้อื่นตลอดเวลา แต่เมื่อโตขึ้นจะมีความสามารถด้านต่าง ๆ เพิ่มขึ้นและช่วยเหลือตัวเองได้มากขึ้นทีละน้อย จะค่อย ๆ เรียนรู้เกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อทั้งต่อตนเองและต่อ

ผู้อื่น การพัฒนาความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานให้กับเด็ก ควรจะเริ่มอย่างค่อยเป็นค่อยไป เริ่มด้วยการให้ทำงานที่ง่าย ๆ เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่นในตนเอง และมีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง (Hurlock. 1978 : 244)

มิตตัน และแฮริส (Mitton and Harris. 1962 : 407 - 416) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการฝึกความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ดังนี้

1. การฝึกความรับผิดชอบ ควรเริ่มตั้งแต่เด็กยังอายุน้อย ๆ
2. เด็กทุกคนควรมีโอกาสฝึกความรับผิดชอบ โดยการปฏิบัติจริงให้เด็กมีส่วนร่วมในการทำงาน
3. การจัดประสบการณ์ให้เด็กรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน ควรให้เหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล
4. ควรให้เด็กได้ทราบว่าผู้ใหญ่หวังอะไรจากตัวเขา
5. ในการฝึกความรับผิดชอบนั้น ผู้ใหญ่ต้องรู้จักยืดหยุ่นไม่ควรเร่งรัดเด็กจนเกินไป
6. ต้องระลึกไว้เสมอว่า ในการทำงานนั้นเด็กต้องการคำแนะนำจากผู้ใหญ่
7. เด็กต้องการความไว้วางใจจากผู้ใหญ่ ดังนั้นเมื่อมอบหมายงานให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่

8. การให้เด็กรับผิดชอบเกินความสามารถ ก็อาจเป็นอันตรายแก่เด็กได้

นอกจากนี้ เมื่อประกอบกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน โรงเรียนควรมุ่งสอนให้เด็กสร้างสมหลักธรรมประจำใจ ดังต่อไปนี้คือ (ก่อ สวัสดิพิพาณิชย์. 2505 : 54)

1. การรู้จักสิทธิและหน้าที่ของตนและเคารพในสิทธิของผู้อื่น
2. การทำงานให้สำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ได้รับไว้แล้ว
3. ความซื่อสัตย์ต่อตนเองและผู้อื่น

สรุปข้อเสนอแนะในการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงานของบุคคลได้ว่าควรฝึกให้รับผิดชอบตั้งแต่ในวัยเด็ก ทั้งทางบ้านและทางโรงเรียน โดยเริ่มให้ทำงานที่ง่าย ๆ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของแต่ละบุคคล และเมื่อมอบหมายให้ทำแล้วก็ควรให้เด็กได้รับผิดชอบอย่างเต็มที่ มีประสบการณ์ในการทำงานด้วยตนเอง เพื่อให้เด็กเกิดความเชื่อมั่น หัดไม่ให้บิดความรับผิดชอบในหน้าที่การงานของตนให้แก่ผู้อื่น ให้ทำงานสำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน โดยไม่ละทิ้งงานที่ได้ทำไว้แล้ว ชี้แจงให้เด็กรู้จักขอบเขตหน้าที่การงานของตนว่ามีอะไรบ้าง เพื่อไม่ให้ไปก้าวล่วงงานของผู้อื่นและต้องมีความซื่อสัตย์

ตนเอง และผู้อื่นซึ่งทั้งหมดนี้จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบ

ในปี พ.ศ. 2523 นิสิศปริญญาโทสาขาการสอนสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ศึกษาพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาของไทยผลปรากฏว่า คุณลักษณะทางจริยธรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมในการรักษาระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ นักเรียนมีพฤติกรรมในระดับที่ไม่พึงประสงค์มากที่สุดในทุกภาคของประเทศไทย (อุบล เรืองสุวรรณ. 2523 : 90)

วิริยะ บุญชนะนิวาสน์ (2523 : 49) ได้ทำการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่สอนด้วยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มีทัศนคติทางจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มที่สอนด้วยวิธีธรรมดา และหลังจากสอนไปแล้ว 1 เดือน ผลก็ยังไม่เปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ กันหา ประสงค์เจริญ (2526 : 20 - 32) ได้ศึกษาถึงผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่ำ ผลปรากฏว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้รับการสอนโดยใช้บทนิทานประกอบหุ่นเป็นแม่แบบ มีการพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งสอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ช่ออ้น ทองส่งโสม (2525 : 35) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนจากชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลกับนักเรียนที่ไม่ใช้ชุดการเรียน ผลการวิจัยพบว่าความรับผิดชอบของนักเรียนกลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคล แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ไม่ใช้ชุดการเรียนอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่กลุ่มที่ใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นรายบุคคลมีความรับผิดชอบสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญ ส่วนอีกกลุ่มหนึ่งมีความรับผิดชอบสูงอยู่แล้วไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการวิจัยดังกล่าวนี้ แสดงให้เห็นว่าความรับผิดชอบเป็นสิ่งที่สามารถปลูกฝังให้เกิดขึ้นได้ โดยการใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมและใช้เวลาในการฝึกไม่นานนัก โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกความมีระเบียบวินัย สามารถเรียนด้วยตนเองอย่างมีอิสระ รวมทั้งสามารถควบคุมจิตใจและบังคับตนเองได้ โดยที่การเรียนการสอนโดยใช้สัญญาณการเรียน ก็เป็นวิธีเรียนวิธีหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถของตนอย่างอิสระ มีผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ดังนั้นจึงน่าจะนำวิธีการเรียนแบบนี้มาใช้ปลูกฝังให้เด็กมีความรับผิดชอบได้

ฟลาเฮอร์ตีและเรutzเซล (Flaherty and Reutzcel. 1965 : 409 - 411) ได้ศึกษาเพื่อหา

ลักษณะบุคลิกภาพของนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนสูง และนักเรียนที่ประสบผลสำเร็จในการเรียนต่ำ โดยใช้แบบทดสอบ CPI (The California Psychological Inventory) วัดบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ และใช้คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการเรียนในชั้นปีที่ 1 จากการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้คะแนนบุคลิกภาพด้านความรับผิดชอบสูงกว่าผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และแม็คเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 10) ได้ศึกษาลักษณะของบุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงพบว่า บุคคลนั้นมีความรับผิดชอบสูงด้วย

เบคอน (Bacon, 1989 : 1289 - A) พบว่า นักเรียนจะแสดงความสามารถในการเรียนด้วยคุณลักษณะ 6 ประการ คือ 1) การทำกิจกรรมการเรียน 2) การเชื่อฟังครู 3) การตั้งใจเรียน 4) การเรียนหรือการศึกษาค้นคว้า 5) การพยายามเรียน และ 6) การทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่เลือกกระทำ

สรุปได้ว่า ความรับผิดชอบ เป็นคุณลักษณะพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จในการทำงานและการเรียน ดังนั้นจึงควรปลูกฝังคุณลักษณะนี้ให้แก่เยาวชนซึ่งโรงเรียนมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังให้เด็กมีความรู้ ความเข้าใจและมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องความรับผิดชอบต่อหน้าที่การงาน เพื่อเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติต่อไป

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ และพยายามทำให้ดีที่สุดกว่าบุคคลอื่น ๆ หรือแข่งขันกันเพื่อให้ได้ถึงมาตรฐานอันดีเยี่ยม บุคคลที่มีแรงจูงใจจะมีความสับสนใจถ้ากระทำการสิ่งนั้น ๆ สำเร็จ และจะมีความวิตกกังวล ถ้าหากประสบความล้มเหลว แรงจูงใจมี 3 ด้าน

1. ด้านความต้องการสังคมสัมพันธ์ (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างมีความสุข
2. ด้านความต้องการอำนาจ (Need for Power) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นรู้สึก ว่าตนมีความเหนือกว่า สำคัญกว่า
3. ด้านความต้องการสัมฤทธิ์ผล (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะพยายามกระทำเพื่อให้ได้มาตรฐานอันดีเยี่ยมในสิ่งที่ตนต้องทำ

พระเทพเวที (ประสัทธ์ ปยุตโต) (2532 : 43 - 52) กล่าวถึงแรงจูงใจที่ถูกต้องแท้จริงที่พึงปรารถนาที่การศึกษามีหน้าที่จะต้องสร้างขึ้นให้ได้ ก็คือ สิ่งที่เราเรียกว่า ฉันทะซึ่งแปลว่า ความรัก ความอยาก ความปรารถนา ความพอใจ ฉันทะนั้นแบ่งได้เป็น 2 ส่วน คือ

1. ความใฝ่รู้ อยากรู้ ปรารถนาจะรู้ ในความจริง คือ ใฝ่รู้ความจริงหรืออยากรู้ความจริงแท้

2. ความใฝ่ดี ใฝ่ความดี อยากให้ดี ความใฝ่ปรารถนาในสิ่งที่ดีงาม คือ ต้องการทำความดีที่งามทำให้เกิดเป็นจริงขึ้น

และได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความปรารถนาความเป็นเลิศ ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องพยายามสร้างขึ้นให้ได้ โดยเฉพาะในสังคมไทยรู้สึกว่าคุณค่า need for achievement และ desire for excellence แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือใฝ่ความเป็นเลิศนี้แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การใฝ่ความเป็นเลิศที่สนับสนุนระบบแข่งขัน เป็นการนึกถึงความเป็นเลิศในแง่ที่ว่า จะวัดกับคนอื่น แข่งกับคนอื่น โดยจะต้องเหนือกว่าเขา ชนะเขา ดีกว่าเขา เรียกว่าความเป็นเลิศเทียม ซึ่งไม่สอดคล้องกับกระบวนการของการศึกษา

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือการใฝ่ความเป็นเลิศที่เป็นความเป็นเลิศแท้คือ ความเป็นเลิศที่ไม่จำเป็นต้องไปแข่งไปวัดกับคนอื่น แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

2.1 ถ้าทำก็ทำให้ดีเลิศ ใฝ่ดีที่สุดในที่แห่งงานนั้น ๆ หรือเรื่องนั้น ๆ ที่จะทำได้

2.2 ความเป็นเลิศเพราะดีที่สุดในที่แห่งความสามารถของเรา

2.3 สิ่งนั้นมีความเป็นเลิศโดยเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เก่งกุลที่สุด เป็นประโยชน์ที่สุดแก่

ชีวิตและสังคม

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1958 : 110 - 111) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยมหรือทำได้ดีกว่าคนอื่นที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อไม่สำเร็จ หรือประสบกับความล้มเหลว

เมอร์เรย์ (Murray, 1966 : 19) เป็นบุคคลแรกที่กล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ว่า เป็นความต้องการที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำสิ่งที่ยาก ๆ ให้สำเร็จ เป็นความปรารถนาหรือแนวโน้มที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งจัดอยู่ในความต้องการมีอำนาจ (Will Power) ของความต้องการทางสังคม

ลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) เชื่อว่า พฤติกรรมของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น จะมีความทะเยอทะยาน (Ambition) มุ่งการแข่งขัน (Competitiveness) และพยายามปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น (Self Improvement) แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญต่อพฤติกรรมการเรียนรู้นักเรียนมาก นักเรียนที่ตั้งใจสูงมักจะประสบผลสำเร็จในการเรียน มีพฤติกรรมอันเป็นที่พึงปรารถนาตามมาตรฐานของสังคม นักเรียนที่ขาดความสนใจหรือไม่ตั้งใจเรียนก็จะไปไม่ถึงเป้าหมาย พฤติกรรมที่ตามมาภายหลังก็จะเป็นปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในด้านการปรับตัวหรือปัญหาด้านสุขภาพ

สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นความมุ่งมั่นของบุคคลในการทำงานสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เขาคิดว่ามีประโยชน์สำหรับตนเอง และสังคมให้บรรลุตามที่ปรารถนา เมื่อประสบความสำเร็จก็จะแสวงหาต่อไปอีก แต่ถ้ามีอุปสรรคก็จะคิดค้นหาวิธีการใหม่อีกต่อไป ดังนั้นแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งที่จะส่งเสริมให้บุคคลทำกิจกรรมต่าง ๆ ในด้านการเรียนและการทำงานให้สำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีผู้ศึกษาไว้ดังนี้

ไมเออร์ (Myers. 1965 : 255 - 263) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 524 คน พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

รัสเซล (Russell. 1966 : 263 - 266) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 5 ในวิชาคณิตศาสตร์ ภาษา และการอ่าน โดยใช้แบบทดสอบ Self-Forming Achievement Test พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ซอง (Song. 1970 : 2571 - A) พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกวิชา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับระดับสติปัญญา ความถนัด และเกรดเฉลี่ย

เมธี โพนพิณฑ์ (2523 : 75) ได้ศึกษาความสัมพันธ์และเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รุ่งเรือง ธงศิลา (2527 : 87) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนด้วยการเรียนเพื่อรอบรู้กับการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของกลุ่มที่เรียนด้วยการเรียนเพื่อรอบรู้สูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นาราวดี กิจวิทย์ (2532 : 70) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้ว พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นถ้าครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จคล่องไปด้อยดี และพยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ ได้ จะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาคด้วยตนเอง

6.1 ความเป็นมาของการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาคด้วยตนเอง

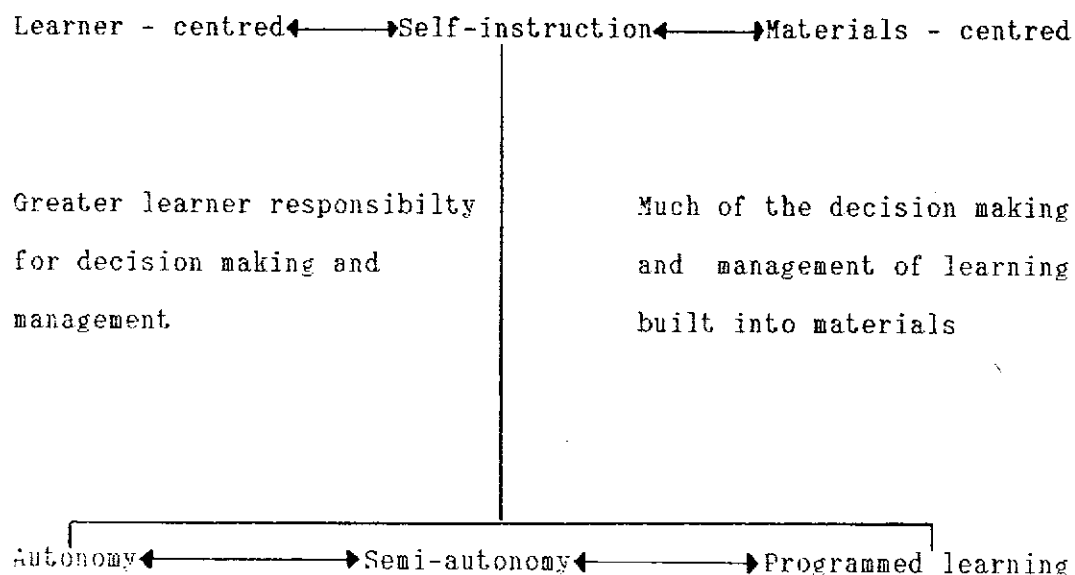
ภาษาอังกฤษนั้นทุกประเทศได้ให้ความสำคัญตลอดมา ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันได้ให้ความสนใจต่อภาษาอังกฤษมากและได้บรรจุวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล ในด้านการสอนภาษาอังกฤษนั้น ครูผู้สอนต่างก็พยายามค้นคว้าหาวิธีการใหม่ ๆ มาใช้กันอยู่เสมอ

สำหรับประเทศไทยถือว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ โอกาสที่นักเรียนจะใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนั้นน้อยมาก ครูอาจารย์จึงได้พยายามส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านตำรา หรือเอกสารภาษาอังกฤษกันมากแต่ก็ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ซึ่งก็ต้องพยายามหาทางปรับปรุงแก้ไขกันไป โดยเฉพาะประเทศไทยเท่านั้นที่ประสบปัญหาอย่างนี้ กล่าวได้ว่าทุกประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ต่างก็ประสบปัญหาเช่นเดียวกัน

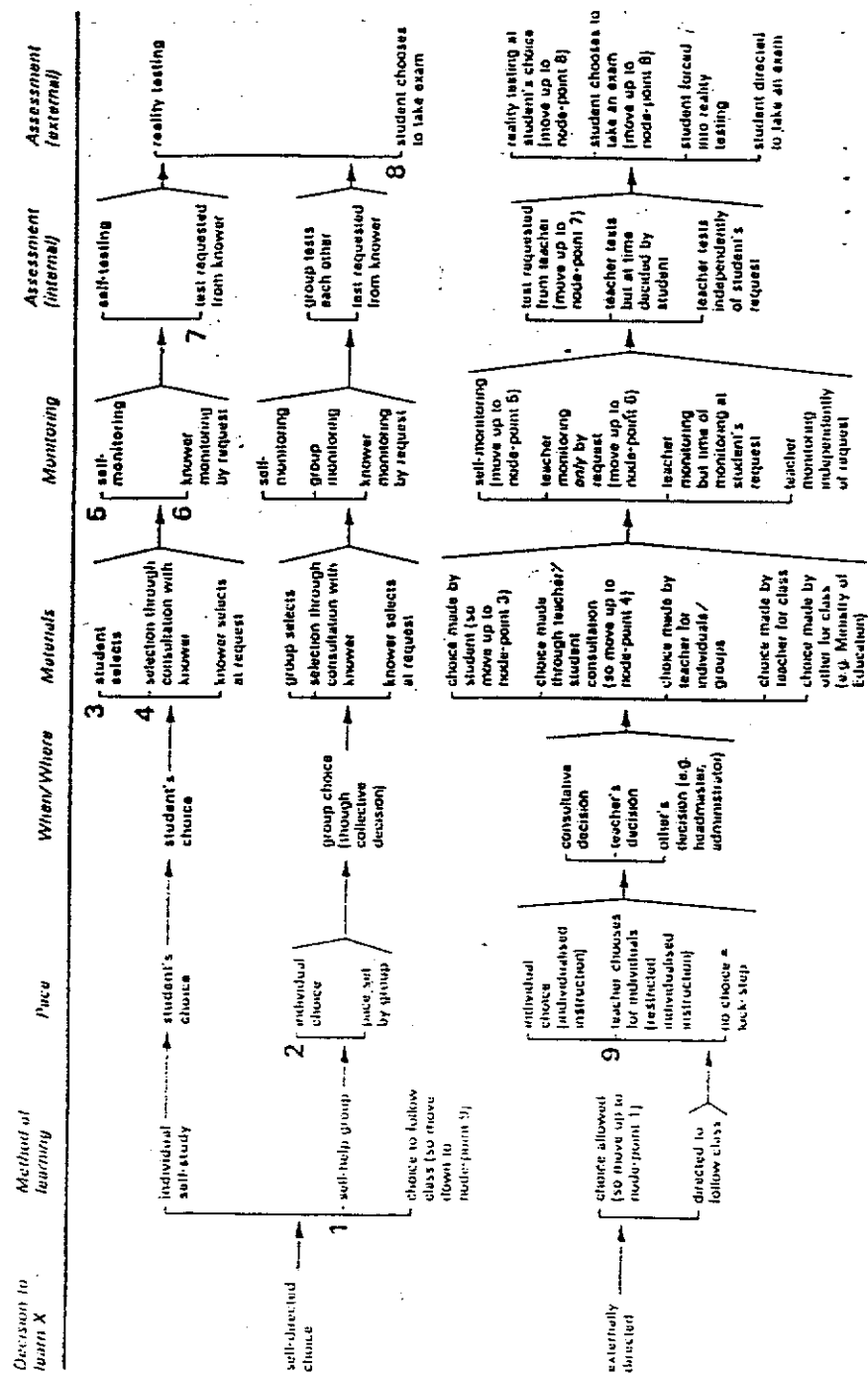
แนวโน้มของการสอนภาษาในปัจจุบัน เน้นการสอนที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาการเรียนรู้อย่างตนเอง (Self) เป็นสำคัญ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือให้กำลังใจและเตรียมการ

จัดรูปแบบภาษาและสถานการณ์ทางภาษาให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกปฏิบัติทักษะทางภาษาด้วยตนเองได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 73 ; Wilson and Hall. 1972 : 243 - 244 ; citing Lapp and Flood. 1986 : 260 ; Tiedt and others. 1989 : 316 - 318) ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของ ดิคินสัน (Dickinson. 1987)

ดิคินสัน (Dickinson.1987) ได้เสนอแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสถานการณ์การเรียนรู้ที่นักเรียนเป็นผู้ริเริ่มและรับผิดชอบการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านการวินิจฉัยความจำเป็นที่จะต้องเรียนสิ่งหนึ่งสิ่งใด การตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียน การเลือกแหล่งความรู้ทั้งที่เป็นบุคคล หรือ วัสดุอุปกรณ์ การเลือกยุทธวิธีในการเรียนและการประเมินผลการเรียน โดยมีครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การให้คำปรึกษาและการประเมินผล จากความหมายดังกล่าวแสดงให้เห็นถึงบทบาทและความรับผิดชอบของนักเรียนในการเรียน ซึ่งครูพยายามให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองเพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งสามารถรับผิดชอบการเรียนของตนเองได้ทั้งหมด (Autonomy) ดังจะแสดงได้ด้วยภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน

ภาพประกอบ 6 แสดงกระบวนการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

จากภาพประกอบ 6 นักเรียนมีแนวโน้มที่จะเลือกเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ด้วยเหตุผล 2 ประการคือ

1. ถ้านักเรียนเป็นผู้ที่ชอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. ถ้ามีการจัดสถานการณ์การเรียนรู้การสอนให้เหมาะสมตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และการที่จะเตรียมนักเรียนให้เรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองได้อย่างประสบความสำเร็จก็ต้องเปิดโอกาสหรือส่งเสริมให้นักเรียนได้รับฝึกหัดต่อการเรียนของเขาเองให้มากยิ่งขึ้น โอกาสที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการส่งเสริมให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่อการเรียนด้วยตนเองก็คือ ช่วงเวลาที่นักเรียนกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน (Dickinson. 1987 : 15 - 16)

6.2 ถ้าไม่ต้องการเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

ดิกคินสัน (Dickinson. 1987) ได้อธิบายถึงเหตุผลไว้ 5 ประการ คือ

1. เหตุผลในเชิงปฏิบัติ (Practical Reasons) ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่นักเรียนไม่มีโอกาสให้เลือกที่จะได้รับการศึกษาจากหลายสาเหตุ เช่น ระยะทางห่างไกล มีภาระการงานที่จำเป็นต้องกระทำ เวลาที่ว่างไม่ตรงกับเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการสอนหรือร่างกายพิการจนไม่สามารถมาเรียนได้
2. ความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน (Individual Differences Among Learners) เป็นที่ยอมรับกันว่านักเรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ความถนัดในการเรียนภาษาซึ่งจะมีผลต่ออัตราการเรียนที่นักเรียนแต่ละคนจะใช้เวลาในการเรียนไม่เท่ากัน สติปัญญาของนักเรียนแต่ละคนก็แตกต่างกันและส่งผลต่อลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล นักเรียนบางคนต้องการเรียนอย่างอิสระ แต่บางคนจะเรียนได้ก็ต่อเมื่อมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ นักเรียนบางคนอาจจะเรียนด้วยการฝึกทีละขั้น (Step by Step) แต่บางคนสามารถเรียนได้จากกิจกรรมการใช้ภาษา นักเรียนบางคนจะเรียนได้ก็ต่อเมื่อมีหนังสือหรือเอกสารเป็นสื่อแนวทาง แต่บางคนไม่จำเป็นต้องพึ่งพิงหนังสือหรือเอกสารหรือข้อบ่งชี้จะคิดว่าจากหนังสือหรือเอกสารอื่นแทนและยุทธวิธีในการเรียนของนักเรียนแต่ละคนจะแตกต่างกัน และจะกระทำกิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกัน

3. จุดมุ่งหมายของการศึกษา (Educational Aims) ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ ประการแรกการพัฒนาประสิทธิภาพของการเรียน นักเรียนภาษาที่ดีจะมีความสามารถในการเลือกเป้าหมายและพัฒนาทักษะไปทีละขั้นตอน สามารถแยกได้ระหว่างรูปของภาษากับความหมาย ข้อบ่งชี้ที่ติดต่อกับสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยใช้ภาษาที่ตนเองเรียนพร้อมกับพัฒนาทักษะในการใช้ภาษาไปด้วย ประการที่สองการพัฒนาคุณภาพของบุคคลและการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งนับว่าเป็นเป้าหมายของสังคมที่มีต่อการจัดการ

ศึกษา เป็นการกำหนดจุดหมายและเป้าหมายในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นอิสระ ที่สามารถคิดและทำสิ่งที่ตนเป็นประโยชน์ได้ด้วยตนเองนอกจากนั้นแล้วก็ให้สามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ตามความจำเป็น ความต้องการ ความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคลโดยสอดคล้องกับสภาพทางสังคม เศรษฐกิจ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป

4. แรงจูงใจ (Motivation) การเรียนภาษาคตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจอย่างสลับซับซ้อนมากพอสรุปได้ใน 4 ลักษณะ คือ

4.1 เจตคติต่อกลุ่มที่ใช้ภาษาเป้าหมาย (Group-Specific Attitudes) นักเรียนจะมีเจตคติที่จะใช้ภาษาเป้าหมายกับกลุ่มที่พูดภาษาเป้าหมายนั้น ๆ และมีแนวโน้มที่จะลดลง ถ้านักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาได้คล่องขึ้นและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมเจตคติของนักเรียนต่อการใช้ภาษาเป้าหมายก็คือ ครู และการจัดวัสดุอุปกรณ์ กิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน

4.2 แรงจูงใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย (Learners' Motives for Learning the Target Language) มีลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรกเป็นแรงจูงใจที่จะเป็นที่ยอมรับของกลุ่มที่ใช้ภาษาเป้าหมาย (Integrative Motivation) ประการที่สองเป็นแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงานหรือการศึกษาต่อ (Instrumental Motivation) แรงจูงใจทั้งสองลักษณะจะไม่ขัดแย้งกันแต่จะส่งเสริมกันและกันและส่วนใหญ่ นักเรียนจะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมายทั้งสองลักษณะ

4.3 ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อแรงจูงใจ (Affecting Factors) มีหลายประการ คือ ความสนใจในภาษาต่างประเทศ (Interest in Foreign Languages) ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษาตรงกันข้ามกับการมีความรู้สึกผิดหวังหรือไม่พอใจในบทบาทของตนเองในการใช้ภาษาในสังคม (Anomie) และจะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาหรือความสำเร็จในสิ่งที่นักเรียนต้องการ (Need Achievement)

4.4 แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน (Extrinsic and Intrinsic Motivation)

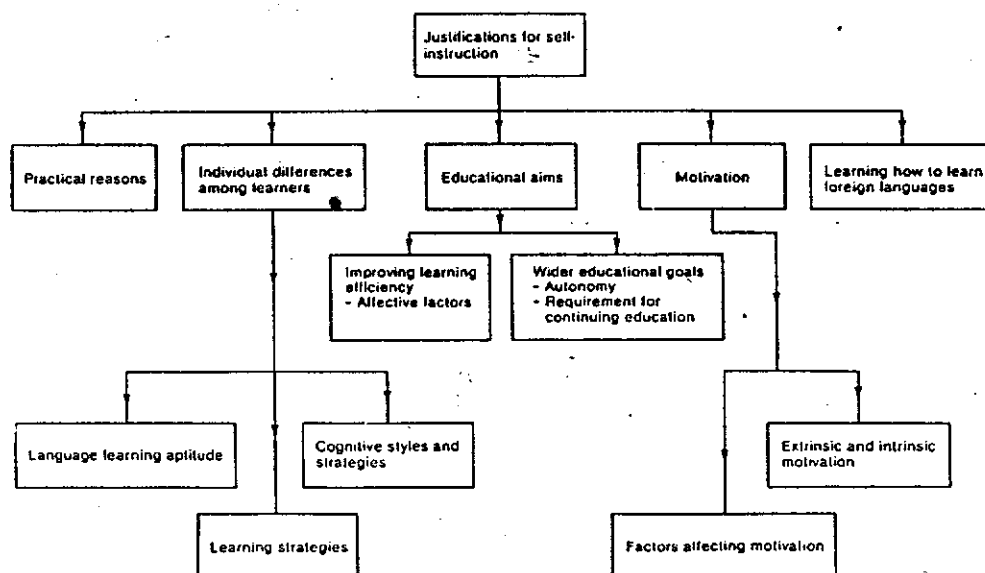
4.4.1 แรงจูงใจภายนอกเป็นสิ่งที่จำเป็นในการเรียนภาษาที่ครูจะต้องจัดหรือพยายามส่งเสริมด้วยการเสริมแรงหรือเป็นการบังคับโดยตรงจากจุดหมายของการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายนอก มีหลายประการ เช่น ครูหรือผู้ให้คำปรึกษา (Teacher/Counsellor) สภาพการณ์

เรียน (Learning Contracts) บันทึกผลการทำกิจกรรมการเรียน (Records of Work) การประเมินผลการเรียนด้วยตนเองหรือการประเมินผลการเรียนจากเพื่อน (Self - Assssment/Peer-Assessment) การทดสอบ (Reality Test) และการประเมินผลของรายวิชาหรือการประเมินผล การจบหลักสูตรการเรียน (Summative Assessment) การเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง เป็นการพยายามทำให้แรงจูงใจภายนอกเป็นผลช่วยให้นักเรียนพัฒนาแรงจูงใจภายใน ซึ่งหมายความว่านักเรียนมีความเต็มใจที่จะเรียนภาษาเป้าหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถของแต่ละบุคคล

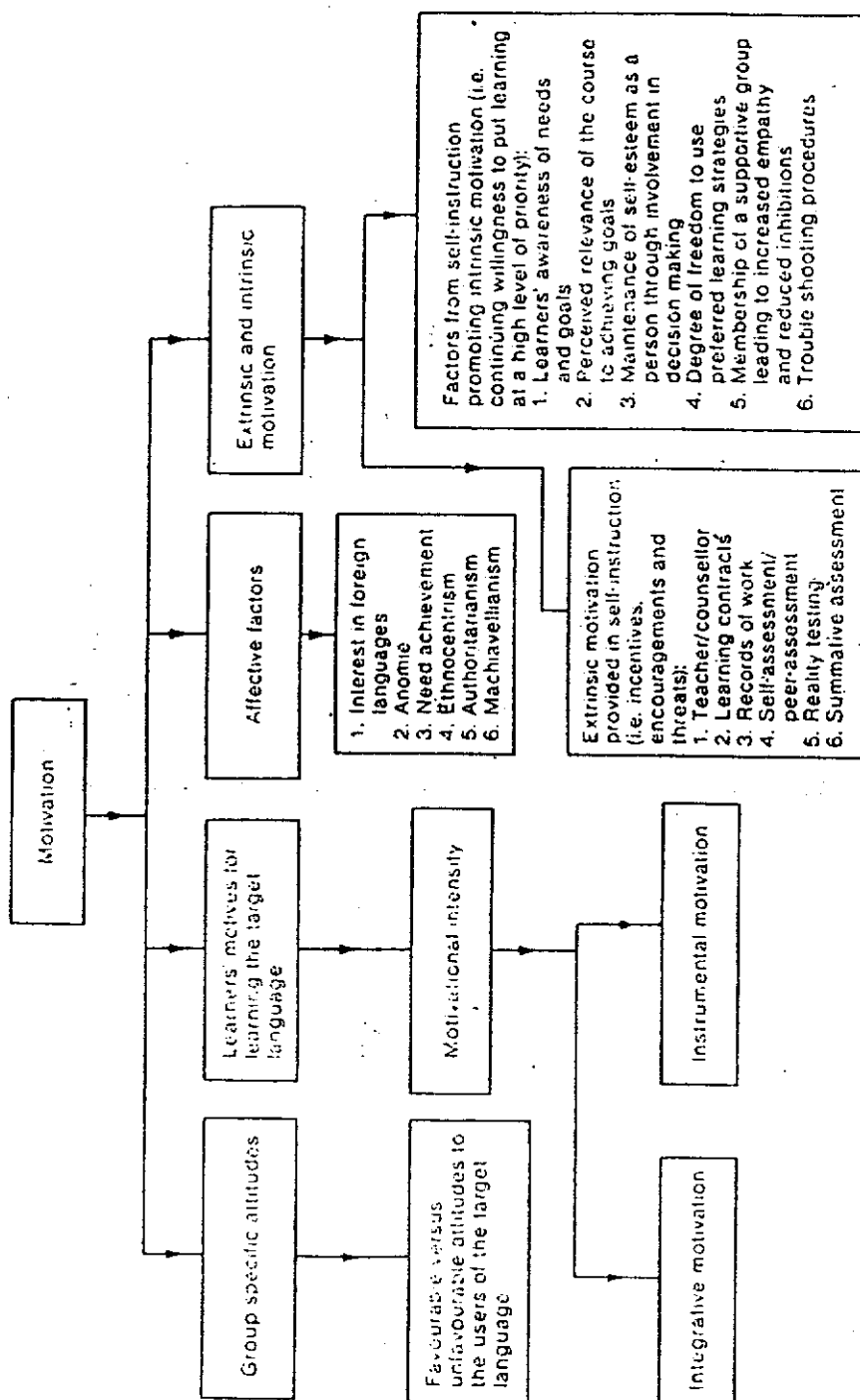
4.4.2 แรงจูงใจภายในซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเองโดยมีปัจจัยหลายประการ คือ ความตระหนักถึงความต้องการและเป้าหมายการเรียนภาษาของนักเรียนแต่ละคน (Learners' Awareness of Needs and Goals) การได้รับประสบการณ์ที่ตรงกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ (Perceived Relevance of the Course to Achieving Goals) ความพึงพอใจในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Maintenance of Self-Esteem as a Person Through Involvement in Decision Making) การมีอิสระในการเลือกใช้ยุทธวิธีการเรียนที่นักเรียนชอบ (Degree of Freedom to use Preferred Learning Strategies) การเป็นสมาชิกของกลุ่มและการได้รับความร่วมมือซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเรียน (Membership of a Supportive Group Leading to Increased Empathy and Redured Inhibitions) และการค้นหาปัญหาในการเรียนของนักเรียน (Trouble Shooting) ปัจจัยดังกล่าวมาทั้งหมดควรจะเป็นผู้รับผิดชอบในการช่วยเหลือให้นักเรียนให้ใช้ยุทธวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพรวมถึงการช่วยให้นักเรียนเปลี่ยนจากการใช้ยุทธวิธีการเรียนที่ไม่เหมาะสมโดยการศึกษาหาวิธีกับนักเรียนในฐานะเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่นักเรียน และพยายามให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูกับนักเรียน และระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

4.5 การเรียนรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ (Learning How to Learn Foreign Languages) นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดในการช่วยให้นักเรียนรู้วิธีการเรียน ดังกับคำกล่าวที่ว่า บุคคลที่ได้เรียนรู้วิธีการเรียน เรียนรู้วิธีการคิดแปลง การเปลี่ยนแปลงและตระหนักว่าความรู้ต่าง ๆ เป็นอนิจจัง แต่สิ่งสำคัญอยู่ที่วิธีการแสวงหาความรู้ถือได้ว่าเป็นบุคคลที่มีการศึกษาอย่างแท้จริง (Rogers. 1969 : 104) การเรียนรู้วิธีการเรียนแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียน การวางแผนการเรียน และการค้นหายุทธวิธีการเรียนแล้วนำไปใช้ได้เหมาะสม

จากคำถามที่ว่า ทำไมต้องเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีคำตอบสรุปได้เป็น 2 ประการ คือ เพื่อแก้ปัญหาในเชิงปฏิบัติของนักเรียนแต่ละคน และเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้ประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา โดยเหตุผลทั้ง 2 ประการ มุ่งที่จะส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาไปสู่การเรียนรู้อย่างอิสระและเต็มความสามารถพร้อมกับการพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด ดังสรุปได้จากภาพประกอบ 7 และ 8

ภาพประกอบ 7 แสดงเหตุผลที่นักเรียนเลือกวิธีการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

6.3 การอำนวยความสะดวกต่อการเรียนรู้ (Facilitating Learning)

การเรียนรู้ภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง เป็นการเรียนที่นักเรียนเป็นผู้รับผิดชอบงานหรือกิจกรรม (Tasks) ที่เกี่ยวข้องกับ การเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ให้แก่เรียนเกิดการเรียนรู้ ครูไม่ได้สั่งเสียหรือละทิ้งบทบาทหลักของความ เป็นครู แต่จะปฏิบัติในบทบาทใหม่แทน ดังเปรียบเทียบได้ดังนี้

The major tasks of the teacher	Alternative agencies in self-instruction
1. Pedagogical planning	
1.1 Needs analysis	
- Determining long-term aims - Determining short-term objectives	Needs analysis questionnaire
1.2 Selection of materials	
- Selecting course books/ materials to meet objectives - Selecting supplementary materials - Selecting materials suitable for self-instruction	Packaging - for example, Circle Model Self-access No alternative
2. Teaching	
2.1 Preparatory	
- Selecting lesson topic/ teaching items - Planning lesson - Devising tasks	Learner contract

The major tasks of the teacher	Alternative agencies in self-instruction
2.2 Actual teaching	
- Determining occurrence of the target language - Determining other content - Determining task type - Determining aspiration level of performance - Determining time distribution	Course materials and/or contract
- Presentation of new material - Providing explanations and descriptions - Teacher answers questions - Teacher monitors responses	Course materials/native speaker informants
- Teacher leads discussion - Teacher asks questions/ selects respondents	Peer group or 'study buddy'
- Teacher counsels (circulates round room)	Best done by teacher/helper Peers may help
3. Assessment	
3.1 Preparatory	
- Selection/design of tests and exercises	For some assessment purposes can be done by learner and peers

The major tasks of the teacher	Alternative agencies in self-instruction
3.2 Actual - Conducts test - Allocates homework - Sets exercises etc.	For some purposes can be conducted by learner or peer Contract; learner
3.3 Post-lesson - Marks/grades the test or exercise with/without learners - Discusses result with learner - Takes remedial action	For some purposes can be self-graded or peer-graded No satisfactory alternative Could be built into materials
4. Management and organisational activities	
4.1 Materials and equipment - Give out, takes in books and equipment - Arranges, checks equipment	Self-access, through resource centre Librarian/teacher in charge and/or learner
4.2 Organises learners - Determines who does what with whom - for example arranges pairs, groups etc. - Determines and implements general standards of behaviour	Arranged by learners In some contexts teacher's authority required, but peer group might assist

The major tasks of the teacher	Alternative agencies in self-instruction
4.3 Record keeping	
- Keeps register of attendance - Keeps records of grades etc. - Record of work completed	Probably still necessary } Still necessary but also kept by learner
5. Counselling and Supporting	
5.1 Motivating	
5.2 Supporting	
- Congratulating - Commiserating	
5.3 Counselling	
- Discusses learning problems - Gives advice about materials - Gives general advice	Even more important in self-instruction
5.4 Interacting	
- General interaction to establish rapport	

6.3.1 การวางแผนงานทางวิชาการ (Pedagogical Planning) เป็นความรับผิดชอบของครูในการวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเรียนภาษาและการวิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนภาษาและการเลือกหนังสือเรียน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่จะทำให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายของการศึกษา การเลือกหนังสือหรือวัสดุอุปกรณ์ในการเรียนสามารถกระทำได้ด้วยครูหรือนักเรียนซึ่งจะเหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนโดยตรงและการเลือกเรื่องอ่าน ให้นักเรียนเลือกเรื่องที่จะอ่านอย่างอิสระตามความสนใจเพราะถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาการอ่าน (Lapp and Flood. 1986 :253)

และการเลือกเรื่องที่จะอ่านเองได้ มีแนวโน้มว่านักเรียนจะกระทำกิจกรรมการอ่านนั้นจนสัมฤทธิ์ผลและสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านให้ดียิ่งขึ้นด้วย (Smith and Harris. 1986 :21,274)

6.3.2 การสอน (Teaching) ครูเป็นผู้เตรียมบทเรียน กิจกรรมการเรียน วางแผน การดำเนินกิจกรรมการเรียน จัดสถานการณ์การเรียนภาษาเป้าหมาย การกำหนดเวลา การเสริมแรง การสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้คำปรึกษา

6.3.3 การประเมินผล (Assessment) เป็นหน้าที่ของครูที่จะจัดเตรียมหรือออกแบบ แบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบ ให้เกรด คะแนน หรือผลการเรียนโดยครูฝ่ายเดียวหรือให้นักเรียนมีส่วนร่วม เพื่อให้นักเรียนรู้ผลการเรียนของตนเอง พร้อมกับเป็นการแก้ไขและให้ความช่วยเหลือนักเรียนต่อไป ในการทดลองนี้ใช้เกณฑ์ในการตรวจการเขียนของนักเรียนดังนี้

การตรวจการเขียนด้วยตนเองหรือให้เพื่อนตรวจโดยใช้เกณฑ์ดังต่อไปนี้ คือ

Guidelines For Proofreading

1. Proofread for spelling. Read your paper backwards, asking
 - A. Does the word look right?
 - B. Is the word legible?
 - C. Are you positive about the spelling? If not, circle it.
 Go through the entire paper in this fashion.
2. When you have finished reading, check the circled words.
 - A. Ask a classmate to spell those words.
 - B. Ask the teacher to spell them.
 - C. Look them up in the dictionary.
3. Look for fragments and run-ons:
 - A. Find the last sentence. Read it carefully.
 - B. Does it make sense all by itself?

Is it too long or does it combine too many ideas?
 - C. Check each sentence in this manner.
4. Check for capitalization errors. Apply all the rules.

5. Check your punctuation.
 - A. Have you provided periods, question marks, or exclamation marks?
 - B. Have you placed quotation marks appropriately?
 - C. Have you used commas correctly?
6. Did you give your writing a title?

(Tiedt and others. 1989 : 329)

และมีเกณฑ์สำหรับครูในการประเมินการเขียนของนักเรียนโดยยึดหลักการประเมินผลทางบวก (Positive Evaluation) (Tiedt and others. 1989 : 317) ดังนี้ คือ

Score of 1 (Weak)

Writer does all or most of the following:

1. Minimal description.
2. Poor spelling.
3. Confusing use of mechanics.
4. Poor use of capitalization.
5. Vocabulary limited with errors in agreement.
6. Little or no organization.
7. Not legible.
8. No paragraphing.

Score of 3 (Fair)

Writer does all or most of the following:

1. Some details, but writing is colorless, flat.
2. Some common words and homonyms misspelled.
3. Frequent mechanical errors.
4. Generally correct use of capitalization and periods.

5. Limited vocabulary with some errors in agreement.

Some use of slang.

6. Some organization, but tends to be mechanical.

7. Legible, possibly messy.

8. Little or some paragraphing.

Score of 5 (Good)

Writer does all or more of the following:

1. General details, adjectives and adverbs in use.

2. Adequate mechanics. Some errors that do not interfere with meaning.

3. Adequate vocabulary with few errors in agreement, person, or number.

4. Clear sense of organization with beginning, middle and end. May deviate from topic but returns.

5. Spelling adequate, possible misspelled homonyms or difficult words.

6. Proper paragraphing.

7. Varied sentence structure.

Score of 7 (Excellence)

Writer does all or most of the following:

1. Vivid details and images.

2. Few mechanical errors. Internal punctuation correct.

3. Excellent vocabulary with good use of agreement and tenses.

4. Clear control of structure. Natural flow and unity.
Moves towards completion and conclusion.

5. Few spelling errors.

6. Proper paragraphing.

7. Obvious use of style.

Note Paper with one sentence or less are marked 0.

(Tiedt and others. 1989 : 334 - 33)

6.3.4 การจัดกิจกรรม (Management and Organizational Activities) ครูเป็นผู้จัดเตรียมหนังสือเรียน ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ไว้ให้พร้อม (Self-Access Materials) จัดเตรียมนักเรียนให้ปฏิบัติตามบทบาทของแต่ละคนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม และการจัดเก็บข้อมูลการเรียนของนักเรียน เช่น การเข้าเรียน ผลการเรียน และผลการปฏิบัติกิจกรรม

6.3.5 การให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษา เป็นหน้าที่ของครูในการเสริมแรง การให้ความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษาปัญหาการเรียน ให้คำแนะนำการเลือกหนังสือหรือวัสดุอุปกรณ์การเรียน รวมถึงการให้คำปรึกษาโดยทั่ว ๆ ไป สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้นับว่ามีความสำคัญมากในการเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยใช้สัญญาการเรียน (Learning Contract) ซึ่งเป็นข้อตกลงระหว่างครูและนักเรียนก่อนจะเข้าสู่กระบวนการเรียนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง สัญญาการเรียนประกอบด้วยรายละเอียด ดังนี้คือ

LEARNING CONTRACT

Name _____ Date _____

What's the <u>title</u> you are going to read?	For what reasons	Learning objectives

What are you going to do?	What are you going to use?

How are you going to test yourself?	Target date for completion
Teacher's initial	Date completed

Adapted from Dickinson. 1987
p. 100

และใช้แบบบันทึกวิธีการเรียน (Record How To Learn) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

RECORD HOW TO LEARN

Name _____ Date _____

Title chosen to read _____

What I have done _____

How I performed _____

What difficulties I had _____

What difficulties I still have _____

What I intend to do next _____

Score	
Reading	Writing

Teacher's comment

ภาพประกอบ 10 แสดงแบบบันทึกวิธีการเรียน

6.4 วิธีสอนอ่านตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

การสอนภาษาอังกฤษตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง หมายถึง กระบวนการการสอนที่ครูให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการใช้ภาษาด้วยตนเองเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากชุดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงจากหนังสือเรียนภาษาอังกฤษจนบรรลุวัตถุประสงค์ โดยมีครูเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือ โดยสอนตามแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการของ ดิคกินสัน (Dickinson, 1987) และใช้สอนนักเรียนกลุ่มทดลอง โดยมีลำดับขั้นตอนการสอนดังนี้

- 6.4.1 ครูอธิบายวิธีการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในชุดการเรียนรู้ให้นักเรียนฟัง
- 6.4.2 ครูให้นักเรียนเลือกกิจกรรมที่จะกระทำและทำสัญญาการเรียน
- 6.4.3 ครูให้นักเรียนทำกิจกรรม
- 6.4.4 ครูให้คำปรึกษาหรืออธิบายเมื่อนักเรียนประสบปัญหาในการทำกิจกรรม
- 6.4.5 ครูประเมินผลการเรียนของนักเรียนโดยการสังเกตจากผลการปฏิบัติกิจกรรม

การแก้ไข และจากแบบบันทึกวิธีการเรียน

6.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดในการที่จะให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนการสอนร่วมกับครูนี้มีมานานแล้วแต่ในทางปฏิบัติทำได้ยาก จึงมีงานวิจัยในประเทศสเปนสนับสนุนเพียงท่านเดียว คือ

วรษา เพชรประดับ (2530 : 45 - 46) ได้เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยวิธีเรียนด้วยตนเอง กับวิธีสอนแบบเดิม กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 60 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบเดิมกับการเรียนด้วยตนเองในแต่ละบท (แผนการสอน) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8 แต่ในบทที่ 1 และ 3 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้ว สามารถกล่าวได้ว่าสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในแต่ละบทของกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่าที่เรียนจากวิธีสอนแบบเดิมในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8 แต่ในบทที่ 1 และ 3 ทั้งสองกลุ่ม มีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกัน

2. สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมในแต่ละกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิมกับการเรียนด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .05 นั่นคือ เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วสามารถกล่าวได้ว่า สัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมทุกบทของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่าสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมในบททุกบทของนักเรียนกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิม

งานวิจัยต่างประเทศ

คิม (Kim. 1989 : 1581 - A) ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบความมีประสิทธิภาพของบทเรียนโมดูลที่เรียนด้วยตนเอง เปรียบเทียบกับการสอนบทเรียนโมดูลด้วยวิธีบรรยายกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน จำนวน 105 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีบรรยายมีผลการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เซียส์ (Sears. 1989 : 2754 - A) ได้ทำการวิจัยโครงการเรียนด้วยตนเองของผู้สูงอายุกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุตั้งแต่ 50 ปีขึ้นไป จำนวน 400 คน โดยที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 120 คน พร้อมทั้งจะให้ศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้สูงอายุเห็นคุณค่าของการเรียนด้วยตนเองว่าเป็นการทำให้อิทธิพลของพวกเขาสัมบูรณ์และก็มีแรงจูงใจในการที่จะพัฒนาความรู้ให้ทันสมัย พร้อมกับการฝึกทักษะต่าง ๆ โดยการวางแผนการเรียนด้วยตนเอง

7. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถ

ความสามารถเป็นพลัง (Power) อันแท้จริงที่มีอยู่ในแต่ละบุคคลที่จะกระทำ คัดแปลง ปรับปรุงตามสถานการณ์ต่าง ๆ ให้เสร็จสมบูรณ์อย่างมีประสิทธิภาพ (Good. 1959 : 1) การตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นอิสระ แต่จะขึ้นกับแรงจูงใจที่จะกระทำหรือตอบสนองให้มีประสิทธิภาพที่สุด (Good. 1973 : 1) ความสามารถทางการเรียนเป็นพลังธรรมชาติหรือการพัฒนาเพื่อรับรูปแบบทางพฤติกรรม เจตคติ และวิธีการต่าง ๆ ในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าโดยผ่านกระบวนการทางสมอง และร่างกาย เช่น การจำ การใช้เหตุผล การเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย ฯลฯ ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่โดยอาศัยประสบการณ์เดิม (Good. 1959 : 2) บุคคลจะมีความสามารถไม่เท่ากันซึ่งวัดได้ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ (Ability Test) โดยวัดระดับสติปัญญาหรือความถนัด (Good. 1973 : 594)

ความสามารถทางภาษา (Language Ability) เป็นคุณสมบัติของบุคคลในการใช้ภาษาหรือการรับภาษาอื่น (Good. 1973 : 2) และการจัดแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ได้โดยเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความสามารถในการอ่าน หรือความสามารถทางสมอง (Torrance. 1965)

: 38) เพื่อจัดนักเรียนที่มีระดับความสามารถเดียวกันเข้ารับการสอน (Good. 1959 : 256) ซึ่งบลูม (Bloom. 1956 : 201 - 207) ได้จำแนกพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถทางสมองหรือสติปัญญาเรียงจากพฤติกรรมง่ายไปหาพฤติกรรมยาก และพฤติกรรมในระดับยากนั้นต้องอาศัยพฤติกรรมในระดับก่อนหน้านั้นเป็นพื้นฐาน โดยแบ่งพฤติกรรมออกเป็น 6 ระดับ คือ

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการจดจำจากประสบการณ์ต่าง ๆ และระลึกเรื่องราวนั้น ๆ ออกมาได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น สามารถบ่งบอกถึงวิธีการหรือกระบวนการ หรือชี้แจงแบบแผนโครงสร้างของเรื่องราวเฉพาะอย่าง หรือสร้างระบบได้ถูกต้อง แบ่งเป็น 3 ชั้น คือ

1.1 ความรู้ในเนื้อเรื่อง (Knowledge of Specific) นักเรียนสามารถระลึกถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่นักเรียนมีประสบการณ์มาแล้ว ซึ่งประกอบด้วย

1.1.1 ความรู้เกี่ยวกับศัพท์และความหมายของคำ (Knowledge of Terminology)

1.1.2 ความรู้เกี่ยวกับกฎและความจริง (Knowledge of Specific Facts) เช่น รัฐบาล เดือน ปี เหตุการณ์ บุคคล สถานที่ ฯลฯ

1.2 ความรู้ในวิธีดำเนินการ (Knowledge of ways and Means of Dealing with Specific) ผู้เรียนสามารถจัดระบบระเบียบ กระบวนการ ขั้นตอนการดำเนินงานที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย

1.2.1 ความรู้เกี่ยวกับระเบียบแบบแผน (Knowledge of Convention) ที่ใช้ตามประเพณีที่ปฏิบัติ

1.2.2 ความรู้เกี่ยวกับลำดับขั้นและแนวโน้ม (Knowledge of Trend and Sequence) ความเคลื่อนไหวของเหตุการณ์ต่าง ๆ การจัดลำดับเวลาที่เกิดเหตุการณ์และการดำเนินขั้นตอนให้ติดต่อกัน

1.2.3 ความรู้เกี่ยวกับการจำแนกประเภท (Knowledge of Classification and Categories) การจัดประเภทของเรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ ให้เข้าเป็นหมวดหมู่ตามประเภท ชนิด ระดับของสิ่งของ

1.2.4 ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์ (Knowledge of Criteria) หลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวินิจฉัยและตรวจสอบข้อเท็จจริง

1.2.5 ความรู้เกี่ยวกับวิธีการ (Knowledge of Methodology) เทคนิค กระบวนการและกรรมวิธีต่าง ๆ ที่ใช้ในการพิสูจน์หรือค้นหาความจริง

1.3 ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่อง (Knowledge of Universal and Abstraction in a Field) ผู้เรียนต้องรู้เกี่ยวกับหลักการใหญ่ของเนื้อหาวิชา รวมทั้งโครงสร้างของทฤษฎีและสรุปแนวความคิดที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ ความรู้รวบยอดในเนื้อเรื่องแบ่งออกเป็น

1.3.1 ความรู้เกี่ยวกับหลักการและอ้างสรุป (Knowledge of Principle and Generalization) เกี่ยวกับหลักการต่าง ๆ อันเป็นสาระสำคัญของวิชานั้น ๆ และสามารถนำหลักการนั้นไปอธิบายพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้

1.3.2 ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง (Knowledge of Theory and Structure) เกี่ยวกับการระลึกและนำความสัมพันธ์จากทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ มาสรุปเป็นเนื้อหาความรู้ใหญ่ ๆ ได้

2. ความเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง ความสามารถในการจับใจความสำคัญจากสื่อการติดต่อซึ่งอาจจะมีหลายวิธีการ เช่น การพูด การเขียน ทั้งที่เป็นภาษาหรือสัญลักษณ์ รูปธรรมหรือนามธรรม กระบวนการสร้างความเข้าใจนั้นต้องผสมผสานสิ่งใหม่ที่พบเห็นกับประสบการณ์เดิมหรือต้องเห็นขั้นตอนต่าง ๆ อย่างชัดเจน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

2.1 การแปลความ (Translation) เกี่ยวกับการแปลเรื่องราวเดิมให้ออกมาเป็นภาษาใหม่โดยยังคงรักษาเนื้อหาและความหมายสำคัญของเรื่องเดิมไว้

2.2 การตีความ (Interpretation) เกี่ยวกับการอธิบาย การจัดอันดับหรือการสรุปความหมายสำคัญ ๆ ของเรื่องนั้นใหม่

2.3 การประมาณค่า (Extrapolation) เกี่ยวกับการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้าง ลึกหรือไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏ รวมทั้งการประเมิน การคาดคะเนหรือขยายตามที่รวบรวมข้อมูลที่จะตามมาข้างหน้าได้

3. การนำไปใช้ (Application) ผู้เรียนต้องสามารถนำความรู้ความเข้าใจจากที่เรียนไปแล้ว ไปใช้ในสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น จะต้องอาศัยความจำและความเข้าใจเป็นพื้นฐานของการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ที่เกิดขึ้น

4. การวิเคราะห์ (Analysis) ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการแยกเรื่องราวที่สมบูรณ์ออกมาเป็นหน่วยย่อย เป็นองค์ประกอบสำคัญ ๆ หรือเป็นส่วน ๆ เพื่อให้ลำดับชั้นของความคิดมีความ

สัมพันธ์กัน การวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

4.1 การวิเคราะห์ส่วนประกอบ (Analysis of Elements) เกี่ยวกับการวิเคราะห์มูลเหตุ สาเหตุ ผลลัพธ์และความสำคัญของเรื่องต่าง ๆ

4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ (Analysis of Relationships) เกี่ยวกับความสามารถที่จะวิเคราะห์ถึงความสอดคล้อง หรือความแตกต่างขององค์ประกอบรวมทั้งการวิเคราะห์ถึงทฤษฎีหรือสมมติฐานที่มารองรับ

4.3 การวิเคราะห์หลักการ (Analysis of Organizational Principles) เกี่ยวกับการจำแนกหลักการ ระเบียบในการเรียบเรียง โครงสร้าง ทั้งที่ปรากฏอย่างเด่นชัดและที่แสดงโดยนัยของเรื่องต่าง ๆ

5. การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการนำความรู้ต่าง ๆ มาจัดระเบียบใหม่ให้เกิดเป็นเรื่องใหม่ หรือโครงสร้างใหม่ ๆ เป็นกระบวนการที่รวบรวมองค์ประกอบหลาย ๆ อย่างมาผสมผสานเป็นเรื่องเดียวกัน แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

5.1 การสังเคราะห์ข้อความ (Production of a Unique Communication) เกี่ยวกับการสื่อความคิดและประสบการณ์ต่อผู้อื่น โดยผ่านทาง การเขียนหรือการพูด

5.2 การสังเคราะห์แผนงานหรือการจัดการ (Production of a Plan, or Purposed Set of Operations) เป็นการพัฒนาหรือเสนอแผนการทำงานที่สอดคล้องกับความต้องการของงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่คิดทำขึ้นเอง

5.3 การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ (Derivation of a Set of Abstract Relations) เกี่ยวกับการพัฒนาหรือสร้างชุดของความสัมพันธ์เชิงนามธรรมขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือจำแนกหรืออธิบายข้อมูล หรือปรากฏการณ์บางอย่าง

6. การประเมินค่า (Evaluation) เป็นความสามารถในตัดสินคุณค่าของวัตถุ วิธีการ หรือจุดประสงค์ที่ได้รับมอบหมาย ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพอย่างมีหลักเกณฑ์ตามที่กำหนดขึ้นเอง แบ่งออกเป็น 2 ระดับ คือ

6.1 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน (Judgements in Terms of Internal Evidence) เกี่ยวกับการประเมินค่าโดยอาศัยเนื้อหาของเรื่องราวเหล่านั้นเป็นเกณฑ์

6.2 การประเมินค่าโดยอาศัยข้อเท็จจริงภายนอก (Judgements in Terms of External Criteria) เกี่ยวกับการประเมินค่าโดยยึดเอาสิ่งที่สังคมยอมรับแล้วมาเป็นเกณฑ์มาคร

ฐานการประเมิน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. วิธีสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
4. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
5. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
6. วิธีสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ
7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
8. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
9. วิธีสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อดังนี้คือ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 ที่เรียนวิชาทักษะอ่าน 3 (อ 533) จำนวน 2 ห้อง รวม 60 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยกับประชากรทั้งหมด โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน โดยจัดแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถ ซึ่งมีวิธีการดังนี้

1.2.1 แบ่งประชากรออกเป็น 3 กลุ่มเท่า ๆ กันโดยใช้เทคนิค 33 % ของ เคอร์ตัน (Cureton. 1957 ; citing Mary and Yen. 1979 : 121) โดยใช้คะแนนดิบของผลการเรียนวิชาการอ่าน 2 (อ 432) ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มาแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับความสามารถต่ำ ปานกลาง และสูง ได้ดังนี้

1.2.1.1 ระดับความสามารถต่ำ คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 33 ลงมา

1.2.1.2 ระดับความสามารถปานกลาง คือตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 34 - 66

1.2.1.3 ระดับความสามารถสูง คือ ตำแหน่งเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 67 ขึ้นไป

1.2.2 นำคะแนนของนักเรียนในแต่ละกลุ่มระดับความสามารถที่มีคะแนนเท่ากันหรือใกล้เคียงกันมาจับกันเป็นคู่

1.2.3 จับฉลากเลือกนักเรียนในแต่ละระดับความสามารถจากข้อ 1.2.2 แยกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน

1.2.4 จัดนักเรียนจากการสุ่มในข้อ 1.2.3 เป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 30 คน

1.2.5 จัดกลุ่มตัวอย่าง (Sampling assignment) โดยนำมาจับฉลากแบ่งเป็น

1.2.5.1 กลุ่มทดลองสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

1.2.5.2 กลุ่มควบคุม สอนตามคู่มือครู

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง จำนวน 6 แผน

2.2 แผนการสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 แผน

2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2.4 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.5 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.1 การเขียนแผนการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1.1 ศึกษาการสร้างแผนการสอนจากหนังสือวิธีสอนของ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530 : 14 - 17) พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2 ของ เทพิน นิลอมร (2527 : 44 - 83) และจากเอกสารคำสอนหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิษฐ์ (2531)

3.1.2 ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ขอบข่ายเนื้อหาวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ และจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมวิชาการอ่าน 3 (อ 533)

3.1.3 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะใช้ในการทดลอง จำนวน 6 เรื่อง ซึ่งนำมาจากหนังสือ Improve Your Reading Book II จากการเลือกตามความสนใจของนักเรียนในกลุ่มทดลอง โดยพิจารณาคำศัพท์ สำนวน และโครงสร้างไวยากรณ์

3.1.4 สร้างแผนการสอนตามวิธีสอนทั้ง 2 วิธี

3.1.4.1 แผนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ผู้วิจัยยึดแนวการสอนและการจัดกิจกรรมตามหลักการของ ดิคคินสัน (Dickinson. 1987) แล้วสร้างแผนการสอนจำนวน 6 แผน

3.1.4.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ผู้วิจัยยึดแนวการสอน และการจัดกิจกรรมของหน่วยศึกษานิเทศน์ กรมสามัญศึกษา แล้วสร้างแผนการสอนจำนวน 6 แผน

3.1.4.3 นำแผนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่านตรวจ คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ ดร.ชุตีมา เจียมศิริ และ ผศ.ขจร สุขรังสรรค์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรม และการประเมินผล โดยใช้เวลา 2 ใน 3

3.1.4.4 นำแผนการสอนที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขแล้วมาปรับปรุง แล้วนำไปทดลองสอนกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คน เพื่อหาความเหมาะสมของขั้นตอนและกิจกรรมต่าง ๆ กับเวลาที่ใช้ในการสอน แล้วนำแผนการสอนนั้นมาปรับปรุงแก้ไขให้เรียบร้อยถูกต้องก่อนนำไปทดลองสอนจริง

3.2 การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

การสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบโคลซ์ (Cloze) ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างดังต่อไปนี้

3.2.1 ศึกษาการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือ ดังต่อไปนี้

- เทคนิคการเขียนข้อสอบของ ชวาล แพร์กุล (2520 : 113 - 210)
- เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา ของ เสาวลักษณ์ รัตนวิทย์ (2531 : 107 - 123)

- Language Test at School ของ Oller (1979 : 381-400)
- Self-instruction in Language Learning ของ Dickinson (1987)
- Teaching Students to Read ของ Lapp and Flood (1986)
- Teaching Communicative Performance ของ Carrell (1980 :

37 - 49)

- Writing English Language Test ของ Heaton (1988 : 105 - 144)

- C - Test, not a Cloze Test : Test Construction ของ Dussadee Chulasai (1989 : 53 - 60)

3.2.2 ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาจากเนื้อเรื่องที่ได้คัดเลือกไว้แล้วจากหนังสือ Improve Your Reading Book II ซึ่งมีระดับความยากง่ายเช่นเดียวกันกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอน ทั้ง 18 คาบ แล้วสร้างเป็นแบบทดสอบตามหลักการของโคลซ์ (Cloze) ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ

3.2.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในสาขาภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริ และอาจารย์จร สุธรังสรรค์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาว่าข้อทดสอบนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์กำหนดคะแนนความคิดเห็นดังนี้

คะแนน 1 สำหรับข้อคำถามที่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน 0 สำหรับข้อคำถามที่ไม่แน่ใจว่ามีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

คะแนน -1 สำหรับข้อคำถามที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่าน แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยผู้วิจัยจะเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อคำถามที่มีค่าดัชนีน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออกหรือปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้ดีขึ้น (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 122 - 124)

3.2.4 นำแบบทดสอบที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแล้วมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2533 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อวิเคราะห์หาความยากและค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เดห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) แล้วจึงคัดเลือกข้อทดสอบที่มีระดับความยาก (p) ในช่วง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้แบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ

3.2.6 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกได้ตามเกณฑ์ในข้อที่ 3.2.5 ไปหาความเชื่อมั่นทั้งฉบับ

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .867

3.3 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ใช้วัดพฤติกรรมของนักเรียนในด้านความขยันหมั่นเพียร อดทนต่ออุปสรรคโดยไม่ย่อท้อ เอาใจใส่ต่อการเรียน ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่นัดหมาย เมื่อมีปัญหาหรือไม่เข้าใจในบทเรียนก็พยายามศึกษาค้นคว้าซักถามอาจารย์ให้เข้าใจ เมื่อทำแบบฝึกหัดฝึกทักษะภาษาแก้ไขปรับปรุงให้ถูกต้องด้วยตนเองอยู่เสมอ มีความละเอียดรอบคอบ ไม่ละเลยทอดทิ้งหรือหลีกเลี่ยง และรู้จักวางแผนป้องกันข้อบกพร่อง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียนของหน่วยงานศึกษานิเทศก์มาปรับปรุงและหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริ และ ผศ.ชจร สุขรังสรรค์ ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ แล้วจึงนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ปีการศึกษา 2533 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t - test และเทคนิค 25 % แบ่งเป็นกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับก่อนนำไปใช้จริง ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133, 139) ได้แบบสอบถามจำนวน 20 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ .90

3.4 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นข้อความเกี่ยวกับความปรารถนาของนักเรียนที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้ประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าจะต้องเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ที่ต้องใช้ทั้งทักษะและความสามารถโดยมีความเชื่อมั่นในตนเอง หอมประสบความสำเร็จและความล้มเหลวของเป้าหมายที่วางไว้ โดยผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของ นาราวดี กิจวิชัย (2532 : 90 - 93) มาปรับปรุงและหาคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ชุตินา เจียมศิริ และ ผศ.ชจร สุขรังสรรค์ ตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ แล้วจึงนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพ โดยนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้ t - test และเทคนิค 25 % แบ่งเป็นกลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ได้ข้อความที่มีค่าอำนาจจำแนก

ระหว่าง 2.45 - 10.38 จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำไปหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ ก่อนนำไปใช้จริง ด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133 , 139) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .93

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจในสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู เป็นการทดลอง แบบ CRF - 3x2 design (Kirk. 1982 : 352 ; ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2528 : 162 - 199)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลองแบบ CRF - 3x2 design

ระดับความสามารถ	วิธีสอน		ทดสอบหลังเรียน (P)
	T1	T2	
L	LT1	LT2	P
M	MT1	MT2	
H	HT1	HT2	

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

T1 แทน การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

- T2 แทน การสอนตามคู่มือครู
- L แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ
- M แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง
- H แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง
- LT1 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำที่เรียนจากการสอนตามแนวทฤษฎี
การเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
- MT1 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางที่เรียนจากการสอนตาม
แนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
- HT1 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงที่เรียนจากการสอนตามแนว
ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
- LT2 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู
- MT2 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู
- HT2 แทน กลุ่มนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงที่เรียนจากการสอนตามคู่มือครู

4.2 ขั้นตอนในการดำเนินการทดลอง

4.2.1 จัดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 60 คน เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม
กลุ่มละ 30 คน โดยกลุ่มทดลอง ได้รับสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และกลุ่มควบคุม
ได้รับการสอนตามคู่มือครู

4.2.2 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียนถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียน
บทบาทของครู จุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้

4.2.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน
ตามแผนการสอนที่ได้จัดทำขึ้น และผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้ว

4.2.4 ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ด้วยแบบ
ทดสอบและแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและหาคุณภาพแล้ว

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ความรับผิดชอบในการ

เรียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two - way Analysis of variance) แบบ Two - way classification, several observation per cell (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 240 - 298)

5.2 ถ้าพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะต้องทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ โดยวิธี ของ เชฟเฟ (Scheffé) (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 263 - 265)

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ากลางเลขคณิต (Arithmetic mean) และ ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

6.2 สถิติคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน ด้วยวิธี Face validity (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 122 - 124)

6.2.2 การหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน โดยหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบใช้เทคนิค 27 % กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วนำสัดส่วนของทั้งสองกลุ่มไปเปิดหาค่าอำนาจจำแนกจากตารางของ จุง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1 - 32) พร้อมกับเป็นการหาคุณภาพด้านความยาก (Difficulty) ควบคู่กันไปด้วย (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 137 - 139)

6.2.3 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียน โดยใช้สูตร KR - 21 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 130 - 134)

6.2.4 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 132 - 133)

6.2.5 การหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ t - test (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2531 : 139)

6.3 สถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐาน

6.3.1 สถิติเพื่อการทดสอบสมมติฐานคำนวณจากสูตรการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two - way Analysis of Variance) แบบ Two - way classification, several observation per cell โดยการทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทางแถว (Row means) การทดสอบความแตกต่างระหว่างตัวแปรทางคอลัมน์ (Column means) และการทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางแถวและทางคอลัมน์ (Interaction) และถ้าพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะต้องทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่

6.3.2 สถิติทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยเป็นรายคู่ คำนวณโดยวิธี ของ เชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
df	แทน	ขั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน
T_1	แทน	การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
T_2	แทน	การสอนตามคู่มือครู
L	แทน	ระดับความสามารถต่ำ
M	แทน	ระดับความสามารถปานกลาง
H	แทน	ระดับความสามารถสูง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณา
S	แทน	ค่าวิกฤตของ Scheffe
*	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05
**	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ลำดับขั้นในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับขั้นดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู
 - 1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

1.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

1.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับความสามารถที่มีผลต่อคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

2. เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

2.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

2.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

2.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับความสามารถที่มีผลต่อคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. เปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

3.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

3.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

3.3 ทดสอบปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับความสามารถที่มีผลต่อคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 2 ตัวประกอบ ผลของการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
อังกฤษภายหลังการเรียนโดยพิจารณาจากระดับความสามารถและการสอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระดับความสามารถ	2	366.523	183.266	20.300 **
การสอน	1	36.816	36.816	4.078 *
ปฏิสัมพันธ์	2	34.133	17.066	1.890
ความคลาดเคลื่อน	54	487.500	9.0277	
รวมทั้งหมด	59	924.982		

$$F_{.05}(1, 54) = 3.94$$

$$F_{.01}(2, 54) = 4.91$$

จากตาราง 2 แสดงว่า

1.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนว
ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและ
การเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถใด มีความสามารถในการอ่านและการ
เขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มใด จึงได้ทำการทดสอบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่ โดยวิธีของ
เชฟเฟ้ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่าง
นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

ระดับความสามารถ		L	M	H
	$\bar{X}$	25.25	27.55	31.25
L	25.25	—	2.30	6.00 **
M	27.55		—	3.70 **
H	31.25			—

$$F_{.01} (2, 54) = 4.91 \quad S = 2.98$$

จากตาราง 3 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูง(H) มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลาง(M) และต่ำ(L) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลาง มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

1.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

และเพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบใดมีความสามารถในการอ่านและการเขียนสูงกว่ากัน จึงได้ทำการทดสอบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษระหว่าง
นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตาม
คู่มือครู

การสอน		T_2	T_1
	$\bar{X}$	27.23	28.80
T_2	27.23	—	1.56 *
T_1	28.80		—

$$F_{.05}(1,54) = 3.94 \quad S = 1.54$$

จากตาราง 4 แสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (T_1)
มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู (T_2)
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 การสอนกับระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แสดงว่าการสอนและระดับความ
สามารถไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มี
ระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตาม
คู่มือครู

ผู้วิจัยได้นำคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
มาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบมี 2 ตัวประกอบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 5

ตาราง 5 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษหลัง
การเรียนโดยพิจารณาจากระดับความสามารถและการสอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระดับความสามารถ	2	260.9333	130.4666	8.6401 **
การสอน	1	248.0666	248.0666	16.4282 **
ปฏิสัมพันธ์	2	62.5334	21.2667	2.0706
ความคลาดเคลื่อน	54	815.3999	15.0999	
รวม	59	1386.9332		

$$F_{.05}(2, 54) = 3.1123$$

$$F_{.01}(2, 54) = 4.9189$$

$$F_{.01}(1, 54) = 6.9905$$

จากตาราง 5 แสดงว่า

2.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถใด มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มใด จึงได้ทำการทดสอบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 6

ตาราง 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

ระดับความสามารถ		L	M	H
	$\bar{X}$	45.4	47.7	50.5
L	45.4	—	2.3	5.1 **
M	47.7		—	2.8
H	50.5			—

$$F_{.05}(2,54) = 3.1123 \quad S = 3.0658$$

$$F_{.01}(2,54) = 4.9189 \quad S = 3.8542$$

จากตาราง 6 แสดงว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง(H) มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่ำ(L) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูงมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลาง (M) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลางมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่ำอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

2.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบใด มีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากัน จึงได้ทำการทดสอบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม โดยวิธีของ舍เฟเฟ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียน
กลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (T_1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู
(T_2)

การสอน		T_2	T_1
	$\bar{X}$	45.83	49.90
T_2	45.83	—	4.07 **
T_1	49.90		—

$$F.01(1,54) = 6.9905 \quad S = 2.6527$$

จากตาราง 7 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
มีคะแนนเฉลี่ยของความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แสดงว่าการสอนและระดับความ
สามารถไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตาม
คู่มือครู

ผู้วิจัยได้นำคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างมาวิเคราะห์ที่
ความแปรปรวนแบบ 2 ตัวประกอบ ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ
ภายหลังการเรียนโดยพิจารณาจากระดับความสามารถและการสอน

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระดับความสามารถ	2	118.7	59.35	3.7728
การสอน	1	256.2607	256.2607	17.0047
ปฏิสัมพันธ์	2	57.8936	28.9468	1.9196
ความคลาดเคลื่อน	54	817.8	15.1444	
รวม	59	1241.8		

$$F_{.05}(2, 54) = 3.1123$$

$$F_{.01}(2, 54) = 4.9189$$

$$F_{.05}(1, 54) = 3.9469$$

$$F_{.01}(1, 54) = 6.9905$$

จากตาราง 8 แสดงว่า

3.1 นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถใด มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มใด จึงได้ทำการสอบคะแนนเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเป็นรายคู่ โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ

ระดับความสามารถ		L	M	H
	$\bar{X}$	42.95	44.75	46.70
L	42.95	—	1.8	3.75*
M	44.75		—	2.8
H	46.70			—

$$F.05(2,54) = 3.1123 \quad S = 3.0628$$

$$F.01(2,54) = 4.9189 \quad S = 3.8504$$

จากตาราง 9 แสดงว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง (H) มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่ำ (L) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลาง (M) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถปานกลางมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความสามารถต่ำ (L) อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.2 นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อแสดงให้เห็นว่านักเรียนได้รับการสอนแบบใดมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากัน จึงได้ทำการสอบคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé) ผลการวิเคราะห์ปรากฏดังตาราง 10

ตาราง 10 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่าง
 นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง (T_1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอน
 ตามคู่มือครู (T_2)

การสอน		T_2	T_1
	$\bar{X}$	45.83	49.90
T_2	45.83	—	4.07 **
T_1	49.90		—

$$F_{.01}(1,54) = 6.9905 \quad S = 2.6527$$

จากตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง
 มีคะแนนเฉลี่ยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตาม
 คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.3 การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กัน แสดงว่าการสอนและระดับความ
 สามารถไม่มีอิทธิพลร่วมกันที่ทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งมีรายละเอียดสรุปได้ดังต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู
3. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน โดยได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู
4. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนและระดับความสามารถที่มีต่อการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
2. ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน
3. การสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

4. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

5. ความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

6. การสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

7. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

8. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองและการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน

9. การสอนและระดับความสามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบางลิ่วทสา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ปีการศึกษา 2534 ที่เรียนวิชาการอ่าน 3 (อ 533) จำนวน 2 ห้อง รวม 60 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 30 คน โดยจัดแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ด้วยคะแนนวิชาการอ่าน 2 (อ 432) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2533 และนำนักเรียนในแต่ละระดับความสามารถที่มีคะแนนเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน มาสุ่มจับเป็นคู่ เพื่อแยกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

3.1 แผนการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง ของกลุ่มทดลอง จำนวน 6 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.2 แผนการสอนตามคู่มือครู ของกลุ่มควบคุม ดำเนินการสอนตามคู่มือครู จำนวน 6 แผน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไขแล้ว

3.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นข้อสอบแบบโคลซ (Cloze) ชนิดปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 50 ข้อ แต่ละข้อมีความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.21 - 0.81 ค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.22 - 0.72 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.867

3.4 แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.50 - 10.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.90

3.5 แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อมีค่าอำนาจจำแนก (t) ตั้งแต่ 2.46 - 10.38 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.93

4. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการสอนเองกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2534 เป็นเวลา 6 สัปดาห์ ๆ ละ 3 คาบ รวมเวลาสอนกลุ่มละ 18 คาบ โดยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4.1 ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการสอน กลุ่มตัวอย่างละ 18 คาบ

4.2 ทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม

4.3 เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทิศทาง (Two - way Analysis of Variance) แบบ Two - way classification, several observation per cell

ถ้าพบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติก็เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffé)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ
4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
5. นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กับความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ
7. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
9. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

อภิปรายผล

การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู จากผลการศึกษาวิจัยได้อภิปรายผลตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

1. จากการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วรธา เพชรประดับ (2530 : 45 - 46) และคิม (Kim. 1989 : 1581 - A) ทั้งนี้จะมีสาเหตุมาจาก

1.1 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีโอกาเลือกเรื่องอ่าน เพราะก่อนทำการทดลองผู้วิจัยได้นำชื่อเรื่องและรูปภาพประกอบให้นักเรียนในกลุ่มทดลองพิจารณาประกอบการตัดสินใจเลือก แล้วผู้วิจัยจึงนำเรื่องที่ได้รับการเลือกมาสร้างเป็นบทเรียนสำเร็จรูป แต่นักเรียนในกลุ่มควบคุมไม่มีโอกาสเลือกทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ซึ่งมีความสำคัญต่อการเรียนภาษา (Dickinson. 1987 : 31 - 33) และเป็นไปตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกวัสดุอุปกรณ์ในการเรียน การเลือกเรื่องอ่าน โดยให้นักเรียนเลือกอย่างอิสระตามความสนใจ ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาการอ่าน (Lapp and Flood. 1986 : 253) และการเลือกเรื่องที่อ่านเองได้มีแนวโน้มว่านักเรียนจะกระทำกิจกรรมการอ่านนั้นจนสัมฤทธิ์ผล และสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้นด้วย (Smith and Harris. 1986 : 21, 274)

1.2 นักเรียนในกลุ่มทดลองมีเวลาอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Engaged Time) มากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถนำประสบการณ์เดิมทั้งในด้านการออกเสียงคำ ความหมายของคำ การเรียบเรียงถ้อยคำ วลี การวิเคราะห์ประโยค โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Thinking Process) ในการตีความ แปลความ ขยายความ สรุปใจความสำคัญ การคาดการณ์ล่วงหน้า และการประเมินสัญลักษณ์หรือตัวอักษรที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายออกมาจนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ (Dubin and others. 1986 : 14 - 16) และยังส่งผลต่อความ

สามารถในการเขียนด้วย เพราะทักษะการอ่านและทักษะการเขียนมีความสัมพันธ์กัน (Krashen and Terrell. 1983 : 131 - 132) นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากการอ่าน เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง การจัดวางประโยค โดยผ่านกระบวนการทางความคิดแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นผลงาน การเขียนได้อาจมีประสิทธิภาพ

1.3 การประเมินผล (Evaluation) นักเรียนในกลุ่มทดลองใช้วิธีการประเมินผลด้วยตนเองหรือจากเพื่อน จากการเฉลยแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน และเกณฑ์การตรวจสอบการเขียน ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อนักเรียนมีความจำเป็นต้องพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง (Dickinson. 1987 : 136) จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่ใช้วิธีการประเมินผลด้วยตนเองต้องคิดและตัดสินใจอยู่ตลอดเวลาว่าจะทำกิจกรรมต่อไปหรือกลับไปทำกิจกรรมเดิมซ้ำเมื่อการประเมินผลไม่อยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสม หรือไม่เข้าใจ ซึ่งถือว่าเป็นการประเมินผลในทางบวก (Positive Evaluation) และเป็นการได้รับการประเมินผลที่สะดวก รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และนักเรียนสามารถเข้าใจได้ (Tiedt and others. 1989 : 317)

2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง และต่ำ แต่จะแนวความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษปานกลาง สูงกว่าคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ แสดงว่าระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันของนักเรียนทำให้ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันด้วย

การที่นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ นั้น เนื่องจากว่านักเรียนกลุ่มนี้สามารถนำประสบการณ์เดิมผ่านกระบวนการคิด จึงสามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่านได้ สามารถแปลความ ตีความ อธิบายความ และสามารถสรุปความคิดจากเรื่องที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนกลุ่มอื่น ตลอดจน

สามารถใช้ภาษาสำหรับการเขียนและสื่อความหมายได้ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนกลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษได้ดีกว่ากลุ่มอื่นด้วย

3. การสอน 2 วิธี คือการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อ 3

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง หรือการสอนตามคู่มือครูก็ตาม ยังคงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเหมือนเดิม ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็มุ่งให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน สามารถจับใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องที่อ่าน สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ของใจความ การเรียบเรียงคำและประโยคเข้าด้วยกันเป็นภาษาเขียนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นการสอนทั้ง 2 วิธีนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันได้ไม่ว่าจะเป็นระดับสูง ปานกลาง หรือต่ำ

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิริยะ บุญชนะนิวาสน์ (2523 : 49) และ ชะอ้อน ทองสงโสม (2525 : 35) จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเป็นผู้เรียนแบบมีส่วนร่วมและเป็นผู้กระทำกิจกรรมการเรียนรู้ตลอดเวลา (Active) เช่น การอ่านคำสั่งจากชุดการเรียนรู้ การปฏิบัติตามคำสั่ง การเลือกกิจกรรม การทำตามกิจกรรมที่เลือก การอ่านเนื้อเรื่อง การตรวจคำตอบเพื่อตรวจสอบความเข้าใจ การเขียนสรุปเรื่องที่อ่าน การเขียนสรุปการเรียนรู้ และการเขียนบันทึกวิธีการเรียนรู้ (Record How To Learn) ซึ่งนักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง และเป็นไปตามหลักการของเมอร์फी (Murphey, 1991 : 98, 106) ที่ว่า นักเรียนจะมีความรับผิดชอบก็ต่อเมื่อนักเรียนได้รับอิสระที่จะพัฒนาความรับผิดชอบและการฝึกให้นักเรียนตัดสินใจในเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญ และเมื่อนักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการมีความรับผิดชอบก็จะสามารถควบคุมตนเอง เลือกวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง และสิ่งหนึ่งที่

สำคัญที่สุดที่จะทำให้ นักเรียนมีความรับผิดชอบก็คือ การเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียน แต่ในทางตรงกันข้ามนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูเป็นเพียงผู้รับ (Passive) หรือผู้ตามและดำเนินกิจกรรมการเรียนตามที่ครูกำหนด ไม่มีความเป็นอิสระ ความก้าวหน้าทางภาษาจึงเป็นไปตามกลไก (Mechanic) ที่ครูกำหนดไว้ (เอเกวิทซ์ ฌ กลาง. 2532 : 61 - 64 ; Tumposky. 1987 : 5) จึงไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเลือก คิด ตัดสินใจ ในกระบวนการเรียน

5. นักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง และระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ แต่คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ฟลาเฮอร์ตี้ และเรutzเซล (Flaherty and Reutzcel. 1965 : 409 - 411) ที่พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีคะแนนด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และจากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับกิจกรรมการเรียน คือ การอ่าน หรือการฟังครูอธิบายเรื่องที่อ่านมากกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางและต่ำ ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำต้องได้รับการกระตุ้นด้วยคำถาม การแนะนำ หรือการพูดจูงใจอยู่เป็นระยะ ๆ จนสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนในแต่ละครั้ง

6. การสอน 2 วิธี คือการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเอง หรือการสอนตามคู่มือครูก็ตาม ยังคงมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเหมือนเดิม ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็มุ่งให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียน ดังนั้นการสอนทั้ง 2 วิธี สามารถ

นำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันได้

7. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุสำคัญ คือ นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเป็นผู้เรียนที่มีบทบาทร่วมในกระบวนการเรียนการสอนและได้รับการตอบสนองความต้องการในการเรียนภาษาของนักเรียนแต่ละคน คือ การเลือกเรื่องอ่าน การเลือกทำกิจกรรมการเรียน การประเมินผลด้วยตนเอง การได้รับคำปรึกษา และการบันทึกวิธีการเรียนอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนได้รับความพึงพอใจในฐานะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) (Dickinson. 1987 : 31 - 33) ทำให้เกิดการเรียนรู้เรื่องที่อ่านจนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านและการเขียนได้สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งในกระบวนการเรียนการสอนตามคู่มือครู ก่อนดำเนินการสอนต้องเร้าความสนใจของนักเรียนโดยการสนทนาลงถึงสถานการณ์ของเรื่องที่อ่าน หรือให้อุปกรณ์ช่วยเพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจหรือแรงจูงใจ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความพยายามที่จะกระทำกิจกรรมการเรียนอย่างเต็มความสามารถ พยายามซักถามในสิ่งที่ไม่เข้าใจด้วยความไม่รู้ พยายามตรวจสอบความเข้าใจจากการทำแบบฝึกหัดและการเฉลยคำตอบ และพยายามเขียนถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรพร้อมกับการประเมินงานเขียนนั้นด้วยตนเอง พฤติกรรมดังกล่าวแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ซึ่งลินด์เกรน (Lindgren. 1967 : 31 - 34) กล่าวว่า มักจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการเรียน และมีพฤติกรรมอื่นเป็นที่พึงปรารถนาตามมาตรฐานของสังคม

8. นักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงกับนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง และระหว่างนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางกับ

นักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ แต่คะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง และคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไมเออร์ (Myers. 1965 : 255 - 363) รัสเชิล (Russle. 1969 : 263 - 266) และ ซอง (Song. 1970 : 2571 - A) ซึ่งสรุปได้ว่า แรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสมรรถภาพทางสมองในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. การสอน 2 วิธี คือการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และการสอนตามคู่มือครู กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่ว่าจะได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง หรือการสอนตามคู่มือครูก็ตาม ยังคงมีแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับการเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเหมือนเดิม ทั้งนี้เนื่องมาจากการสอนทั้ง 2 วิธี ต่างก็มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่านเนื้อเรื่องจนสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ และสามารถถ่ายทอดเรื่องราวที่อ่านเป็นภาษาเขียนที่เหมาะสมกับระดับความสามารถ ดังนั้นการสอนทั้ง 2 วิธี สามารถนำไปใช้กับนักเรียนที่มีระดับความสามารถแตกต่างกันได้ไม่ว่าจะเป็น ระดับความสามารถสูง ปานกลาง หรือต่ำ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

1.1 สืบเนื่องจากผลการวิจัยที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยใช้ชุดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเรื่องที่นักเรียนเป็นผู้เลือก ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่อ่านเนื้อเรื่องจากหนังสือเรียน จึงน่าจะนำวิธีการมาปรับปรุงเนื้อเรื่องหลาย ๆ ลักษณะ จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ กัน สร้างเป็นชุดการเรียนรู้ ที่มีความหลากหลายแตกต่างกัน เพื่อให้ นักเรียนศึกษาค้นคว้าตามความสนใจและความสามารถ

1.2 สัญญาการเรียนรู้ (Learning Contract) และแบบบันทึกวิธีการเรียนรู้ (Record How To Learn) เป็นสื่อกลางระหว่างครู กับนักเรียน ทำให้ครูทราบว่านักเรียนมีความคิดและตัดสินใจในบทเรียนเป็นอย่างไร หรือพบปัญหา อุปสรรคในการเรียนอะไรบ้าง จึงจะนำมาใช้กับการสอนนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาได้

1.3 เกณฑ์การประเมินผลด้วยตนเอง (Self - Assessment) เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน ช่วยลดการประเมินผลอย่างเป็นทางการ หรือการประเมินผลในทางลบ (Negative Evaluation) และทำให้นักเรียนรู้ข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็วโดยไม่ต้องหวาดกลัวข้อผิดพลาดใด ๆ จากการตรวจของครู จึงสมควรจะนำมาปรับปรุงใช้ในการพัฒนาทักษะทางภาษาในการเรียนตามปกติ

1.4 ครูควรสร้างบรรยากาศที่ดีไม่ถึงเครียด และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นทางวิชาการร่วมกัน จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกเป็นตัวของตัวเอง เกิดแรงจูงใจและรับผิดชอบต่อการเรียน ทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ อันจะส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่วางไว้ได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการวิจัยในเรื่องนี้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นอื่น เพื่อศึกษาว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู แล้วจะมีความสามารถในการอ่านและการเขียนแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบตัวแปรอื่นที่เป็นผลจากการใช้การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู เช่น ความสามารถในการฟัง ความสามารถในการพูด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความมีมนุษยสัมพันธ์ และความคิดสร้างสรรค์ เป็นต้น

2.3 ควรจัดสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองจากบทภาพยนตร์ภาคภาษาอังกฤษ โดยทำเป็นชุดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านและการพูด โดยใช้วิธีทัศน์เป็นสื่อ แล้วเปรียบเทียบความสามารถในการอ่าน หรือความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ระหว่างนักเรียนที่เรียนจากชุดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู ว่าแตกต่างกันหรือไม่

מדחף מדד

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพาณิชย์. การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2505.
- กันยา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิค "แม่แบบ" เพื่อพัฒนาวิธีในตนเองด้านความรู้สึก
รับผิดชอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2526. อุดสาเนา.
- จรรยา สุภาพ. แบบเรียนสังคมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2520.
- ฉวีวรรณ นาระคณ. "ปัญหาการจัดการศึกษากับโครงการนิตศกาสในโรงเรียน," วารสาร
ศึกษาศาสตร์. 12 (1) : 60 - 61 ; ตุลาคม 2531 - มกราคม 2532.
- ฉัตรสุภา ดวงพลอย. "แนวคิดภาษาศาสตร์ (Psycholinguistic) และจิตวิทยาการเรียนรู้
(Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ," วารสารภาษาปริทัศน์.
4 (1) : ภาคต้นปีการศึกษา 2526.
- ชวาล แพร็ดกุล. เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ครูสภา, 2520.
- ชะอ้อน ทองสงโสม. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้และไม่ใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525.
อุดสาเนา.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2530.
- _____. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ฉวีรุณี ๗ ปิ่น. ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษในระดับ
ท้ายโณและวิจารณ์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ในวิทยาลัยครู
ภาคการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2522. อุดสาเนา.
- เทพิน นิละภมร. พฤติกรรมการสอนภาษาอังกฤษ 2 กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.

นิตดา ขจรนที. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ แรงจูงใจ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.

นาราวดี กิจวิธ. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีตามแนวทฤษฎีธรรมชาติและวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532. อัดสำเนา.

นิคม ตั้งคะพิภพ. การเปรียบเทียบบุคลิกภาพ ความเกรงใจและความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวไทยและจีน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.

บึงอร สว่างวโรรส และเฮวภา พุกกะคุปต์. "การวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศโดยใช้ข้อสอบแบบอัตนัยและปรนัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 4 : 62 - 67 ภาคปลาย ปีการศึกษา 2526.

ประพนธ์ เล็กสวาสดี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การฟังผู้อื่น พฤติกรรมด้านความเป็นผู้นำและความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.

ประทีป แจ้งจิต. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมคิดสร้ากับกิจกรรมตามแผนการสอนของกระทรวงศึกษาธิการ. ปรินิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.

ประพาศน์ พฤทธิประภา. วิทยาการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

ปัทมาภรณ์ นิยมไทย. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการเสริมและไม่เสริมประสบการณ์การเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.

พลอยฟ้า พันธุ์พิภ. "การปฏิบัติการศึกษาภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัย," วารสารภาษาปริทัศน์. 2 : 1 - 7 ; 2525.

พรทิพย์ ตั้งโชยารวงศ์. การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการฝึกเขียนโดยการเขียนตามคำบอก การทำแบบฝึกหัดแบบโคลง และการทำแบบฝึกหัดทำยบทเรียน. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล, 2531.

พระเทพเวที (ประยุทธ์ ปยุตโต). การศึกษาที่สาละวนฐานแห่งภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพฯ โครงการตำราและเอกสารทางวิชาการคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2532.

พิจิตรา พงษ์จินดากร. การทดลองสอนความรับผิดชอบแก่เด็กที่มีระดับพัฒนาการทางสติปัญญาต่างกันโดยวิธีกลุ่มสัมพันธ์. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

เมธี โพธิพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.

สุพา อานันทสิทธิ์. การศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวน (Active Inquiry) ในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อความคิดแบบสืบสวน ความถนัดทางการเรียนและความรู้สึกกับผัดขอบ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.

รุ่งเรือง ชงศิลา. ผลของการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.

ลำฉวน ทองพรหม. สมรรถวิสัยในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ท้องที่การศึกษา 2 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.

วรยา เพชรประดับ. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม.

- กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530. อัดสำเนา.
- วัฒนา สิ่งหล่มฤทธิ. การสร้างแบบทดสอบวัดจิตธรรมด้านความรับผิดชอบ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในจังหวัดยะลา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- วิริยะ บุญชะนิวาสน์. การเปรียบเทียบการสอนจิตธรรมโดยวิธีกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนแบบธรรมคา ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- ศรวิธ สุวรรณกิตติ. "การสอนภาษาอังกฤษ," เอกสารประกอบคำบรรยาย. พิมพ์โลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิมพ์โลก, 2522.
- ศุภพร สุธั่น. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษในด้านทักษะรับสารและส่งสาร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. ถ่ายเอกสาร.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายพุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ฉบับใช้ในโรงเรียนร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตร. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2532.
- ศึกษานิเทศก์, หน่วยงาน. แบบฝึกหัดการปลูกฝังและสร้างเสริมค่านิยมพื้นฐาน เรื่อง ความรับผิดชอบในการศึกษาเล่าเรียน. กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
- _____ . "การปลูกฝังคุณธรรมและจิตธรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา" เล่มที่ 4 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, กรุงเทพฯ : 2529.
- สมบัติ ธิตพงษ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 วิจัยวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สมุทร เข้มเข้านิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2530.
- สุกานดา ปันนาค. การศึกษาความเข้าใจและเจตคติในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนด้วยการสอนที่ใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.

- กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุทัศน์ นาคจัน. ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียน
บางกะปิที่ใช้ "Reading Skills Development". วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527. อัดสำเนา.
- สุโท เจริญสุข. "ข้อคิดพัฒนาคนให้มีความรับผิดชอบ," แนะแนว. 96 : 45 - 51 ; ธันวาคม
2527 - มกราคม 2528.
- สุวัชร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้
ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสิทธิภาพภาษา
และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุภัทรา อักษรานเคราะห์. การสอนทักษะภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุโร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2520.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2531.
- . เอกสารเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการอ่านกับกระบวนการคิด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- อ้ออทิพย์ รุจิเรข. ความสามารถในการอ่านระดับวิจารณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,
2524. อัดสำเนา.
- อุบล เรืองสุวรรณ. "ผลการวิจัยทางศึกษา," การประชุมทางวิชาการครั้งที่ 7. สัมพันธ์พานิช,
2523.
- เอกวิทย์ ฌ กลาง. ครุวาทะ. กรุงเทพฯ : มติชน, 2532.

Aboderin, Yemi. "Interesting Reading and Writing," English Teaching Forum.
1 : 38 - 40 ; January, 1986.

Arapoff, Nancy. "Writing A Thinking Process," English Teaching Forum.
33 - 39 ; June, 1967.

Bacon, Charles Samuel. "Teacher Goal Structures and Student Responsibility
for Learning : A Student Perspective," Dissertation Abstracts
International. 46 : 659, 1989.

Betts, E.A. Foundation of Reading Instruction. New York : American
Company, 1957.

Biggs, John B. and Ross Telfer. The Process of Learning. 2nd ed. Sydney :
Prentice - Hall of Australia, 1987.

Bloom, B.S. Taxonomy of Educational Objectives. Handbook I : Cognitive
Domain. New York : David McKay Co., Inc., 1956.

Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. A Reading Difficulty : Their Diagnosis
and Correction. 2nd ed. New York : Appleton Contary Crofts, 1967.

Bormuth, J.R. "Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test
Scores," Journal of Reading. 10 : 291 - 299, 1967.

Browne, C.G. and Thomas S. Cohn. The Study of Leadership. The Interslate
Printer and Publishers, Inc., Illinois, 1958.

Bush, Clifford L. and Mildred H. Huebner. Strategies for Reading in The
Elementary School. New York : The Mcmillan Company, 1970.

Calhoun, James L. "The Effect of Analysis of Essays in College Composition
Classes on Reading and Writing Skills," Dissertation Abstracts

International" 32 : 1971A - 1972A : October, 1971.

Carr, Eileen M. and others. "The Effect of Inference Training on Children's Comprehension of Expository Text," Journal of Reading Behavior. 15(3) : 1 - 18, 1983.

Carrell, Brendan J. Testing Communicative Performance. Pergamon Press, 1980.

Carrell, Patricia L. "Evidence of a Formal Schema in Second Language Comprehension," Language Learning. 34(2) : 87 - 112, 1984.

Clarke, M.A. and S. Silberstein. "Toward a Realization of Psycholinguistic Principles in the ESL Reading Class," Reading in a Second Language. Massachusettes : Newbury House, 1979.

Coady, James. "A Psycholinguistic Model of ESL Reader," Reading in a Second Language. Rowley Massachusettes : Newbury Houses, 1979.

Dickinson, Leslie. Self-Instruction in Language Learning. Cambridge : Cambridge University Press, 1987.

Dubin, Fraida and others. Teaching Second Language Reading for Academic Purposes. Reading, Mass. : Addison- Wesley, 1986.

Dussadee, Chulasai. "C-Test, Not a Cloze Test : Test Construction," PASAA. 19(1) 53 - 60 : June, 1989.

Evannechko. Peter and others. "An Investigation of the Relationships Between Children's Performance in Written Language and Their Reading Ability," Research in the Teaching of English. Winter, 1973.

- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Reproduce in Thailand by Permission of Educational Testing Service. Princeton, New Jersey United States of America, 1952.
- Flaherty, Rita M. and Reutzel Eileen. "Personality Traits of High and Low Achievers in College," The Journal of Educational Research. 58 : May - June, 1965.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. 3rd ed. New York, McGraw - Hill, 1859 - 1973.
- Goodman, Yetta M. and others. Reading Miscue Inventory : Alternative Procedures. New York : Richard C. Owen Publishers, Inc., 1973.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd ed., New York : Longmans, Queen and Co., 1956.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. How to Teach Reading. New York : Longmans, Inc., 1979.
- Heaton, John Brain. Writing English Language Test. London : Longman, 1988.
- Hullett, Joycelin Brown. "Third Grade Writing : Their Relationship with Reading," Dissertation Abstracts International. Vol. 47 No. 03 ; September, 1986.
- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. 3rd ed., New York : McGraw - Hill Book Company, 1978.
- Johnson, Keith, and Keith Morrow. "Writing" in Communication in the Classroom. London : Longman Group Ltd., 1981.
- Johnson, Patricia. "Acquistion of Schema for Comprehension Communication :

A Study of Reading-Writing Relationship in ESL," RELC Journal.
17(1) : 1 - 13 ; July, 1986.

Kadler, Eric H. Linguistics and Teaching Foreign Languages. New York :
Van Nostrand Reinhold Company, 1970.

Kirk, Roger E. Experimental Design : procedures for the behavioral
Sciences. 2nd ed., Belmont, Calif., 1982.

Knowles, Malcolm S. Self - Directed Learning : A Guide for Learners and
Teachers. Chicago, Association Press, 1975.

Krashen, Stephen D. and Terrell, Tracy D. The National Approach. Oxford :
Pergamon Press, 1983.

Lado, Robert. Language Testing. London : McGraw Hill Book Company, 1964.

Lapp, Daine and Flood James. Teaching Students to Read. New York :
Macmillan Publishing Company, 1986.

Lindgren, Henry C. Educational Psychology in Classrooms. John Wiley
and Sons. New York, 1967.

Marry, Allen J. and Wendy M. Yen. Introduction to Measurement Theory.
Monterey, Calif., Brooks/Cole, 1979.

McClelland, David Clarence. The Achievement Motivation. New York :
Apleton Century Groff, Inc., 1953.

Metzger, Elizabeth Ann. "Causes of Failures to Learn to Write :
Exploratory Case Studies at Grade Seven, Grade ten and College
Level," Dissertation Abstracts International. 38 : 3346 - A ;
December, 1977.

Miller, Lyle L. Developing Efficiency. 3rd ed., Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972.

Mitton, Betty L. and Dale B. Harris. "The Development of Responsibility in Children," The Child : A Book of Reading. 46 - 407 - 416, 1962.

Morris, A. and Dore, N. Stewart. Learning to Learn from Text. Singapore : Anddison - Wesley Publishing Company, 1989.

✓ Murray, Edward J. Motivation and Emotion. New Jersey, Prentice Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1966.

Murphey, Tim. Teaching One to One New York : Longman Group UK Limited, 1991.

Myers, Ablert E. "Risk Taking and Academic Success and Their Relation to an Objective Measure of Achievement Motivation," Education and Psychological Measurements. 25(2) : 355 - 363, 1965.

Nisbet, John and Janet Shucksmith. Learning Strategies. --Repr.-- London : Routledge, 1988.

Nunan, David. Designing Tasks for the Communciative Classroom. Cambridge : Cambridge University Press, 1989.

Oliva, Peter F. and Oliva Rebecca F. The Teaching of Foreigners Languages. New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1969.

Oller, John W. Language Test at School. London : Longman, 1979.

Patty, Wallter T., Dorothy C. Petty, and Mojorie F. Beching Experience in Language : Tools snd Techniques for Language Art Methods. 4th ed., New York : Allyn and Bacon Inc., 1985.

Pumfrey, Peter D. Measuring Reading Abilities. London : Hodder and Stoughton, 1977.

River, Wilga M. Teaching Foreigner Language Skills. Chicaco : The University of Chicago Press, 1970.

Rogers, C.R. Freedom to Learn. Merrill Press, 1969.

Rumelhaeart. D.E. "Schemata : The Building Block of Cognition," Comprehension and Teaching Research Review. New York : International Reading Association, 1983.

Russle, Ivan L. "Motivation for School Achievement : Measurement and Validity," The Journal of Educational Research. 62 : 263 - 266 ; February, 1969.

Smith, Henry Clay. personality developement. New York : McGraw-Hill, 1968.

Smith, . Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read. New York : Holt, Rineheart & Winston, 1971.

Smith, Carl B. and Larry A. Harris. Reading Instruction : Diagnostic Teaching in the Classroom. 4th ed. New York : Macmillan, 1986.

Song, Kae - Kyun. "Academic Achievement Motivation of Student of Agricultural Education and Its Relationship to Certain Variable," Dissertation Abstracts International. 32 : 2571 - A ; November, 1970.

Stotsky, Sandra, "The Role of Writing in Developmental Reading," Journal of Reading. 25,4 ; (January, 1982) ; 330 - 340.

Thomas, Feddy Lavel. "The Extent of the Relationship Between Reading Achievement and Writing Achievement Among College Freshmen,"

Dissertation Abstracts International. 37(10) : 6230 - A ; April, 1976.

Tiedt, Iris McClellan and others. Reading/Thinking/Writing : A Holistic Language and Literacy Program for the K - 8 Classroom. Boston : Allyn and Bacon, 1989.

Torrance, E. Paul. Gifted Children in the Classroom. New York : The Macmillan Company, 1965.

Tumposky, Nancy. "The Learner Own His Own," in Individualization. edited by Marion Gedds and Gill Sturtridge. p. 4 - 7. Hong Kong : Modern English Publication Ltd., 1987.

Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed., New York : Harcourt, Brace & World Inc., 1977.

Vivian, Charle H. and Bernetta, J.M. English Composition. New York : Berness and Noble Inc., 1966.

White, Ronald V. Teaching Language as Communication. Oxford : Oxford University Press, 1980.

Widdowson, H.G. Explorations in Applied Linguistics. London, Oxford University Press, 1979.

William, Eddie. Reading in the Language Classroom. London : Mcmillan Publisher Ltd., 1986.

ภาคผนวก

คุณภาพของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 11 แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 50 ข้อ

ข้อ	P _H	P _L	p	r	ข้อ	P _H	P _L	p	r
1	.78	.19	.48	.58	26	.63	.15	.38	.50
2	.85	.22	.54	.62	27	.59	.19	.38	.42
3	.67	.33	.50	.34	28	.33	.15	.24	.24
4	.59	.11	.33	.53	29	.41	.15	.27	.32
5	.70	.19	.44	.51	30	.93	.26	.63	.69
6	.96	.59	.81	.55	31	.89	.15	.53	.72
7	.93	.26	.63	.69	32	.89	.15	.53	.72
8	.81	.41	.62	.42	33	.74	.11	.41	.61
9	.74	.30	.52	.44	34	.81	.19	.50	.61
10	.33	.11	.21	.31	35	.70	.22	.46	.48
11	.81	.19	.50	.61	36	.52	.15	.32	.41
12	.78	.19	.48	.58	37	.93	.30	.65	.66
13	.59	.19	.38	.42	38	.52	.19	.35	.36
14	.78	.22	.50	.55	39	.41	.11	.25	.38
15	.78	.33	.56	.46	40	.59	.11	.33	.53
16	.70	.26	.48	.44	41	.93	.30	.65	.66
17	.67	.15	.40	.53	42	.93	.33	.66	.65
18	.37	.19	.28	.22	43	.63	.37	.50	.26
19	.41	.15	.27	.32	44	.70	.41	.56	.30
20	.37	.19	.28	.22	45	.52	.11	.30	.48
21	.41	.15	.27	.32	46	.59	.19	.38	.42
22	.48	.11	.28	.44	47	.63	.15	.38	.50
23	.85	.22	.54	.62	48	.96	.59	.81	.55
24	.67	.33	.50	.34	49	.96	.59	.81	.55
25	.85	.19	.53	.65	50	.85	.11	.47	.72

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ = 0.867

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		(t)
	X	S^2_H	X	S^2_L	
1	2.00	0.25	1.52	0.26	3.42
2	2.32	0.81	1.64	0.24	3.40
3	2.96	0.04	2.24	0.19	7.50
4	2.60	0.25	1.80	0.33	5.30
5	2.36	0.24	1.48	0.26	6.28
6	2.76	0.27	2.20	0.25	4.00
7	2.76	0.19	2.04	0.12	6.54
8	2.88	0.11	2.24	0.19	5.87
9	2.04	0.21	1.64	0.24	3.07
10	2.84	0.14	2.32	0.23	4.29
11	2.84	0.22	2.24	0.27	4.28
12	2.56	0.25	2.16	0.39	2.50
13	2.96	0.04	2.28	0.21	6.80
14	3.00	0	2.56	0.25	4.40
15	2.64	0.24	2.12	0.19	4.00
16	3.00	0	2.28	0.46	5.30
17	2.92	0.07	2.08	0.24	7.64
18	2.96	0.04	2.28	0.37	5.30
19	2.64	0.24	2.08	0.24	4.06
20	2.96	0.04	2.16	0.14	10.00

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ = .90

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนก(t) ของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		(t)
	X	S^2_H	X	S^2_L	
1	3.00	0	2.44	0.25	5.54
2	3.00	0	2.68	0.39	2.56
3	2.92	0.07	2.12	0.44	5.59
4	2.44	0.42	1.16	0.13	8.59
5	2.88	0.11	2.12	0.44	5.13
6	2.96	0.04	1.92	0.24	9.81
7	2.84	0.14	1.92	0.65	5.19
8	2.64	0.23	1.60	0.33	6.93
9	2.88	0.10	1.80	0.16	10.38
10	2.40	0.57	1.68	0.55	3.39
11	2.92	0.07	2.24	0.43	4.78
12	3.00	0	2.72	0.29	2.61
13	2.68	0.22	1.64	0.32	7.07
14	2.92	0.07	1.80	0.66	6.51
15	2.96	0.04	1.68	0.47	8.95
16	2.80	0.16	2.40	0.49	2.46
17	2.24	0.27	1.40	0.25	5.83
18	2.84	0.13	1.88	0.36	6.85
19	2.52	0.50	1.84	0.64	3.19
20	2.72	0.21	1.76	0.43	6.00

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งฉบับ = .93

ตารางที่ 14 แสดงคะแนนความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ระดับความสามารถ	การสอบ	
	T ₁	T ₂
H	36	36
	34	27
	32	29
	35	25
	32	26
	35	32
	32	29
	34	34
	31	25
	30	31
M	30	30
	27	28
	25	32
	28	25
	26	24
	29	24
	31	26
	30	28
	27	30
	25	26
L	21	25
	30	29
	27	28
	22	19
	29	23
	23	27
	28	22
	25	31
	24	31
	26	25

ตาราง 15 แสดงคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ระดับความสามารถ	การสอบ	
	T ₁	T ₂
H	56	44
	54	50
	52	40
	57	44
	56	42
	53	51
	57	46
	50	48
	49	51
	54	56
M	49	42
	50	43
	52	50
	47	48
	54	47
	52	46
	46	47
	44	42
	57	48
	46	44
L	45	43
	44	46
	47	35
	49	50
	51	43
	37	46
	47	49
	49	44
	45	44
	48	41

ตาราง 16 แสดงคะแนนแรงจูงใจผู้สมัครในการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง

ระดับความสามารถ	การสอบ	
	T ₁	T ₂
H	54	42
	48	52
	51	40
	52	42
	52	43
	52	47
	47	43
	45	41
	48	45
	47	43
M	46	39
	49	45
	51	45
	38	44
	50	50
	52	44
	42	46
	44	39
	53	40
	46	34
L	47	39
	42	40
	37	42
	48	43
	47	38
	39	44
	42	41
	46	49
	44	45
	49	37

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ

- คำชี้แจง
1. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ ให้จบอย่างรวดเร็ว โดยไม่ต้องอ่านข้อความที่อยู่ในวงเล็บ
 2. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งอย่างละเอียด และเลือกคำตอบที่อยู่ในวงเล็บแต่ละข้อ เพียงคำตอบเดียว ที่นักเรียนคิดว่าถูกที่สุด โดยทำเครื่องหมาย (X) ลงบนตัวอักษร A, B, C, หรือ D ลงในกระดาษคำตอบ
 3. ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องอีกครั้งหนึ่งแล้วพิจารณาว่า คำตอบที่เลือกไว้ ทำให้เนื้อเรื่อง ได้ใจความสมบูรณ์หรือไม่
 4. ให้เวลาในการทำแบบทดสอบ 60 นาที
 5. เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบเสร็จแล้วให้นำแบบทดสอบและกระดาษคำตอบส่งคืนกรรมการคุมสอบ

Reading and Writing Ability Test

There was once a man who spent all his spare time in one of his four glass-houses. Flowers was his name, and flowers were his main joy in life. He grew flowers of every colour under the sun, with names as long as those of the rulers of Ancient Rome. He grew these flowers in order (1. a.to b.that c.of d.at) enter them for competitions. His one (2. a.emotion b.hesitation c.ambition d.attention) in life was to grow a (3. a.lotus b.daffodil. c.carnation d.rose) of an entirely new colour, that (4. a.will b.would c.should d.shall) win him the silver cup for (5. a.a b.an c.the d.None is correct.) Rose of the Year.

Mr Flowers' (6. a.glass - houses b.warehouses c.store - houses d.housing) were very close to a public (7. a.park b.school c.house

d.path). This path was always used by (8. *a.soldiers b.children c.workers d.managers*) and young people walking to and (9. *a.back b.near c.by d.from*) school. Boys of around thirteen years (10. *a.of b.with c.for d.or*) age, in particular, were often tempted (11. *a.in b.on c.to d.up*) throw a stone or two at (12. *a.once b.one c.first d.ones*) of Mr Flowers' glass - houses. They managed (13. *a.and b.or c.to d.but*) resist the temptation when Mr Flowers (14. *a.was b.were c.is d.are*) about, but the temptation often proved (15. *a.toward b.for c.and d.to*) be too strong when Mr Flowers (16. *a.is b.was c.are d.be*) nowhere to be seen. For this (17. *a.reason b.temptation c.decision d.attention*), Mr Flowers did his best to (18. *a.throw b.be c.damage d.complain*) in or close by his glass - houses (19. *a.in b.on c.under d.at*) the beginning and end of the (20. *a.office b.May c.school d.celebration*) day.

However, it was not always (21. *a.efficient b.convenient c.popular d.strong*) or possible to be on guard (22. *a.even b.with c.at d.against*) these times. Mr Flowers had tried (23. *a.in b.on c.to d.from*) many ways to prevent damage to (24. *a.their b.my c.her d.his*) glass; but nothing that he had (25. *a.been b.had c.thrown d.done*) had been successful. He had been (26. *a.to b.from c.ever d.by*) the school to complain to the (27. *a.Governor b.Police c.Headmaster d.Doctor*); but this had not done any (28. *a.kind b.good c.bad d.fast*). He had hidden in the bushes (29. *a.for b.but c.and d.or*) chased boys that threw stones into (30. *a.his b.her c.your d.it*) garden; but the boys could run (31. *a.slower b.shorter c.better d.faster*) than he could, and they laughed (32. *a.on b.at c.after d.in*) him from a distance. He had (33. *s.never b.rather c.better d.even*) walked along the path and picked (34. *a.out b.on c.up d.at*) all the loose stones that he (35. *a.could*

b.can c.would d.should) find, so that the boys would (36. *a.has b.have c.had d.found*) nothing to throw; but they soon (37. *a.proved b.pick c.use d.found*) others, or threw lumps of earth (38. *a.instantly b.quickly c.instead d.even*).

Then, just as he was giving (39. *a.up b.away c.for d.out*) hope of ever winning the battle, (40. *a.or b.and c.nor d.but*) of growing the Rose of the (41. *a.Match b.Week c.Month d.Year*), he had a truly marvellous idea. (42. *a.He b.She c.They d.It*) put up a large notice made (43. *a.from b.up c.of d.off*) good strong wood, some metres away (44. *a.of b.from c.off d.up*) the galss - houses where it could be (45. *a.dimly b.strongly c.badly d.clearly*) seen from the path. He had (46. *a.painted b.picked c.thrown d.been*) on the board the words: **DO** (47. *a.EVEN b.EVER c.NOT d.NEVER*) **THROW STONES AT THIS NOTICE.** After (48. *a.these b.this c.those d.that*), Mr Flowers had no further trouble : (49. *a.the b.a c.an d.None is correct.*) boys were much more tempted to (50. *a.chase b.find c.pick d.throw*) stones at the notice than at the glass - houses.

แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมแตกต่างกัน นักเรียนสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด เพราะจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน โปรดตอบให้ตรงกับความจริง

วิธีการตอบ

ในกระดาษคำตอบจะมีช่องให้นักเรียนเลือกตอบอยู่ 3 ช่องด้วยกัน แต่ละช่องจะมีข้อความต่าง ๆ เรียงตามลำดับคือ "สม่ำเสมอ" "บางครั้ง" "ไม่เคย" ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามที่จะข้อ แล้วพิจารณาว่าข้อความใดตรงกับกรกระทำหรือความคิดของนักเรียน โดยเขียนเครื่องหมาย (/) ลงในช่องที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบ เพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ

ขอให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีการกระทำเช่นนั้นหรือไม่เพียงใด ถ้านักเรียนมีการกระทำตรงกับข้อความดังกล่าวอย่างสม่ำเสมอ ก็ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง "สม่ำเสมอ" ดังนี้

ข้อความ	สม่ำเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
(0) ข้าพเจ้าอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ.....			

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่านักเรียนอ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ

ข้อที่		สม่ำเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
1	เมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจเกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะซักถามครูให้เข้าใจ			
2	เมื่อทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษผิด ข้าพเจ้าจะ พยายามแก้ไขปรับปรุง โดยขอลोकคำตอบที่ถูก จากเพื่อน			
3	ข้าพเจ้าส่งงานหรือการบ้านในรายวิชาภาษาอังกฤษ ตรงตามเวลาที่นัดหมาย			
4	ข้าพเจ้าตรวจทานงานหรือการบ้านในรายวิชาภาษา อังกฤษที่ทำเสร็จแล้ว			
5	เมื่อทำแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษผิด ข้าพเจ้าจะ พยายามหาสาเหตุ และวิธีการปรับปรุงแก้ไข ด้วยตนเอง			
6	ข้าพเจ้าทำการบ้านวิชาภาษาอังกฤษเมื่อมีเวลาว่าง ในช่วงเวลาว่าง			
7	ในช่วงเวลาว่างข้าพเจ้านั่งหลับหรือเหม่อลอย ในขณะที่ครูสอน			
8	ข้าพเจ้าเข้าห้องเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษสาย ผลการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของข้าพเจ้า ในแต่ละภาคเรียนดีขึ้น			
9				
10	ข้าพเจ้าตอบคำถามของเพื่อนในเวลาสอบวิชา ภาษาอังกฤษ			
11	ข้าพเจ้าเตรียมอุปกรณ์การเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้พร้อมที่จะใช้งาน			

ข้อที่		สม่ำเสมอ	บางครั้ง	ไม่เคย
12	ข้าพเจ้าเปิดโอกาสให้เพื่อนลอกคำตอบในเวลาสอบ วิชาภาษาอังกฤษ			
13	ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่มในราย วิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จเรียบร้อย			
14	ข้าพเจ้าหนีเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			
15	ข้าพเจ้าตั้งใจเมื่อครูสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่มาสอน			
16	เมื่อข้าพเจ้าได้รับสมุดแบบฝึกหัดวิชาภาษาอังกฤษ คืนจากครู จะดูว่าผิดหรือถูกก็ข้อและผิดอย่างไร ..			
17	ข้าพเจ้าทำงานในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ได้รับมอบ หมายให้เสร็จเรียบร้อยโดยไม่ต้องให้ใครตักเตือน หรือคอยควบคุม			
18	ข้าพเจ้าบอกหัวหน้าห้องว่าไม่ต้องไปเรียนเชิญ อาจารย์คนอื่นมาสอนแทนเมื่ออาจารย์ประจำวิชา ไม่มาสอน			
19	ข้าพเจ้าไม่ได้วางแผนป้องกันข้อบกพร่องก่อนมีการ สอบซ่อมในรายวิชาภาษาอังกฤษ			
20	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึก ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนหรือการทำงานของนักเรียน ไม่มีคำตอบใดที่ถูกหรือผิด เพราะนักเรียนแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกนึกคิดแตกต่างกัน นักเรียนสามารถตอบได้อย่างเต็มที่ให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด เพราะจะมีประโยชน์ต่อการปรับปรุงการเรียนการสอน โปรดตอบให้ตรงกับความรู้สึกที่แท้จริง

วิธีการตอบ

ในกระดาษคำตอบจะมีช่องให้นักเรียนเลือกตอบอยู่ 3 ช่องด้วยกัน แต่ละช่องจะมีข้อความต่าง ๆ เรียงตามลำดับ คือ "จริง" "ไม่แน่ใจ" "ไม่จริง" ขอให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามทีละข้อ แล้วพิจารณาตามความคิดเห็นของนักเรียนว่าข้อความนั้นเป็นความจริงเพียงใด โดยเขียนเครื่องหมาย (J) ลงในช่องที่นักเรียนเลือกในกระดาษคำตอบเพียงข้อละ 1 คำตอบเท่านั้น

ตัวอย่าง

(0) ข้าพเจ้ามีความรู้สึกว่า วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเรียนมากที่สุด

ขอให้นักเรียนพิจารณาว่านักเรียนมีความรู้สึกเช่นนี้หรือไม่เพียงใด ถ้านักเรียนมีความรู้สึกว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด ก็ให้นักเรียนกาเครื่องหมาย (J) ลงในช่อง "จริง" ดังนี้

ข้อความ	ความรู้สึก	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
(0) ข้าพเจ้ามีความรู้สึกอยู่ว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ข้าพเจ้าชอบเรียนมากที่สุด		J		

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ (0) แสดงว่านักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
1	ข้าพเจ้าพยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้			
2	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจ เมื่อได้ทำงานในวิชาภาษาอังกฤษจนสำเร็จ			
3	ขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะเรียนรู้เรื่องที่ครูสอนให้เข้าใจ			
4	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่าย และท้อใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ			
5	ข้าพเจ้ารู้สึกเฉย ๆ เมื่อทำงานที่ครูมอบหมายให้หรืองานที่เลือกกระทำไม่สำเร็จ			
6	เมื่อข้าพเจ้าพบข้อผิดพลาดในการทำงานวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะต้องพยายามปรับปรุงแก้ไขการทำงานให้ดีขึ้นในครั้งต่อไป			
7	เมื่อทำงานใดงานหนึ่งในวิชาภาษาอังกฤษไม่สำเร็จ ข้าพเจ้าจะคิดหาวิธีการใหม่ ๆ เพื่อที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จลงได้ด้วยดี			
8	ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าชอบทบทวนและแก้ไขงานที่ครูมอบหมายให้ หรืองานที่ข้าพเจ้าเลือกกระทำก่อนส่งงานเสมอ			
9	ข้าพเจ้าพยายามปรับปรุงการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ อยู่เสมอ			
10	เมื่อรู้สึกเบื่อหน่ายวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะหยุดทำงานในวิชานี้			

ข้อที่	ข้อความ	จริง	ไม่แน่ใจ	ไม่จริง
11	ข้าพเจ้าพยายามเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อความ สำเร็จในอนาคต			
12	ข้าพเจ้าเชื่อว่า ทุกคนจะเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดี หากเราเห็นคุณค่าในการเรียนวิชานี้			
13	ข้าพเจ้าตั้งความมุ่งหวังในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไว้ล่วงหน้าเสมอ			
14	ในอนาคตข้าพเจ้าคงจะหวังพึ่งความรู้ในวิชาภาษา อังกฤษได้น้อย			
15	ถ้าไม่ต้องเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการเรียนของ ข้าพเจ้าคงจะดีขึ้น			
16	ข้าพเจ้าจะตั้งใจเรียนมากขึ้นเสมอเมื่อครูใช้วิธีการ สอนแบบใหม่ ๆ ที่แปลกและแตกต่างไปจากที่เคยสอน อยู่เป็นประจำ			
17	บ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าจะศึกษาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ล่วงหน้าก่อนที่ครูจะทำการสอน			
18	ข้าพเจ้าเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยความสนุกมากกว่า รู้สึกทุกข์ใจ			
19	การแบ่งกลุ่มการเรียนวิชาภาษาอังกฤษทำให้ข้าพเจ้า สนใจเรียนในวิชานี้เพิ่มขึ้น			
20	เมื่อเพื่อนได้รับการชมเชยจากครูว่าเก่งภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าจะรู้สึกเฉย ๆ ไม่สนใจที่จะเป็นเช่นนั้น			

THE GARDEN HOTEL

When you are next in Nanoko be sure to stay at the Garden Hotel. Whether you come on business or on holiday, you will find everything as comfortable and as convenient as you would expect in a first-class international hotel.

Every bedroom has its own private bathroom, telephone, wall-to-wall carpeting and colourful, modern materials and furniture in the local style.

In the Mitsu Restaurant, you can choose your meals from as wide a variety of dishes, both Eastern and European, as you will find anywhere in the country. In the Beach Bar, you can drink with your family and friends in air-conditioned comfort, to the music of internationally known artists. Or you can take your drink outside into the beautiful garden that gives the hotel its name, or to the tables that surround the swimming pool. Throughout the hotel, you will find the service is both friendly and efficient.

By day, the pool is alive with the holiday spirit and the happy shouting of children; and by night; soft lights and music make it the perfect place for a party, or simply for an after-dinner drink and conversation.

The Garden Hotel has its own private mini-bus service. Give us a ring and we will arrange to collect you at the airport or in the city centre. Every day a bus leaves the hotel for day trips up into the hills to see the ruined city of Morote, or the villages and temples of the hill people; or along the coast to the seaside towns and wonderful beaches of Cape St Germain.

If you prefer, we can arrange for you to visit the Wainiri Islands that lie just off the coast. Here you can swim and sun-bathe in private and in peace; or you can fish for one of the many varieties of sea-life for which the Wainiris are justly famous.

The Garden Hotel is right on the beach, only five minutes from Nanoko's modern shopping centre. Here you will find all that money can buy, at prices you can afford.

**GARDEN HOTEL, BEACH AVENUE, NANOKO,
P.R.T. TEL: 46-0438**

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 1 - 3

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: The Garden Hotel

2. Vocabulary list :

dishes	ruined city
sea - life	by day
by night	to afford
to sun - bathe	to give someone a ring
wall to wall carpeting	when you are next in.....

3. Structures:

1. การพบ	find + something + adjective

ตัวอย่างประโยค

- You will find the hotel comfortable.

- I found everything at the Garden Hotel convenient.

2. การใช้

as + adjective + as

ตัวอย่างประโยค

- The books are as expensive as the records.
- Today it isn't as cold as yesterday.

3. การใช้

as [adjective] and as [adjective] as

ตัวอย่างประโยค

- This week isn't as cold and as windy as last week.
- You will find everything as comfortable and as convenient as you would expect in the first - class international hotel.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.
3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then asks about where they stayed when they were away from home, like this:
 T: Have you ever been away from home?
 S: (Yes / No)
 T: Where did you stay then?

S:(students' choices)

T: Was it convenient?

S: (Yes / No)

T: Why?

S:(students' choices)

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher talks with the students how to stay in a hotel.
4. The teacher explains new vocabulary by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.
5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.
9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary. Then discusses with the students the lesson that has been given.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 1 - 3

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: The Garden Hotel

2. Vocabulary list :

dishes	ruined city
sea-life	by day
by night	to afford
to sun-bathe	to give someone a ring
wall to wall carpeting	when you are next in.....

3. Structures:

1. การไว้ find + something + adjective

ตัวอย่างประโยค

- You will find the hotel comfortable.

- I found everything at the Garden Hotel convenient.

2. การใช้

as + adjective + as

ตัวอย่างประโยค

- The books are as expensive as the records.
- Today it isn't as cold as yesterday.

3. การใช้

as [adjective] and as [adjective] as

ตัวอย่างประโยค

- This week isn't as cold and as windy as last week.
- You will find everything as comfortable and as convenient as you would expect in the first-class international hotel.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.
3. Check the students' writing after they check themselves.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.
3. The teacher lets the students perform according to their

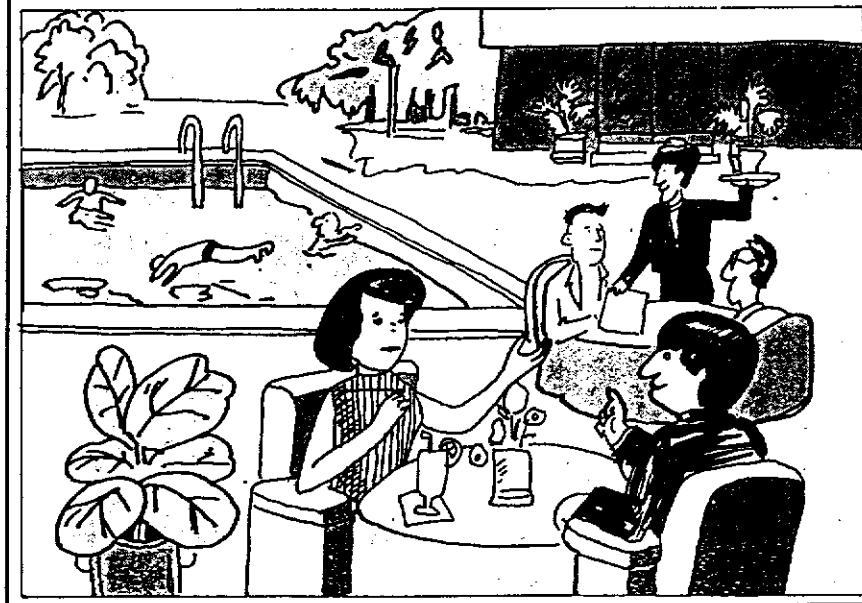
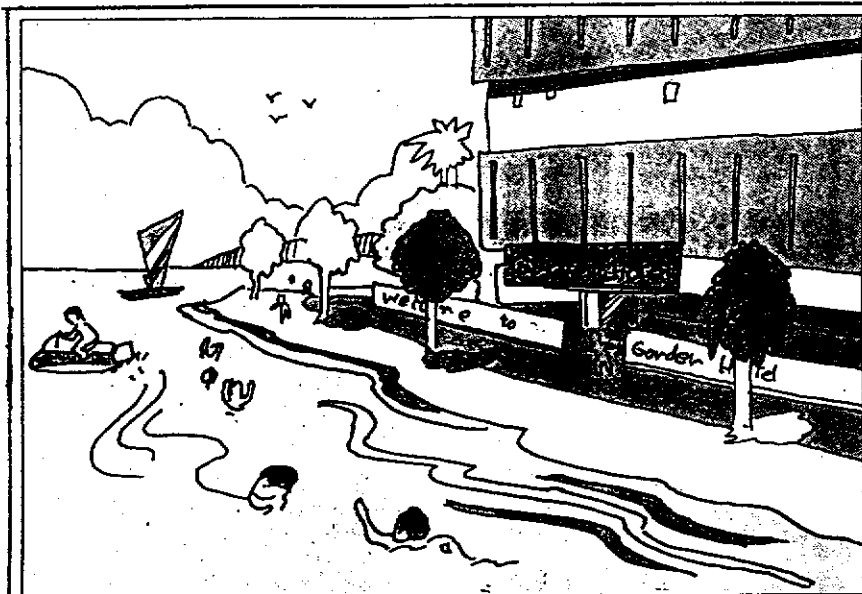
contracts.

4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections, and records how to learn.

Self-Instructional Package # 1

The Garden Hotel

Period 1 - 3

The Garden Hotel

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "The Garden Hotel", is in your hand now. The Garden Hotel is a story about a hotel in Nakono. You will read about the hotel's offers if you are its guest. Find out about what you are offered.

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญและรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ควรมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเลือก
2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้า ให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

2. เมื่อนักเรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกและกิจกรรมหลักลงในสัญญาการเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามสัญญาการเรียน
4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมได้จากเฉลยคำตอบซึ่งมีคำอธิบายหรือคำแนะนำประกอบ
5. ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้ถามครู
6. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ในแบบบันทึกวิธีการเรียน
7. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชุดการเรียนรู้ส่งคืนครู

ผู้รักดีเป็นผู้เจริญ

Let's start now.

Activity 1 (กิจกรรมเลือกที่ 1) : คำศัพท์ ความหมายและตัวอย่างการนำไปใช้

คำศัพท์	บรรทัดที่	ความหมาย
1. When you are next in....	1	Next time when you are in..
<u>Example</u> : When you are next in Nakono be sure to stay at the Garden Hotel.		
(โอกาสหน้าเมื่อคุณมาเมือง Nakono ต้องมั่นใจว่าได้เข้าพักที่โรงแรม Garden)		
2. wall to wall carpeting	4	cover with carpet all over the room
<u>Example</u> : Every bedroom has its own private bathroom, telephone, and wall to wall carpeting.		
(ห้องนอนทุกห้องมีห้องน้ำ โทรศัพท์ และปูพรมทั่วทั้งห้อง)		
3. dishes	7	kinds of food
<u>Example</u> : In the Mitsu Restaurant, you can choose your meals from as wide a variety of dishes.		
(ในห้องอาหารที่ชื่อ Mitsu คุณสามารถเลือกอาหารมากมายหลายชนิดมารับประทานได้)		

4. by day 12 during the day

Example : By day, the pool is alive with the holiday spirit and the happy shouting of children.

(ในเวลากลางวันสระว่ายน้ำคึกคักมีชีวิตชีวาจากผู้คนที่มาพักผ่อนและจากเสียงตะโกนอย่างสนุกสนานของเด็ก ๆ)

5. by night 13 during the night

Example : By night, soft light and music make the swimming pool the perfect place for a party.

(ในเวลากลางคืนแสงสลัว ๆ และเพลงเบา ๆ ทำให้สระว่ายน้ำเป็นสถานที่ที่เหมาะสมจะจัดงานเลี้ยง)

6. to give someone a ring 15 โทรศัพท์

Example : The Garden Hotel has its own private mini-bus service. Give us a ring and we will arrange to collect you at the airport or in the city centre.

(โรงแรม Garden มีรถบัสขนาดเล็กไว้บริการ เพียงแต่ท่านโทรศัพท์ ทางโรงแรมจะจัดส่งรถไปรับท่านที่สนามบินหรือในใจกลางเมือง)

7. ruined city 17 เมืองโบราณ

Example : Every day a bus leave a hotel for day trips up into the hills to see the ruined city.

(ทุก ๆ วันจะมีรถบัสบริการออกจากโรงแรมพาเที่ยวชมเมืองโบราณ)

8. to sun-bathe 21 อาบแดด

Example : At Wainiri Islands, you can swim and sun-bathe in private and in peace.

(ที่หมู่เกาะ Wainiri ท่านสามารถจะว่ายน้ำเล่นหรืออาบแดดตามลำพังอย่างสงบ)

9. sea-life 22 สิ่งมีชีวิตในทะเล

Example : And at the Wainiri Islands, you can fish for one of the many varieties of sea-life.

(และที่หมู่เกาะ Wainiri ท่านสามารถจะตกปลา หรือจับสัตว์น้ำซึ่งมีอยู่หลายชนิด)

10. to afford 24 สามารถจะซื้อได้

(พอมีเงินที่จะจ่ายได้)

Example : At the Garden Hotel, you will find all that money can buy,

at prices you can afford.

(ที่โรงแรม Garden ท่านจะได้พบกับทุกสิ่งทุกอย่างที่เงินสามารถซื้อได้ในราคาที่ท่านสามารถจะจ่ายได้)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนควรฟังการออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำจากเทป และออกเสียงตามเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

1. การใช้ find + something + adjective

ตัวอย่างประโยค

- You will find the hotel comfortable.
(ท่านจะพบว่าโรงแรมนี้ให้ความสะดวกสบาย)
- I found everything at the Garden Hotel convenient.
(ฉันพบว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่โรงแรมให้บริการที่สะดวก)

2. การใช้ as + adjective + as

ตัวอย่างประโยค

- The books are as expensive as the records.
(หนังสือมีราคาแพงพอ ๆ กับแผ่นเสียง)
- Today it isn't as cold as yesterday.
(วันนี้อากาศไม่เย็นเหมือนเมื่อวานนี้)

3. การใช้ as [adjective] and as [adjective] as

ตัวอย่างประโยค

- This week isn't as cold and as windy as last week.
(สัปดาห์นี้อากาศไม่เย็นเหมือนเมื่อวานนี้)

- You will find everything as comfortable and as convenient as you would expect in the first-class international hotel.

(ท่านจะพบว่า การให้บริการของทางโรงแรมมีความสะดวกและสบายเหมือนกับที่ท่านคาดหวังไว้ว่าจะได้พบในโรงแรมชั้นหนึ่ง)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 104

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 18

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูรูปภาพประกอบ เพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 4 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 19 - 22

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง The Garden Hotel ให้ได้ใจความ 5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

Key Exercises

Exercise A : ให้นักเรียนหาประโยคที่ผิดไปจากเนื้อเรื่อง

1. a ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 1 - 3
 b ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 2 - 3
 c ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 1 - 3 ที่ว่า Whether you come on business or on holiday,....แต่ข้อ c บอกว่าเป็นโรงแรมสำหรับนักธุรกิจเท่านั้น
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 10 - 11
2. a ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 4 - 5 ที่ว่า Every bedroom has its own private bathroom, telephone, ตามเนื้อเรื่องบอกว่าทุกห้องมีโทรศัพท์ แต่ข้อ a บอกว่าห้องนั้นมีโทรศัพท์ทุกห้อง
 b ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 4 - 5
 c ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 6 - 7
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 4
3. a ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 6 - 7
 b ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 7 - 9 ห้องฟังเพลงติดเครื่องปรับอากาศ
 c ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 9 - 10
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 12 - 14
4. a ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 12 ที่ว่า By day, the pool is alive with the holiday spirit and the happy shouting of children,..
 b ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 12 - 14
 c ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 13 - 14
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 13
5. a ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 15 - 16
 b ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 16 - 17 ที่ว่า Every day a bus leaves the hotel for day trips up into the hills to see the ruined city of Morote,.....
 c ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 16 - 17
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 23 - 24
6. a ผิด เพราะจากบรรทัดที่ 20 - 21 ที่ว่า If you prefer, we can arrange for you to visit the Wainiri Islands that lie just off the

coast. เพราะฉะนั้นต้องไปทางเรือ

- b ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 20 - 22
 c ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 21 - 22
 d ถูก ตามเนื้อเรื่องดูจากบรรทัดที่ 18 - 19

Exercise B : เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. can 2. from 3. dishes 4. of 5. as
 6. country 7. that 8. friendly 9. you 10. to
 11. take 12. garden 13. name

Exercise C : เติมคำในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. efficient 2. convenient 3. famous
 4. comfortable 5. international 6. private
 7. air-conditioned 8. ruined

Exercise D : แนวการตอบคำถาม

1. It offers everything that is as comfortable and as convenient as the visitors expects.
 2. One can choose from a variety of dishes, both Eastern and European.
 3. In the Beach Bar, the garden, and around the swimming pool.
 4. It does so so that it can arrange to collect visitors right at the airport or in the city centre or take them for sight seeing.

Quiz 4 : เลือกคำตอบที่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

1. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 6 - 7
 2. a' ถูก เพราะข้อ a มีความหมายตรงกับใจกัย
 3. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 12 - 14
 4. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 15 - 19
 5. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 20 - 22
 6. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 23 - 24

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร

Success belongs to the perservering.

STORY LINE

Right Up Your Street by William Lehmann

The village of Langshott is halfway along the old coach road from London to the South Coast. Young Henry Buckle was there when a car passed through the village for the first time, in the early 1900s. Later, as the owner of what had been his father's general store, he remembers selling ice-creams and soft drinks to families that passed through the village in cars and coaches on their way to the seaside.

But the traffic did not only bring trade to the village; it also brought noise and danger. As the years passed, the peace of what had been a quiet country village was broken by roaring engines; Farmer Dodd's gates were left open by day-trippers enjoying a picnic in his fields; and trees that had been familiar friends were cut down so that the road through the village could be made wider and safer.

Safer, that is, for the cars and heavy lorries that thundered past within a few metres of Henry Buckle's general store. But it was not safer for Henry's son Gerald, and the other children of the village; and it was not safer for the old cottages that were shaken from their chimneys to their floors by every lorry that passed. Nor was it safer for Henry himself; as the old man moved, more slowly now, from his store to the pub and to the butcher's shop of his friend George Carter, just across the street.

The street had been where the life of the village was lived, where game were played, work was done and long conversations were held. Now it cut the village in two, and brought not life but death. Henry was knocked down and killed one night by a passing car. A great character, part of old Langshott, had died.

But Henry had not been buried long before his son Gerald, George Carter and others, had dressed as gasmen, and dug up the road, causing the traffic to follow another road right round the village, instead of

through it.

Right Up Your Street is the story of men who, when they are pushed too far, act quickly to defend a way of life that most of us have let go for good.

"Village life is described with a loving, and truthful pen" -
Morning Mail

"A book that puts the car on trial" - *Evening Post*

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 4 - 6

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: Story Line
2. Vocabulary list :
 - old coach road - soft drink
 - general store - a great character
 - to defend - to put someone on trial
 - for good - and brought not life but death
 - to have let go for good
3. Structures:

1. กริยา

passive voice

โครงสร้าง

	Subject	verb to be	verb 3	object
Present Simple	The book	is	written	by William Lehmann.
Past Simple	The road	was	built	in the early 1900s.
Past Perfect	Henry	had been	buried	by his son.

ตัวอย่างประโยค

- Trees were cut down so that the road could be made wider.
- The village was cut into two parts.
- Village life is described with a loving and truthful pen.
- Ice - cream and soft drinks had been sold to families that passed through the village.

2. การใช้ not only.....but also

ตัวอย่างประโยค

- The traffic brought not only tread but also noise and danger to the village.
- What he said was not only impolite but also untrue.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.

3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then warms up by discussing the advantages and disadvantages of the roads and cars like this:

Roads

Advantages	Disadvantages
1. convenient	1. noisy and dangerous
2. fast	2. smoky
(up to the students' choices)	

Cars

Advantages	Disadvantages
1. travel faster	1. cause accident
2. load goods	2. cause air pollution
(up to the students' choices)	

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher talks with the students about how to use the cars and roads safely, and about the traffic jam in Bangkok.
4. The teacher explains new vocabulary and pattern practices by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.
5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.

9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary and pattern practices. Then discusses with the students the lesson that has been given.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 4 - 6

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions,
and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the
comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about
the passage.

Language inputs:

1. Content: **Story Line**

2. Vocabulary list :

old coach road	soft drink
general store	a great character
to defend	to put someone on trial
for good	and brought not life but death
to have let go for good	

3. Structures:

1. การไว้

passive voice

โครงสร้าง

Subject verb to be verb 3 object

Present Simple	The book	is	written	by William Lehmann.
Past Simple	The road	was	built	in the early 1900s.
Past Perfect	Henry	had been	buried	by his son.

ตัวอย่างประโยค

- Trees were cut down so that the road could be made wider.
- The village was cut into two parts..
- Village life is described with a loving and truthful pen.
- Ice-cream and soft drinks had been sold to families that passed through the village.

2. การใช้ not only.....but also

ตัวอย่างประโยค

- The traffic brought not only tread but also noise and danger to the village.
- What he said was not only impolite but also untrue.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.

3. Check the students' writing after they check themselves.

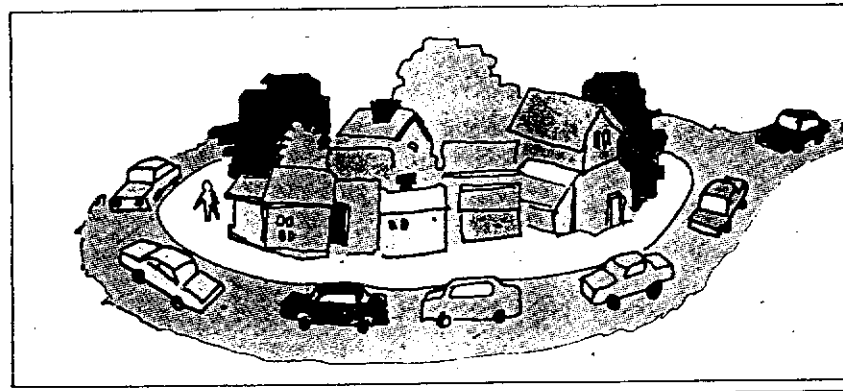
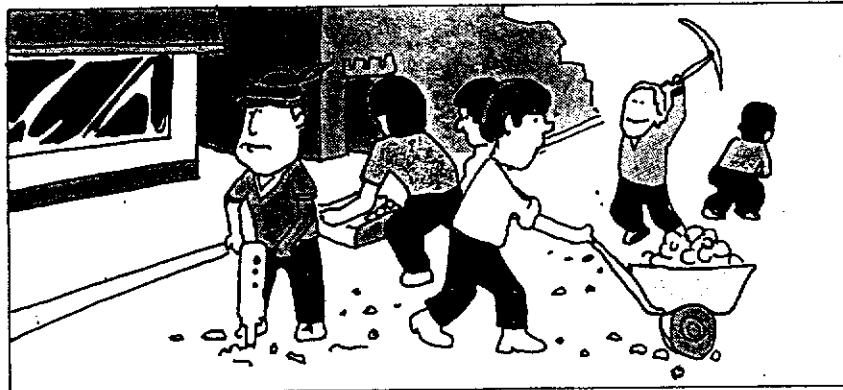
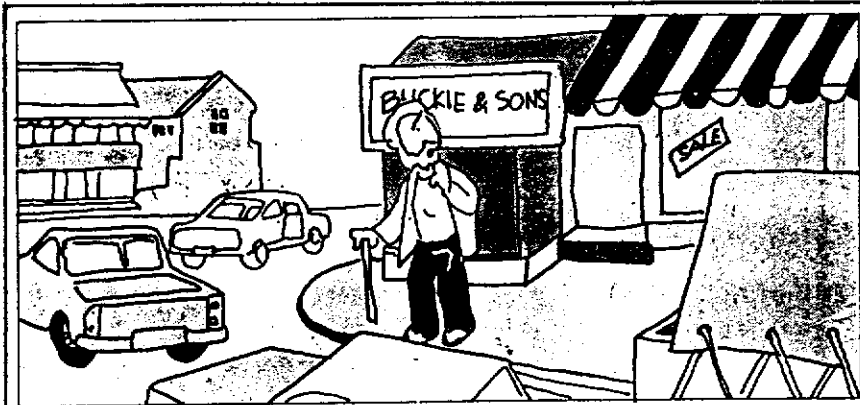
Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.
3. The teacher lets the students perform according to their contracts.
4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections, and records how to learn.

Self-Instructional Package # 2

Story Line

Period 4 - 6

Story Line

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "Story Line", is in your hand now. Story Line is a story about the coming of the roads and cars. You will read and learn about the effects of them. Think about their effects, people's feelings, and their reactions.

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญ และรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ
 1. กิจกรรมเลือก
 2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้า ให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

2. เมื่อนักเรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกและกิจกรรมหลักลงในสัญญาการเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามสัญญาณการเรียน
4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมได้จากเฉลยคำตอบซึ่งมีคำอธิบายหรือคำแนะนำประกอบ
6. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ในแบบบันทึกการเรียนรู้
7. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชุดการเรียนรู้ส่งคืนครู

ผู้รักดีเป็นผู้เจริญ

Let's start now.

Activity 1 (กิจกรรมเลือกที่ 1) : คำศัพท์ ความหมายและการใช้

คำศัพท์	บรรทัดที่	ความหมาย
1. old coach road	1	old road for coaches and cars
<u>Example</u> : The village of Langshott is halfway along the old coach road from London to the south coast.
(หมู่บ้านชื่อ Langshott ตั้งอยู่บนถนนสายเก่า ที่กึ่งกลางระหว่างลอนดอน ไปฝั่งทะเลตอนใต้)		
2. general stroe	3	retailed shop, grocery
(ร้านขายปลีกหรือร้านขายของชำ)
3. soft drinks	4	เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่
<u>Example</u> : Later, as the owner of what had been his father's general store, he remembers selling ice-creams and softdrink to families that passed through the village.
(ในเวลาต่อมาในฐานะที่ได้เป็นเจ้าของร้านขายของชำซึ่งเคยเป็นของพ่อของเขา เขาจำได้ว่าได้ขายไอศกรีมและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ผสมให้แก่ครอบครัวที่เดินทางผ่านหมู่บ้าน)		

4. and brought not life 19 ไม่ได้นำการมีชีวิตมาให้แต่กลับนำมา
but death ซึ่งความตาย

Example : Now the road cut the village in two, and brought not life but death.

(ถนนได้แบ่งหมู่บ้านออกเป็น 2 ส่วน และถนนก็ไม่ได้นำการมีชีวิตมาให้แต่กลับนำมาซึ่งความตาย)

5. a great character 20 an important person

Example : A great character, part of old landshott, had died.

(บุคคลสำคัญซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหมู่บ้าน Langshott ได้ตายจากไปแล้ว)

6. to defend 25 to protect

7. for good 25 forever

8. to have let to go 25 ปล่อยให้หลุดมือไปอย่างไม่มีวันกลับคืนมาได้
for good

Example : *Right Up Your Street*, is the story of men who, when they are pushed too far, act quickly to defend a way of life that most of us have let go for good.

(*Right Up Your Street* เป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่ถูกบีบบังคับและแสดงปฏิกิริยาเพื่อปกป้องวิถีการดำเนินชีวิตของพวกเขาซึ่งการกระทำดังกล่าว ผู้คนส่วนใหญ่มักจะปล่อยให้หลุดมือไปโดยมิได้ทำอะไรเลย)

9. to put someone / 27 to bring the case to the court
something on trial (นำคดีขึ้นฟ้องศาลเพื่อให้ศาลพิจารณาตัดสิน)

Example : "A book that put the car on trial" Evening Post

(ข้อความข้างบนเป็นข้อวิจารณ์หรือความคิดเห็นของหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่งที่ชื่อ Evening Post ที่มีต่อหนังสือที่ชื่อว่า *Right Up Your Street* ว่าเป็นหนังสือที่มีส่วนช่วยส่งรสนงค์ที่ขึ้นคนขึ้นฟ้องศาลได้)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนควรฟังการออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำจากเทป และออกเสียงตามเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

1. การใช้

passive voice

โครงสร้าง

Subject verb to be verb 3 object

Present Simple	The book	is	written	by William Lehmann.
Past Simple	The road	was	built	in the early 1900s.
Past Perfect	Henry	had been	buried	by his son.

ตัวอย่างประโยค

- Trees were cut down so that the road could be made wider.
(ต้นไม้ถูกโค่นลงมาเพื่อที่จะสร้างถนนให้กว้างขึ้น)
- The village was cut into two parts.
(หมู่บ้านถูกแบ่งออกเป็น 2 ส่วน เพราะถนนตัดผ่าน)
- Village life is described with a loving and truthful pen.
(วิถีชีวิตของคนในหมู่บ้านถูกเขียนบรรยายอย่างเปี่ยมล้นด้วยความรักและความซื่อสัตย์ตามที่ของผู้เขียนชาวหนังสือพิมพ์)
- Ice-cream and soft drinks had been sold to families that passed through the village.
(ไอศกรีมและเครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์รสสมได้ถูกขายให้แก่ครอบครัวที่เดินทางผ่านหมู่บ้านนี้)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 307 - 314

2. การใช้

not only.....but also

ไม่เพียงแต่....ยัง....อีกด้วย

หมายเหตุ คำในช่องว่างจะต้องเป็นคำชนิดเดียวกันเสมอ

ตัวอย่างประโยค

- The traffic brought not only tread but also noise and danger to the village.

(การจราจรไม่ได้นำมาแค่การค้าขายแต่ยังนำเสียงและอันตรายมาสู่หมู่บ้านอีกด้วย)

- What he said was not only impolite but also untrue.

(สิ่งที่เขาพูดไม่เพียงแต่ไม่สุภาพแล้วยังไม่จริงอีกด้วย)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 560 - 561

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 24

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูภาพประกอบเพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 4 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 25-27

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง Story Line ให้ได้ใจความ 5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

Key Exercises

Exercise A : ประโยคที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง คือ

- ข้อ a ไม่เป็นจริง เพราะ Langshott เป็นชื่อหมู่บ้านไม่ใช่ชื่อถนน ดูจากบรรทัดที่ 1 - 2
- ข้อ b เป็นจริง ดูจากบรรทัดที่ 2 - 3
- ข้อ c ไม่เป็นจริง เพราะประโยคที่ 2 บรรทัดที่ 2 ใช้คำว่า Young Henry Buckle ในปี ค.ศ. 1900s
- ข้อ d ไม่เป็นจริง เพราะดูจากบรรทัดที่ 3 - 4 จะรู้ว่าชาวของให้กับ families ไม่ใช่ ชาวให้กับ tourists
- ข้อ e เป็นจริง ดูจากบรรทัดที่ 6 - 7
- ข้อ f ไม่เป็นจริง เพราะดูจากบรรทัดที่ 6 - 8 จะรู้ว่ารถยนต์ส่งเสียงดังและมีอันตราย
- ข้อ g เป็นจริง ดูจากบรรทัดที่ 9 - 10
- ข้อ h ไม่เป็นจริง เพราะดูจากบรรทัดที่ 6 เป็นต้นไปจะบอกว่าวิถีชีวิตของคนในเมืองเปลี่ยน แปลงไป เช่น เมืองที่เคยมีความสงบก็มีเสียงดังจากรถยนต์ ดินไม้ถูกตัด ถูกโค่นลงเพื่อสร้างถนน คนถูกรถชนตาย

Exercise B : คำที่มีความหมายตรงกันข้าม

a. noisy town	#	quiet village
b. more dangerous	#	safer
c. held up	#	passed
d. attack	#	defend
e. unknown enemies	#	familiar friends
f. whispered	#	thundered
g. new houses	#	old cottage
h. narrower	#	wider

Exercise C : เลือกใช้คำกริยาให้เหมาะสมกับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง

1. brought	2. found	3. broken
4. cut	5. held	6. knocked
7. shaken	8. left	9. to bury

Exercise D : แนวการตอบคำถาม

1. He lived in a village of Langshort, which is half way along the road from London to the South Coast.
2. It brought trade as well as noise and danger.
3. It was safer for the cars but not for old people and old cottage along the road.
4. They tried to dig up the road so that the traffic would not pass the village any more.

Quiz 5 : เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 1 - 2
2. c ถูก ดูจากบรรทัดที่ 2 - 3
3. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 6 - 10
4. c ถูก ดูจากบรรทัดที่ 9 - 12
5. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 14 - 15
6. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 17 - 18
7. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 21 - 23

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร

Success belongs to the perservering.

Mr Hobbs' House

Hobbs hadn't lived in a house before,
He'd lived in a tent with a green grass floor.
But after weeks of rain, this roof
Was no longer very waterproof.
So he thought to himself at length, and said:
"It's time I lived in a house instead.
"I'll build it with my own two hands,
"And then I'll know how strong it stands."

He went in search of good ideas,
(There's more to a house than first appears.)
He passed a castle with a fine portcullis,
He passed a bank, and he passed a palace;
He passed a church full of coloured glass,
There were very few buildings he didn't pass.

He ordered thirteen hundred bricks;
Of windows, twelve; of chimneys, six.
The machine to mix cement was filled,
The time had come to begin to build.
By the end of August he'd begun;
By mid October, the job was done.

He stood outside - but he couldn't get in,
He told himself what a fool he'd been:
He's quite forgotten to build a door!
(He'd never built a house before.)
So Mr Hobbs, in spite of the rain,
Was forced to put up his tent again.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 7 - 9

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: Mr Hobbs' House

2. Vocabulary list:

waterproof	a portcullis
a fool	no longer
at length	mid
with my own two hands	to go in search of
There's more to a house than first appears.	

3. Structures:

1. กริยาวิเศษณ์ It's time for..... + Infinitive verb

ตัวอย่างประโยค

- It's time for you to show the viewers what you can do.

- It's time for him to improve his work.

2. การไว้

It's time + Subject + Past Simple

ตัวอย่างประโยค

- It's time I lived in a house.
- It's time he realized that he had made mistakes.
- It's time they got married.

3. การไว้

in spite of = ทั้ง ๆ ที่

ตัวอย่างประโยค

- They went out in spite of the bad weather.
- Mr Hobbs was forced to put his tent again in spite of the rain.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.
3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students.
Then shows a picture of the passage, talks about it, asks questions like this:
T: What is your house like?

S:(students' explanations)

T: Where did Mr Hobbs live in the first picture?

S: In a tent.

T: What do you think that he will do next

S: Build a house. (Students look at the second picture.)

2. The teacher states the objectives.
3. The teacher talks with the students about Mr Hobbs' house.
4. The teacher explains new vocabulary and pattern practices by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.
5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.
9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary and pattern practices. Then discusses with the students the lesson that has been given..

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 7 - 9

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions,
and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the
comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about
the passage.

Language inputs:

1. Content: Mr Hobbs' House

2. Vocabulary list:

waterproof	a portcullis
a fool	no longer
at length	mid
with my own two hands	to go in search of
There's more to a house than first appears.	

3. Structures:

1. การใช้

It's time for..... + Infinitive verb

ตัวอย่างประโยค

- It's time for you to show the viewers what you can do.

- It's time for him to improve his work.

2. การใช้ It's time + Subject + Past Simple

ตัวอย่างประโยค

- It's time I lived in a house.
- It's time he realized that he had made mistakes.
- It's time they got married.

3. การใช้ in spite of = ทั้ง ๆ ที่

ตัวอย่างประโยค

- They went out in spite of the bad weather.
- Mr Hobbs was forced to put his tent again in spite of the rain.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.
3. Check the students' writing after they check themselves.

procedures:

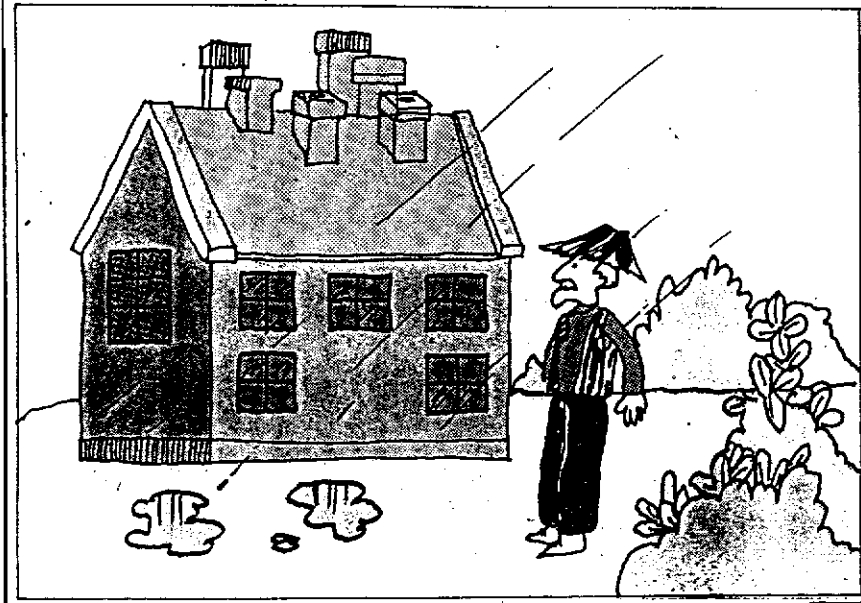
1. The teacher begins the class by greeting the students. Then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.

3. The teacher lets the students perform according to their contracts.
4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections, and records how to learn.

Self-Instructional Package # 3

Mr Hobbs' House

Period 7 - 9

Mr Hobbs' House

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "Mr Hobbs' House", is in your hand now. Mr Hobbs' House is a poem about a man who lived in a tent. But when it rained, he got wet. So he decided to build a new house. Did he succeed? Find it out.

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญและรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วัสดุพิมพ์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดูสนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเลือก

2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้า ให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

2. เมื่อนักเรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกและกิจกรรมหลักลงในสัญญาการเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามสัญญาการเรียน
4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมได้จากเฉลยคำตอบซึ่งมีคำอธิบายหรือคำแนะนำประกอบ
5. ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้ถามครู
6. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ในแบบบันทึกวิธีการเรียน
7. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชุดการเรียนรู้ส่งคืนครู

ผู้รักดีเป็นผู้เจริญ

Let's start now.

Activity 1 (กิจกรรมเลือกที่ 1) : คำศัพท์ ความหมายและการใช้

คำศัพท์	บรรทัดที่	ความหมาย
1. no longer	4	not any more
2. waterproof	4	กันน้ำได้
<u>Example:</u> This roof was no longer very waterproof.
(หลังคา กันน้ำไม่ได้อีกต่อไป)		
3. at length	5	at last, finally
<u>Example:</u> So he thought to himself at length.
(ดังนั้นในที่สุดเขาก็ครุ่นคิดกับตัวเอง)		
4. with my own two hands	7	I'll do it myself.
(ฉันจะทำด้วยตัวฉันเอง)
<u>Example:</u> I'll build a house with my own two hands.
(ฉันจะสร้างบ้านสักหลังหนึ่งด้วยตัวของฉันเอง)		
5. to go in search of	9	try to find
<u>Example:</u> He went in search of good ideas.
(เขาพยายามเสาะหาแนวความคิดที่ดี--ที่จะนำมาใช้สร้างบ้าน)		

6. There's more to a 10 There are a lot of things to
house than first
appears. considers than he first
imagines.

(มีสิ่งต่าง ๆ มากมายที่จะต้องนำมา
พิจารณามากกว่าที่เขาคิดไว้ใน
ตอนแรก)

7. portcullis 11 ประตูเหล็กเลื่อนขึ้นลงได้
หรือเปิดปิดได้

Example: He passed a castle with a fine portcullis.

(เขาผ่านอาคารใหญ่แห่งหนึ่งที่มีประตูเหล็กเลื่อนขึ้นลงเพื่อเปิดหรือปิด)

8. mid 20 in the middle

Example: By mid October, the job was done.

(ประมาณกลางเดือนตุลาคมการสร้างบ้านก็เสร็จเรียบร้อยแล้ว)

9. a fool 22 คนโง่

Example: He told himself what a fool he'd been.

(เขาบอกกับตัวเองว่า "เขาเป็นคนโง่อะไรเช่นนี้")

ข้อเสนอนนะ นักเรียนควรฟังการออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำจากเทป และออกเสียงตามเพื่อฝึกการอ่าน
ออกเสียง

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

1. การใช้ It's time for..... + Infinitive verb

ตัวอย่างประโยค

- It's time for you to show the viewers what you can do.
(ถึงเวลาของคุณแล้วที่จะแสดงให้เห็นว่าคุณสามารถทำอะไรได้บ้าง)
- It's time for him to improve his work.
(ถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องปรับปรุงการทำงานให้ดีขึ้น)

2. การใช้ It's time + Subject + Past Simple

ตัวอย่างประโยค

- It's time I lived in a house.
(ถึงเวลาแล้วที่ฉันจะได้อาศัยอยู่ในบ้าน)
- It's time he realized that he had made mistakes.
(ถึงเวลาแล้วที่เขาจะต้องตระหนักว่าเขาได้ทำผิดพลาดไปหลายอย่าง)
- It's time they got married.
(ถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะแต่งงานกัน)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 339

3. การใช้ in spite of = ทั้ง ๆ ที่

ตัวอย่างประโยค

- They went out in spite of the bad weather.
(พวกเขาออกไปข้างนอกทั้ง ๆ ที่อากาศไม่ดี)
- Mr Hobbs was forced to put his tent again in spite of the rain.
(คุณ Hobbs จำเป็นต้องกางเต็นท์อยู่ทั้ง ๆ ที่ฝนตก)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 610 - 611

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 47

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูภาพประกอบเพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 9 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 48 - 50

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง Mr Hobbs' House ให้ได้ใจความ
5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่สมบูรณ์

Key Exercises

Exercise A : ประโยคที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง คือ

- ข้อ 1 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องเพราะ Mr Hobbs อาศัยอยู่ในเต็นท์ จากบรรทัดที่ 1 - 2
- ข้อ 2 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องเพราะ Mr Hobbs อาศัยอยู่ในเต็นท์ จากบรรทัดที่ 2 - 4
- ข้อ 3 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง จากบรรทัดที่ 2 - 4
- ข้อ 4 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะถึงแม้หลังจากเต็นท์จะขาดถ้าฝนไม่ตกก็คงไม่เป็นไร
จากบรรทัดที่ 2 - 6
- ข้อ 5 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง จากบรรทัดที่ 9 และ 24
- ข้อ 6 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง จากบรรทัดที่ 9 และ 24
- ข้อ 7 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง โดยอ่านและสรุปได้จากข้อความจากบรรทัดที่ 9 - 14
- ข้อ 8 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องเพราะ Mr Hobbs ใช้เวลาเพียง 2 เดือนครึ่งจากบรรทัด
ที่ 19 - 20
- ข้อ 9 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องเพราะเขาไม่ได้สร้างประตูและดำตัวเองว่าเป็นคนโง่
จากบรรทัดที่ 22 - 23
- ข้อ 10 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องเพราะเขาไม่สามารถอยู่ในบ้านนั้นได้เลยและต้องกลับไปอยู่
ในเต็นท์ตามเดิม จากบรรทัดที่ 23 - 26

Exercise C :

1. เติมรูปแบบของคำว่า **build** ในช่องว่างให้สมบูรณ์
1. building	2. builds	3. build
4. building	5. to build	6. built
7. build		
2. เติมรูปแบบของคำว่า **begin** ในช่องว่างให้สมบูรณ์
1. begin	2. Beginning	3. begun
4. beginning	5. begins	6. began
7. begin	8. begin	

Exercise D : แนวการตอบคำถาม

1. His tent was no longer waterproof.
2. In order to see how strong it can be.

3. To search for good ideas to build a house.
4. All kinds of buildings.
5. It took about one and a half month.

Quiz 5 : เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 2 - 4
2. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 7 - 8
3. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 9 - 14
4. c ถูก ดูจากบรรทัดที่ 9 - 14
5. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 17 - 18
6. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 17 - 20
7. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 23
8. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 25 - 26

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร

Success belongs to the perservering.

The Tourist's Taravura

Taravura is as beautiful as it sounds. It is everything a Pacific city should be. You might have imagined a sea-front lined with palm trees, sea-washed beaches as white as the waves, a busy port trading in all the products of the South Seas; you might have dreamed about houses made of dried grass standing among tall trees, brightly painted wooden churches, and open-air markets full of happy, friendly people, dressed as colourfully as the flowers and the fruits they sell. If you have ever thought that you might find all these things in one place, you were thinking of Taravura.

Taravura is all things to all men. It is a capital city, with international hotels that will give you the warmest welcome you have ever received; with streets of buildings old and new, and of stores big and small; with shops full of bargains, and parks and gardens full of things to see and do. Government House and the President's Palace are there. The international airport has regular and direct flights to and from cities all over South-East Asia, Australia and the South Pacific. And yet Taravura does not feel big: few of its buildings are higher than the trees; none of its streets is so full of traffic that it is difficult to cross, even at the busiest times of the day; and from all parts of the city you can see either Mount Bari and its brothers, the Endi Mountains, to the North, or the sky-blue sea to the South. Nowhere in Taravura are you ever far from nature.

But do not be deceived into thinking that because Taravura is small among capital cities, you will have done everything worth doing within a day. Taravura is a mine of golden opportunities. St Cecilia's Cathedral, for example, contains many pieces of local art-work; and the Komati Museum has a collection of paintings by South Pacific artists that is without equal in the world. For those who enjoy watching sports and games, you can be sure that somewhere in the city there is a national or an international team playing football, cricket or basketball; and for those who would

rather play than watch, Taravura offers plenty of opportunities to try your hand at any sport.

Until you have been to Taravura, you have not visited the city of your dreams - truly a heaven on earth.

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 10 - 12

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: The Tourist's Taravura
2. Vocabulary list :

sea-washed beaches	direct flight
collection	the city of your dreams
3. Structures:

1. การใช้ might have + กริยาช่องที่ 3

ตัวอย่างประโยค

- Dang is late today.
Yes, he might have miss the train.
- You might have dream about houses made of dried grass
standing among tall trees.

2. การใช้

yet (and yet)

 เป็นคำเชื่อมประโยค

ตัวอย่างประโยค

- He worked well, yet he failed.
- Taravura has many things (international hotels, international airports, etc.) that the big cities should have, and yet Taravura does not feel big.

3. การใช้

none

ตัวอย่างประโยค

- None of his pupils failed in their examination.
- None of its street is so full of traffic that it is difficult to cross, even at the busiest times of the day.

4. การใช้

Future perfect Tense

โครงสร้าง

will have + กริยาช่องที่ 3

ตัวอย่างประโยค

- They will have finished the work by next week.
- The leaves will fall from the trees after two months.
- You will have done everything worth doing in Taravura within a day.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.
3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then asks and discusses like this:
 T: What will you do if you want to go to Chiangmai?
 S:(students' choices)
 T: Where can you find the travelling information?
 S: At the Tourism Authority of Thailand.
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher talks with the students how to make a plan for travelling, buy the ticket, reserve a room, and so on.
4. The teacher explains new vocabulary and pattern practices by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.
5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.
9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary and pattern practices. Then discusses with the students about the lesson that has been given.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 10 - 12

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: The Tourist's Taravura
2. Vocabulary list :

sea-washed beaches	direct flight
collection	the city of your dreams
3. Structures:

1. การให้

might have + กริยาช่องที่ 3

ตัวอย่างประโยค

- Dang is late today.
Yes, he might have miss the train.
- You might have dream about houses made of dried grass standing among tall trees.

2. การใช้

yet (and yet)

 เป็นคำเชื่อมประโยค

ตัวอย่างประโยค

- He worked well, yet he failed.
- Taravura has many things (international hotels, international airports, etc.) that the big cities should have, and yet Taravura does not feel big.

3. การใช้

none

ตัวอย่างประโยค

- None of his pupils failed in their examination.
- None of its street is so full of traffic that it is difficult to cross, even at the busiest times of the day.

4. การใช้

Future perfect Tense

โครงสร้าง

will have + กริยาช่องที่ 3

ตัวอย่างประโยค

- They will have finished the work by next week.
- The leaves will fall from the trees after two months.
- You will have done everything worth doing in Taravura within a day.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.
3. Check the students' writing after they check themselves.

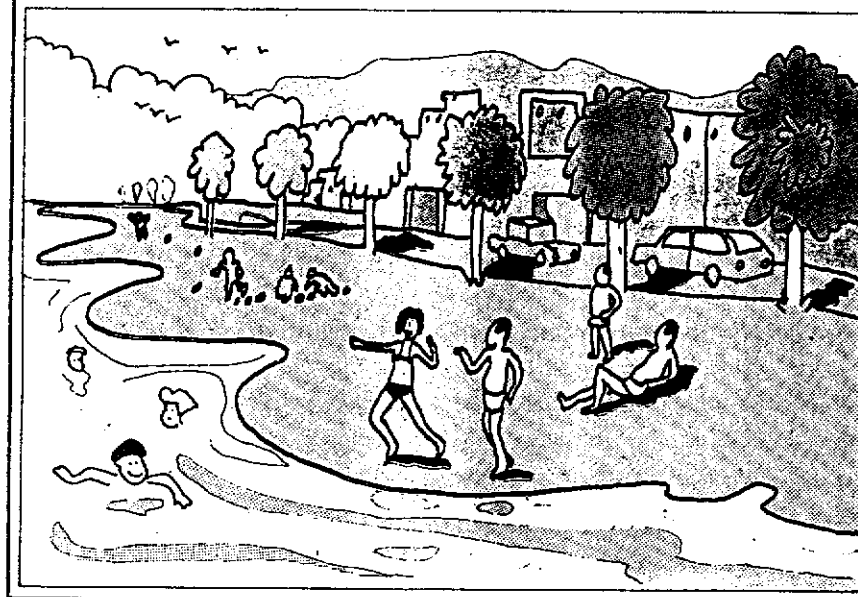
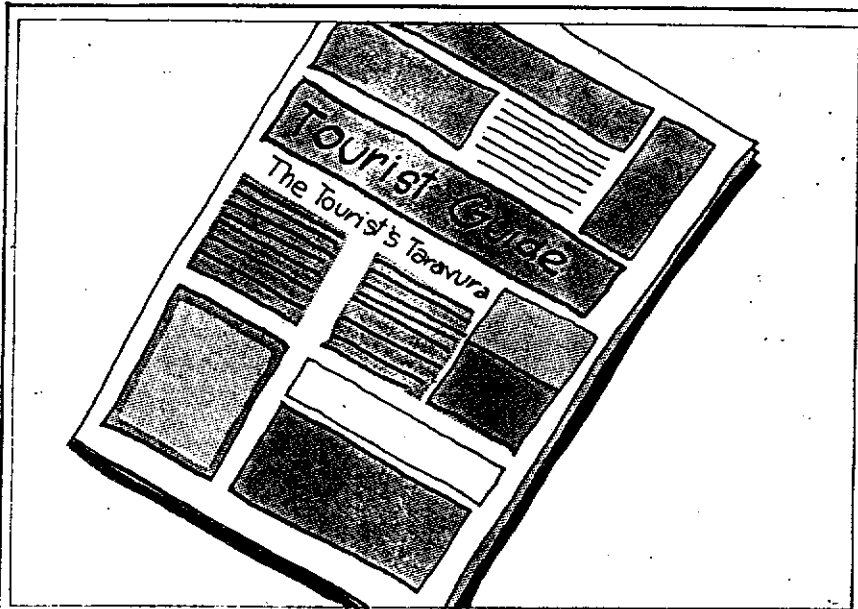
Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.
3. The teacher lets the students perform according to their contracts.
4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections, and records how to learn.

Self-Instructional Package # 4

The Tourist's Taravura

Period 10 - 12

The Tourist' Taravura

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "The Tourist' Taravura", is in your hand now. The Tourist' Taravura is a story about a capital city that has everything the tourists are dreaming of. Do you know where it is? Do you know why it is a tourists' spot? Find out about it, imagine that you are a tourist, in Taravura now. Have a good time!

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญ และรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %

2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิกิตทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเลือก
2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ สำนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้า ให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

4. the city of your dreams 26 เมืองในฝันของคุณ

Example: Until you have been to Taravura, you have not visited the city of your dreams - truly a heaven on earth.
(คุณจะได้พบเมืองในฝันของคุณจนกว่าคุณจะได้เที่ยวที่เมือง Taravura ซึ่งนับได้ว่าเป็นสวรรค์บนดิน)

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

Structures:

1. การใช้

might have + กริยาช่องที่ 3

มีความหมายเหมือนการใช้ may have + กริยาช่องที่ 3 เมื่อต้องการแสดงการคาดคะเนในอดีต (ผู้พูดพูดในปัจจุบัน แต่พูดถึงเหตุการณ์ในอดีตว่าอาจจะเป็นอย่างนี้อาจจะเป็นอย่างนี้)

ตัวอย่างประโยค

- Dang is late today.

Yes, he might have miss the train.

(วันนี้แดงมาสาย ใช่เพราะเขาอาจจะพลาดรถไฟ)

- You might have dream about houses made of dried grass standing among tall trees.

(คุณอาจจะฝันถึงบ้านที่สร้างด้วยหญ้าแห้งอยู่ท่ามกลางต้นไม้ใหญ่ แต่จริง ๆ อาจจะไม่ใช่สิ่งที่ฝัน)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 265

2. การใช้

yet (and yet)

เป็นคำเชื่อมประโยค

มีความหมายว่าถึงอย่างนั้น หรือทั้ง ๆ อย่างนั้น

ตัวอย่างประโยค

- He worked well, yet he failed.

(เขาทำงานดี แต่ถึงอย่างนั้นเขาก็ล้มเหลว)

- Taravura has many things (international hotels, international airports, etc.) that the big cities should have, and yet Taravura does not feel big.

(เมือง Taravura มีทุกสิ่งทุกอย่างที่เมืองใหญ่ ๆ พึงจะมี เช่น โรงแรมนานาชาติ สนามบินนานาชาติ เป็นต้น แต่ถึงอย่างนั้น Taravura ก็ไม่เหมือนเมืองใหญ่ ๆ ที่ทั่วไปที่อาจจะมีการจราจรติดขัด มลพิษต่าง ๆ เป็นต้น)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 564 - 566 .

3. การใช้

none

มีความหมายว่า ไม่มีอะไรเลย ไม่มีใครเลย

ตัวอย่างประโยค

- None of his pupils failed in their examination.
(ลูกศิษย์ของเขาไม่มีใครสอบตกเลย)
- None of its street is so full of traffic that it is difficult to cross, even at the bussiest times of the day.
(ไม่มีถนนสายไหนเลยของเมือง taravura ที่มีการจราจรหนาแน่นจนทำให้ข้ามถนนลำบาก แม้แต่ในช่วงเวลาเร่งด่วน)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 160 - 161

4. การใช้

Future perfect Tense

โครงสร้าง

will have + กริยาช่องที่ 3

มีความหมายว่า เมื่อถึงเวลาหนึ่งในอนาคตเหตุการณ์อย่างหนึ่งได้จบสิ้นลง

ตัวอย่างประโยค

- They will have finished the work by next week.
(เมื่อถึงสัปดาห์หน้าพวกเขา ก็จะเสร็จงานนั้นแล้ว)

- The leaves will fallen from the trees after two months.
(อีก 2 เดือนข้างหน้าใบไม้ก็คงจะร่วงจากต้นไม้ไปหมดแล้ว)
- You will have done everything worth doing in Taravura within a day.
(ที่เมือง Taravura คุณจะทำสิ่งที่มีคุณค่า เช่น ว่ายน้ำ ตกปลา เล่นกีฬา เป็นต้น ได้ภายในวันเดียว)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 219 - 220

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 52

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูภาพประกอบเพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบການอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 10 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 53 - 56

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง The Tourist' Taravura ให้ได้ใจความ 5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่มีบุรณ

Key Exercises

Exercise A : เลือกคำตอบที่มีความหมายตรงกับข้อความที่กำหนด

1. a	2. c	3. a
4. a	5. c	6. c

Exercise B : เลือกคำที่เหมาะสมในช่องว่างของเนื้อเรื่องย่อ

1. The city is only a small town.	
2. smaller	11. themselves
3. city	12. not
4. course	13. first
5. than	14. ago
6. few	15. have
7. made	16. have been
8. from	17. be
9. and	18. again
10. catch	

Exercise C : เลือกคำที่เหมาะสมมาเติมในช่องว่าง

1. might find	4. few of
2. full of	5. will have seen
3. friendliest	6. those

Exercise D : แนวการตอบคำถาม

1. It's an island in the Pacific Ocean.
2. The traffic is not heavy.
3. International hotel, international airport, Government House, President's Palace.
4. Because most of its buildings are not higher than the trees.
5. Everything including sight seeing, visiting important places, shopping, watching and playing sports.

Quiz 10 : เลือกข้อความที่เหมาะสมมาเติมให้ประโยคสมบูรณ์

1. c ถูก ดูจากบรรทัดที่ 1
2. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 5 - 6
3. b ถูก ดูจากย่อหน้าที่ 2
4. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 8 - 11
5. a ถูก ดูจากบรรทัดที่ 12 - 13
6. d ถูก ดูจากบรรทัดที่ 17 - 20

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร

Success belongs to the perservering.

Cosmo Books Unlimited

14 Woodman Road,
Two Bridges,
West Sussex.

Cosmo Books Ltd.,
Hertford Estate,
Rickmansworth,
Middx.

25th February, 1984

Ref. GBS/SW/4CJ

Dear Sir,

Just over six months ago, I saw an advertisement in the *Morning Mail* for a set of the complete works of William Shakespeare. Your company, Cosmo Books Ltd., offered this set (eight books of plays and two books of poetry) at what was claimed to be a "remarkable" price: fifteen pounds and fifty pence, including postage and packing. I had wanted a set of Shakespeare's plays and poems for some time, and these books, in red imitation leather, looked particularly attractive; so I sent for them.

Two weeks later, the books arrived, together with a set of the complete works of Charles Dickens which I had not ordered. So I returned the Dickens books to you, with a cheque for fifteen pounds and fifty pence for the works of Shakespeare. Two more weeks passed. Then there arrived on my door-step a second set of the works of Shakespeare, the same set of novels by Dickens and a six-book set of the plays of Moliere, in French. Since I do not read French, these were of no use to me at all. However, I could not afford to post all these books back to you, so I wrote to you at the end of August of last year, instructing you to come and collect all the books that I did not want, and asking you not to send any other books until further notice.

You did not reply to that letter. Instead you sent me a bill for forty-two pounds, and a set of the plays of Schiller, in German. Since

then, a new set of books has arrived every two weeks: the works of Goethe, the poems of Milton, the plays of Strindberg; I hardly know what I have. The books are still all in their boxes, in the garage, and my car has to stand in the rain outside.

I have no room for any more books, and even if I read from now until the Last Judgement, I should not finish reading all the books that you have sent me.

Please send no more books, send no more bills, send no more angry letters demanding payment. Just send one large lorry and take all the books away, leaving me only with the one set of the complete works of Shakespeare for which I have paid.

Yours faithfully,

SIMON WALKER

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 13 - 15

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: **Cosmo Books Unlimited**
2. Vocabulary list:

a remarkable price	a six-book set
further notice	to be of no use
to send no more....	
3. Structure:

1. การใช้ even if

ตัวอย่างประโยค

- I should not finish reading all the books that you have sent me even if I read from now until the last Judgement.

- I'll get there even if I have to sell my watch to get the railway fare.

2. การใช้

finish + gerund

ตัวอย่างประโยค

- I should finish reading in two weeks.
- I should finish painting this picture.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.
3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then asks about getting unexpected things like this:
 T: Have you ever got an unexpected letter?
 S: (Yes / No)
 T: What will you do if you have got one?
 S:(students' choices)
2. The teacher states the objectives.
3. The teacher discusses with the students how to order a set of books from a company.
4. The teacher explains new vocabulary and pattern practices by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.

5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.
9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary and pattern practices. Then discusses with the students the lesson that has been given.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTAL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 13 - 15

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: **Cosmo Books Unlimited**
2. Vocabulary list:

a remarkable price	a six-book set
further notice	to be of no use
to send no more....	
3. Structure:

1. การใช้

even if

ตัวอย่างประโยค

- I should not finish reading all the books that you have sent me even if I read from now until the last Judgement.

- I'll get there even if I have to sell my watch to get the railway fare.

2. การ^๓ใช้

finish + gerund

ตัวอย่างประโยค

- I should finish reading in two weeks.
- I should finish painting this picture.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.
3. Check the students' writing after they check themselves.

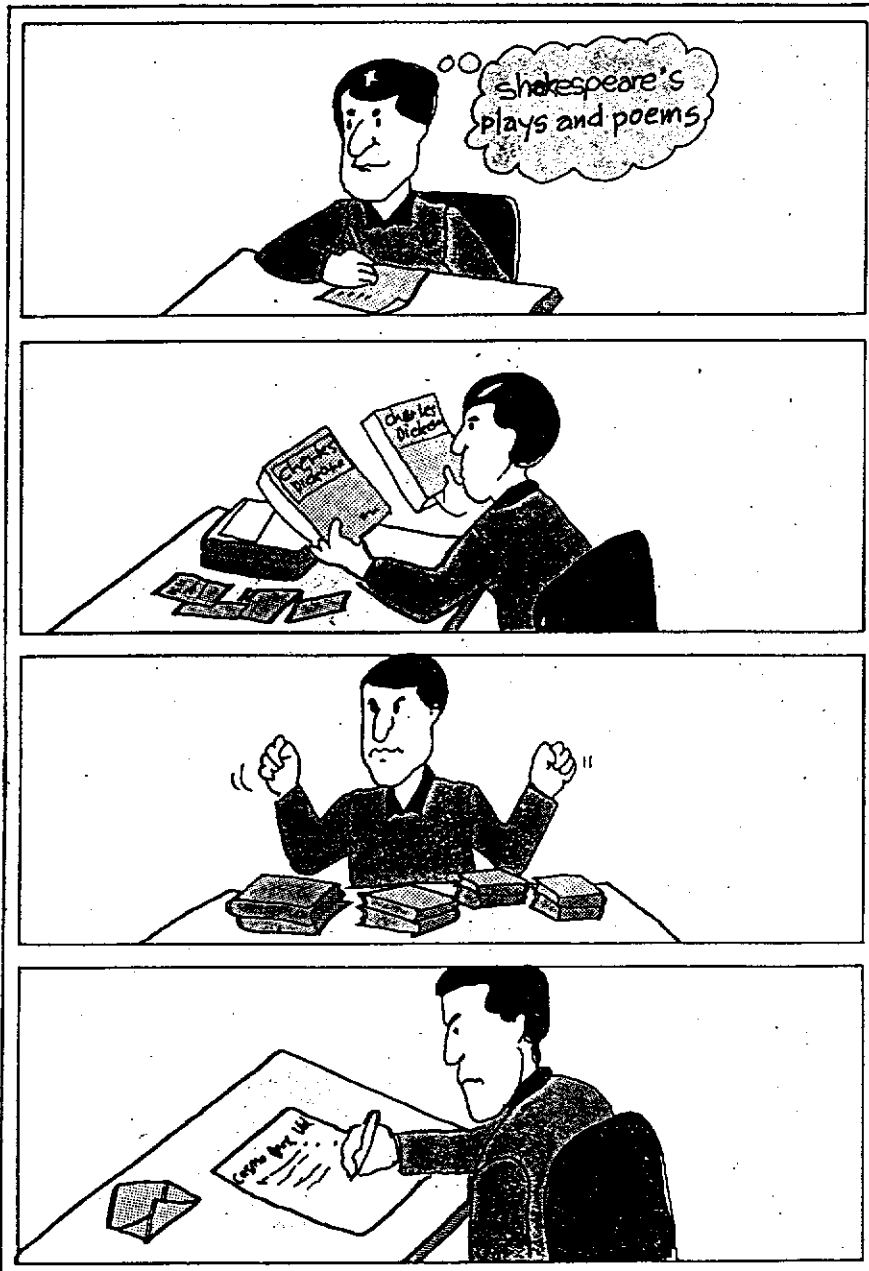
Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.
3. The teacher lets the students perform according to their contracts.
4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections and records how to learn.

Self-Instructional Package # 5

Cosmo Books Unlimited

Period 13 - 15

Cosmo Books Unlimited

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "Cosmo Books Unlimited", is in your hand now. Cosmo Books Unlimited is a story about a Cosmo Books company that sells books, and sends the books to a customer who has ordered. But the company used to send many books more than the order. Find out what happened.

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญและรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ควรมีโอกาสได้สนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเลือก
2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ จำนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้าให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

2. เมื่อนักเรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกและกิจกรรม

หลักลงในสัญญาการเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามสัญญาการเรียน
4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมได้จากเฉลยคำตอบซึ่งมีคำอธิบายหรือคำแนะนำประกอบ
5. ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้ถามครู
6. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนบันทึกการเรียนรู้ในแบบบันทึกวิธีการเรียน
7. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชุดการเรียนรู้ส่งคืนครู

ผู้รักดีเป็นผู้เจริญ

Let's start now.

Activity 1 (กิจกรรมเลือกที่ 1) : คำศัพท์ ความหมายและการนำไปใช้

คำศัพท์	บรรทัดที่	ความหมาย
1. remarkable price	4	low special price
<u>Example:</u> Cosmo Books Ltd., offered this set (eight books of plays and two books of poetry) at what was claimed to be a remarkable price. (บริษัท Cosmo Books Ltd., ได้เสนอขายหนังสือชุดหนึ่งซึ่งประกอบด้วยบทละคร 8 เล่ม และบทประพันธ์อีก 2 เล่มในราคาที่เรียกได้ว่าถูกเป็นพิเศษ)		
2. a six-book set	11	a set of six books
<u>Example:</u> Then there arrived on my door-step a second set of the works of Shakespeare, the same set of novels by Dickens and a six book set of the plays of Moliere, in french.		

(ในเวลาต่อมาก็มีหนังสือชุดที่สองซึ่งเป็นผลงานของ Shakespeare ส่งมาที่บ้านของฉัน ซึ่งเป็นชุดเดียวกับนวนิยายที่ประพันธ์โดย Dickens และอีกชุดหนึ่งมี 6 เล่ม ซึ่งเป็นบทละครภาษาฝรั่งเศสที่ประพันธ์โดย Moliere)

3. to be of no use 12 to be useless

Example: Since I do not read French, these books were of no use to me at all.

(หนังสือที่เป็นภาษาฝรั่งเศสเหล่านี้ไม่มีประโยชน์สำหรับฉันเลย เพราะว่าฉันอ่านภาษาฝรั่งเศสไม่ออก)

4. further notice 15 the next notice
(การแจ้งให้ทราบในครั้งต่อไป)

Example: Please don't send any other books until further notice.

(กรุณาอย่าได้ส่งหนังสือมาอีกเลยจนกว่าจะได้รับใบสั่งซื้อ)

5. to send no more..... 23 do not send any more....

Example: Please send no more books, send no more bills, and send no more angry letters demanding payment.

(กรุณาอย่าได้ส่งหนังสือ ตั๋วเก็บเงินและจดหมายทวงเงินมาอีกเลย)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนควรฟังการออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำจากเทป และออกเสียงตามเพื่อฝึกการอ่านออกเสียงและในเรื่องนี้มีข้อนักประพันธ์หลายคน ขอให้นักเรียนสังเกตให้ดี จะได้ไม่สับสน

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

1. การใช้

even if (แม้ว่า) เมื่อต้องการเน้นข้อความที่ตามมา

ตัวอย่างประโยค

- I should not finish reading all the books that you have sent me even if I read from now until the last Judgement.

(ผมอ่านหนังสือที่คุณส่งมาไม่จบแน่ แม้ว่าจะอ่านตั้งแต่ตอนนี้จนกระทั่งตาย)

- I'll get there even if I have to sell my watch to get the railway fare.

(ฉันจะไปที่นั่นให้ได้แม้ว่าจะต้องขายนาฬิกาเป็นค่าโดยสารรถไฟ)

2. การใช้

finish + gerund

ตัวอย่างประโยค

- I should finish reading in two weeks.
(ฉันจะอ่านหนังสือจบภายใน 2 สัปดาห์)
- I should finish painting this picture.
(ฉันหวังว่าจะระบายสีรูปนี้เสร็จ)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้จากหนังสือ Grammar and Techniques of the English Language ของ เลิศ เกษรคำ หน้า 359 - 366

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 70

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูภาพประกอบเพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 13 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 71 - 74

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง Cosmo Books Unlimited ให้ได้ใจความ 5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

Key Exercises

Exercise A : เลือกข้อความที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง

- ข้อ 1 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 1 - 3
- ข้อ 2 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจริง ๆ แล้วเขาต้องการหนังสือชุดนี้ ดูจากบรรทัดที่ 5 - 6
- ข้อ 3 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะตามโฆษณาของบริษัทลดราคาเป็นพิเศษดูจากบรรทัดที่ 2 - 4
- ข้อ 4 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 7 - 8
- ข้อ 5 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะเขาจัดส่งคืนไปให้พร้อมกับเงินสำหรับชุดที่เขาสั่ง ดูจากบรรทัดที่ 7 - 9
- ข้อ 6 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 10 - 12
- ข้อ 7 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 12 - 13
- ข้อ 8 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะบริษัทไม่มารับหนังสือที่ส่งผิดฉบับไปจนเขาต้องเขียนจดหมายบอกไป ดูจากบรรทัดที่ 24 - 25
- ข้อ 9 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 16 - 17
- ข้อ 10 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะเขาเก็บหนังสือไว้ในโรงรถ ไม่ใช่ในรถ ดูจากบรรทัดที่ 19 - 20
- ข้อ 11 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะบริษัทส่งหนังสือมามากเกินกว่าที่เขาจะอ่านได้จบหมด แม้จะอ่านจนกระทั่งตาย ดูจากบรรทัดที่ 21 - 22
- ข้อ 12 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 24 - 25

Exercise B : หาคำจากเนื้อเรื่องมาเติมในช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์

1. bill	6. French, German
2. return	7. postage, packing
3. afford	8. notice
4. for	9. cheque, set of complete
5. novels, poems	10. bill

Exercise C : เลือกคำที่เหมาะสมมาเติมในช่องว่าง

1. have wanted	6. had been

2. ordered	7. did
3. had arrived	8. was
4. to pick	9. would
5. found	10. had found

Exercise D: แนวการตอบคำถาม

1. They advertised a set of Shakespeare's works for sale.
2. The company offered a low special price.
3. He didn't order them.
4. Because he keeps the books in the garage.
5. To take all the books that he hasn't ordered back.

Quiz 10 : เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. b	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	1 - 4
2. a	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	5 - 6
3. d	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	7 - 8
4. c	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	8 - 9
5. c	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	9 - 12
6. a	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	7 - 9
7. b	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	16 - 19
8. b	ถูก	ดูจากบรรทัดที่	24 - 25

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร
Success belongs to the
perservering.

Welcome to Warman's

Warman's, the makers of office materials, had advertised for a travelling salesman. Mr Barlow applied for the job, and soon afterwards was invited to the company's head office to meet Mr Snell, the sales manager. Mr Snell asked Mr Barlow what experience he had had as a salesman.

"I worked as a salesman for a brush company until six months ago. I sold brushes, dusters, tins of polish, things like that. I went from door to door selling direct to housewives."

Mr Snell then asked him why he had left that job.

"Well, to be honest, it was very hard work," Mr Barlow replied. "It meant walking sometimes six or eight miles a day. But the real reason for leaving was that I didn't think very highly of the goods that I was selling. They were not of the best quality, and that made it difficult for me to be sincere when I had to tell housewives what wonderful brushes they were. I knew perfectly well they wouldn't last beyond a month. What's more, the pay was rather poor. I realized after a while that I wouldn't be able to support a family on the money I was earning."

"I see," said Mr Snell. "So what did you do next?"

"For the last six months I have been a salesman in a department store," said Mr Barlow.

"And do you think you could sell Warman's office materials with a clear conscience?" Mr Snell asked. "Do you think you could be sincere, as you put it, about selling the papers, inks, copying-machines and so on that we produce here?"

Mr Barlow said that he thought he could; that Warman's office materials enjoyed a very high reputation, and that in his department at Caldwell's he sold almost nothing else. He said he had always wanted to work for a big company with a good name; to travel all over the country, selling goods to other companies, rather than to housewives on the door-step; and - he added with a smile - to enjoy the money and the working

conditions offered with the job for which he had applied.

"Mr Barlow," said Mr Snell, "do you have a clean driving licence?"

"Yes, I do." Mr Barlow replied.

"Then as long as your medical examination proves to be satisfactory, I'm quite prepared to offer you the job." Mr Snell got up and shook Mr Barlow by the hand. "Congratulations," he said, "and welcome to Warman's."

LESSON PLAN FOR CONTROL GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 16 - 18

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: **Welcome to Warman's**

2. Vocabulary list:

satisfactory	material	conscience	a licence
to advertise		from door to door	
to think very highly of		What's more	
a very high reputation		a clean driving licence	
I'm quite prepared to.....			

3. Structures:

การใช้

enjoy ซึ่งมีหลายความหมาย

1. enjoy = to get pleasure from

ตัวอย่างประโยค

- We enjoy our dinner.
- Dang enjoys playing tennis.

2. enjoy = have as an advantage or benefit

ตัวอย่างประโยค

- I enjoy the money paid by the company.
- We enjoy good health.

3. enjoy = be happy

ตัวอย่างประโยค

- The children enjoyed their summer holidays.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. A tape recorder and a cassette
4. Pattern practice charts

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers.
3. Check the students' writing.

Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then asks what the students will do after they finish M.6 like this:
 T: What will you do after finishing M.6?
 S:(students' choices)
 T: Will you apply for a job?
 S: (Yes / No)
 T: Why?
 S:(students' explanations)
3. The teacher talks with the students how to apply for a job, how to prepare, how to make an appointment for an interview, and so on.

4. The teacher explains new vocabulary and pattern practices by using word-cards and charts respectively. Then hands out the passage to the students.
5. The teacher reads the passage aloud, explains the important points, and then lets the students listen to the cassette.
6. The teacher lets the students read silently and do the exercises by themselves.
7. The teacher and students check and correct the answers together.
8. The teacher evaluates the students' reading comprehension and writing exercises.
9. The teacher lets the students take notes of new vocabulary and pattern practices. Then discusses with the students the lesson that has been given.

LESSON PLAN FOR EXPERIMENTALC GROUP
M.5 ENGLISH 533
PERIOD 16 - 18

Overall objectives: Students are able to comprehend, answer the questions, and write briefly about the passage they have read.

Sub-objectives: Students are able to:

1. Recognize vocabulary definitions.
2. Identify vocabulary in context.
3. Determine the main idea.
4. Recognize key supporting details.
5. Make references and draw reasonable conclusions.
6. Summarize the passage briefly.

Requirements: Achieve at least 80 per cent correct answers in the comprehension questions, and write 5 - 10 sentences about the passage.

Language inputs:

1. Content: Welcome to Warman's

2. Vocabulary list:

satisfactory	material	conscience	a licence
to advertise		from door to door	
to think very highly of		What's more	
a very high reputation		a clean driving licence	
I'm quite prepared to.....			

3. Structures:

การใช้

enjoy ซึ่งมีหลายความหมาย

1. enjoy = to get pleasure from
ตัวอย่างประโยค

- We enjoy our dinner.
- Dang enjoys playing tennis.
- 2. enjoy = have as an advantage or benefit
ตัวอย่างประโยค
 - I enjoy the money paid by the company.
 - We enjoy good health.
- 3. enjoy = be happy
ตัวอย่างประโยค
 - The children enjoyed their summer holidays.

Teaching aids:

1. Word-cards
2. Sheets of passage and questions
3. Tape recorders and cassettes
4. Pattern practice charts
5. Self-Instructional packages

Evaluations:

1. Observe the students' participations.
2. Check the students' answers after they check themselves.
3. Check the students' writing after they check themselves.

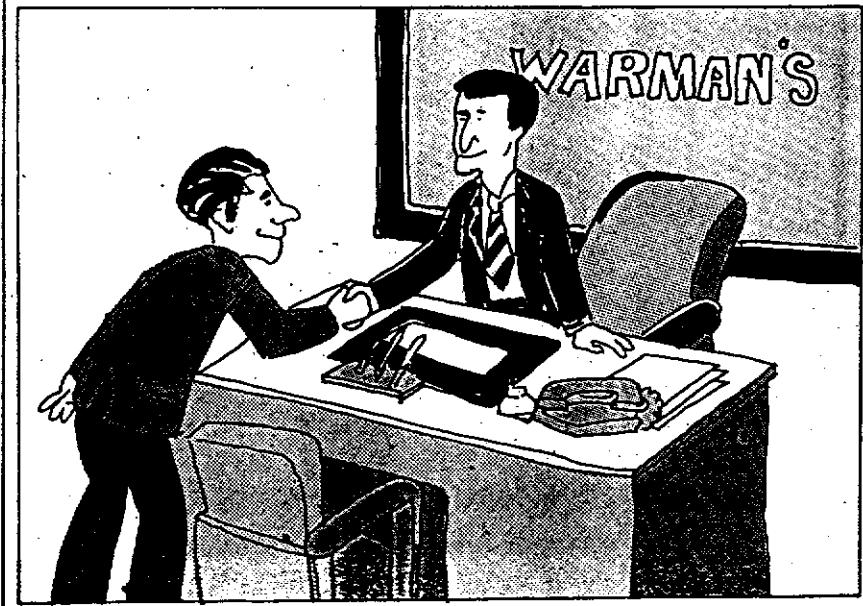
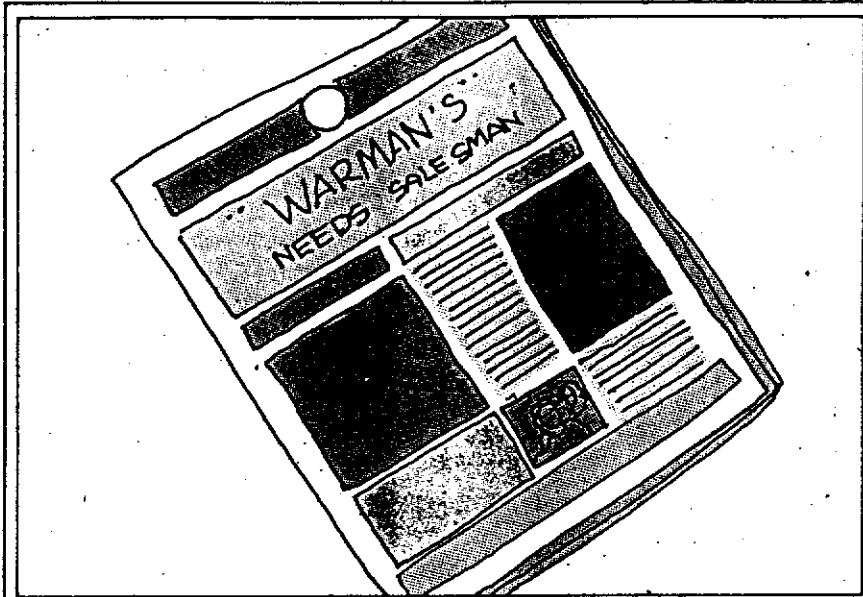
Procedures:

1. The teacher begins the class by greeting the students then hands out the Self-Instructional packages to them and explains how to perform.
2. The teacher lets the students choose the selective activities including main activities and sign contracts.
3. The teacher lets the students perform according to their contracts.
4. The teacher helps the students when they need helps.
5. The teacher evaluates the students' performances, corrections, and records how to learn.

Self-Instructional Package # 0

Welcome to Warman's

Period 16 - 18

Welcome to Warman's

Introduction

Hello, students. I'm very glad that this package, "Welcome to Warman's ", is in your hand now. Welcome to Warman's is a story about job application. This will happen when you finish M. 6. You will have to apply for a job like Mr Barlow in this story. Why don't you read and learn how he did to get the job.

จุดประสงค์

เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจบแล้ว

1. นักเรียนสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องได้โดยสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับสาระสำคัญ และรายละเอียดได้ถูกต้องอย่างน้อย 80 %
2. นักเรียนสามารถเขียนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้อย่างน้อย 5 - 10 ประโยค

ทำไมต้องทำตามจุดประสงค์ดังกล่าว ?

เพราะนักเรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษซึ่งนับวันจะมีความสำคัญต่อนักเรียนหลายประการ เช่น

1. นักเรียนจะได้ยินหรือพบเห็นว่ามีการใช้ภาษาอังกฤษในรูปแบบต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ ตำราเรียน เป็นต้น ถ้านักเรียนไม่มีความรู้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้
2. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาหนึ่งที่ใช้ในการสอบแข่งขัน
3. ภาษาอังกฤษเป็นวิชาภาษาต่างประเทศ นักเรียนไม่ค่อยมีโอกาสดูสนทนากับเจ้าของภาษาโดยตรง ดังนั้นการอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะที่นักเรียนสามารถฝึกฝนได้ด้วยตนเอง

คำแนะนำ

1. ชุดการเรียนนี้ประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภท คือ

1. กิจกรรมเลือก
2. กิจกรรมหลัก

กิจกรรมเลือก เป็นกิจกรรมที่จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องที่จะอ่านได้ง่ายขึ้น เช่น คำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง คำอธิบายหรือข้อเสนอนะเกี่ยวกับแหล่งค้นคว้าให้นักเรียนเลือกอย่างน้อย

1 กิจกรรม

กิจกรรมหลัก เป็นกิจกรรมการอ่านเนื้อเรื่อง ตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่านและเขียนสรุปเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ให้นักเรียนทำให้เสร็จสมบูรณ์

2. เมื่อนักเรียนเลือกกิจกรรมเลือกได้แล้ว ให้นักเรียนเขียนชื่อกิจกรรมเลือกและกิจกรรม

หลักลงในสัญญาการเรียน

3. ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามสัญญาการเรียน
4. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมที่เป็นแบบฝึกหัดเสร็จแล้ว ให้นักเรียนประเมินผลการทำกิจกรรมได้จากเฉลยคำตอบซึ่งมีคำอธิบายหรือคำแนะนำประกอบ
5. ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมให้ถามครู
6. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว นักเรียนบันทึกการเรียนในแบบบันทึกวิธีการเรียน
7. เมื่อทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้นำชุดการเรียนส่งคืนครู

ผู้รักดีเป็นผู้เจริญ

Let's start now.

Activity 1 (กิจกรรมเลือกที่ 1) : คำศัพท์ ความหมายและการนำไปใช้

คำศัพท์	บรรทัดที่	ความหมาย
1. material	1	เครื่องใช้
2. advertise	1	โฆษณาขายสินค้า
<u>Example:</u> Warman's, the makers of office materials, had advertised for a travelling salesman.
(บริษัท Warman ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตเครื่องใช้สำนักงานได้ประกาศรับสมัครพนักงานขายของ)		
3. from door to door	6	จากบ้านหนึ่งไปอีกบ้านหนึ่ง
<u>Example:</u> I went from door to door selling direct to housewives.
(ฉันเดินขายสินค้าตามบ้านให้แก่แม่บ้านโดยตรง)		
4. to think very high of	9 - 10	รู้สึกภูมิใจ
<u>Example:</u> But the real reason for leaving was that I didn't think very highly of the goods that I was selling.
(แต่เหตุผลที่แท้จริงที่ผมลาออกจากงานคือผมไม่มีความภาคภูมิใจในคุณภาพของสินค้าที่ผมขายอยู่)		

5. What's more 12 ยิ่งไปกว่านั้น
Example: What's more, the pay was rather poor.
 (ยิ่งไปกว่านั้นค่าตอบแทนก็ค่อนข้างต่ำ)
6. conscience (n) 18 จิตสำนึกของบุคคลที่รู้ว่าสิ่งใดผิดหรือถูก
Example: And do you think you could sell Warman's office materials with a clear conscience?
 (และคุณคิดว่าคุณสามารถขายเครื่องใช้สำนักงานของบริษัท Warman โดยมีความเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าไหม)
7. a very high reputation 22 มีชื่อเสียง
Example: Warman's office materials enjoyed a very high reputation.
 (เครื่องใช้สำนักงานของบริษัท Warman มีชื่อเสียงมานาน)
8. a licence 27 ใบขับขี่
9. a clean driving licence 27 ใบขับขี่ที่ไม่ถูกสลักหลังเพราะทำผิดกฎจราจร
Example: Do you have a clean driving licence?
 (คุณมีใบขับขี่ที่ไม่ถูกสลักหลังเพราะทำผิดกฎจราจรหรือไม่)
10. satisfactory 29 เป็นที่พึงพอใจ
11. I'm quite prepared to.. 29 - 30 ฉันเต็มใจที่จะ...
Example: Then as long as your medical examination proves to be satisfactory, I'm quite prepared to offer you the job.
 (เมื่อผลการตรวจร่างกายของคุณเป็นที่น่าพอใจแล้วฉันก็พร้อมที่จะรับคุณเข้าทำงาน)

ข้อเสนอแนะ นักเรียนควรฟังการออกเสียงคำศัพท์แต่ละคำจากเทป และออกเสียงตามเพื่อฝึกการอ่านออกเสียง

Activity 2 (กิจกรรมเลือกที่ 2) : โครงสร้าง การใช้และความหมาย

การใช้

enjoy ซึ่งมีหลายความหมาย

1. enjoy = to get pleasure from (การได้รับความพอใจจากสิ่งหนึ่งสิ่งใด)

ตัวอย่างประโยค

- We enjoy our dinner.
(พวกเรารับประทานอาหารค่ำอย่างเอร็ดอร่อย)
- Dang enjoys playing tennis.
(แดงเล่นเทนนิสอย่างสนุกสนาน)

2. enjoy = have as an advantage or benefit
(การได้รับผลประโยชน์ การได้เปรียบหรือผลดี)

ตัวอย่างประโยค

- I enjoy the money paid by the company.
(ฉันรู้สึกพอใจกับเงินเดือนที่บริษัทจ่ายให้)
- We enjoy good health.
(พวกเรามีความสุขเพราะมีสุขภาพที่ดี)

3. enjoy = be happy (มีความสุข)

ตัวอย่างประโยค

- The children enjoyed their summer holidays.
(พวกเด็ก ๆ มีความสุขในช่วงปิดภาคเรียน)

Main activity 1 (กิจกรรมหลักที่ 1) : อ่านเนื้อเรื่องในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 118

ข้อเสนอแนะ

1. นักเรียนควรดูภาพประกอบเพื่อจะได้เดาเรื่องได้ง่ายขึ้น
2. นักเรียนควรฟังเทปประกอบการอ่านเพื่อช่วยให้นักเรียนอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

Main activity 2 (กิจกรรมหลักที่ 2) : ทำแบบฝึกหัดข้อ A, B, C, D และ Quiz 21 ในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ Improve Your Reading Book II หน้า 119 - 122

Main activity 3 (กิจกรรมหลักที่ 3) : เขียนสรุปเรื่อง Welcome to Warman's ให้ได้ใจความ 5 - 10 ประโยค

Reading makes a full man.
การอ่านทำให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์

Key Exercises

Exercise A : ประโยคที่เป็นจริงตามเนื้อเรื่องคือ

- ข้อ 1 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 1 บริษัท Warman ประกาศรับสมัคร travelling salesman ไม่ใช่ sales manager
- ข้อ 2 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 1
- ข้อ 3 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 5 Mr Barlow เคยเป็น salesman มาก่อน
- ข้อ 4 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 8 - 9
- ข้อ 5 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 9 - 10 Mr Barlow ไม่พอใจในคุณภาพของสินค้า
- ข้อ 6 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 9 - 14 Mr Barlow ไม่พอใจในคุณภาพของสินค้า และรายได้ไม่พอที่จะเลี้ยงครอบครัว
- ข้อ 7 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 12 - 13
- ข้อ 8 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 5 ไม่รู้ว่า Mr Barlow ขายแปรงมานานเท่าไร แต่เขาลาออกจากบริษัทนั้นเมื่อ 6 เดือนที่แล้วก่อนที่จะมาเป็นพนักงานขายของในห้างสรรพสินค้า ดูจากบรรทัดที่ 16
- ข้อ 9 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 23 - 24
- ข้อ 10 เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง ดูจากบรรทัดที่ 25 - 26
- ข้อ 11 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 27 Mr Snell ต้องการทราบว่า Mr Barlow มีใบรับหรือไม่
- ข้อ 12 ไม่เป็นจริงตามเนื้อเรื่อง เพราะจากบรรทัดที่ 29 - 30 Mr Snell ต้องรอผลการตรวจร่างกายของ Mr Barlow ก่อนจึงจะรับเข้าทำงาน

Exercise B : หาคำจากเนื้อเรื่องมาเติมในบทสนทนาให้สมบูรณ์

1. applied for	16. selling
2. advertised	17. quality
3. invited	18. difficult
4. manager	19. sincere
5. materials	20. wonderful
6. reputation	21. could

7. else	22. conscience
8. department	23. company
9. experience	24. reputation
10. sell	25. pay
11. door	26. offering
12. door	27. support
13. a day	28. licence
14. think	29. examination
15. selling	30. congratulations

Exercise C : นำคำที่กำหนดมาให้เติมในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. which, what	5. which, why
2. which, that	6. that, what
3. that, what	7. what
4. why, which	

Exercise D: แนวการตอบคำถาม

1. He had worked as a door to door salesman selling brushes and as a salesman in a department store.
2. No, he hadn't. He didn't think highly of the goods that he had sold.
3. Yes, he had to support his family.
4. Medical examination.
5. To take all the books that he hasn't ordered back.

Quiz 21: เลือกคำตอบที่ถูกต้อง

1. b ถูก	ดูจากบรรทัดที่ 2 - 3
2. a ถูก	ดูจากบรรทัดที่ 5
3. c ถูก	ดูจากบรรทัดที่ 10 - 11
4. d ถูก	ดูจากบรรทัดที่ 12 - 13
5. a ถูก	ดูจากบรรทัดที่ 16, 21 - 22

6. b ถูก ดูจากบรรทัดที่ 21 - 22
7. c ถูก ดูจากบรรทัดที่ 23 - 26

ความสำเร็จเป็นของผู้พากเพียร
Success belongs to the perservering.

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายประยุทธ์ พันธุ์บัว
เกิดวันที่	17 กรกฎาคม พุทธศักราช 2503
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี 72110
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 1 ระดับ 3
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนบางลี่วิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี 72110
	โทร (035) 531051
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2525	กศ.บ. วิชาเอก ภาษาอังกฤษ วิชาโท บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
พ.ศ. 2536	กศ.ม. (การมัธยมศึกษา การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

428.00712

✓ 3647

5.3

การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน
ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ

ของ

ประสุทธ พันธ์บัว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาดำรงหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

กรุงเทพมหานคร 2526

การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียน ที่ได้รับการสอน ตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู จำแนกตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ และเพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับระดับ ความสามารถที่มีต่อความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในการเรียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2534 โรงเรียนบางลำววิทยา อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 60 คน ซึ่งได้มาจากประชากรทั้งหมดโดยการสุ่มแบบ แบ่งชั้น ตามระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย สุ่มเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม โดยกลุ่มทดลองได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู ทำการทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและ การเขียนภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัด แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษภายหลังการทดลอง แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ และคะแนนจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทิศทาง (Two - way Analysis of variance) แบบ Two - way classification, several observations per cell และ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเป็นรายคู่โดยวิธี ของ เชฟเฟ (Scheffé)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง มีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับ การสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถ ในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มี ระดับความสามารถสูงมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความ สามารถปานกลางและต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถ ปานกลางมีความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อความสามารถในการอ่านและการเขียน ภาษาอังกฤษ

5. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

7. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. นักเรียนที่มีระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษสูง ปานกลาง และต่ำ ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองกับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักเรียนที่มีระดับความสามารถสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลาง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนักเรียนที่มีระดับความสามารถปานกลางมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ สูงกว่านักเรียนที่มีระดับความสามารถต่ำ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

9. การสอนและระดับความสามารถไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

A STUDY OF READING AND WRITING ABILITY, RESPONSIBILITY, AND ACHIEVEMENT
MOTIVE IN ENGLISH LANGUAGE LEARNING OF MATHAYOM SUKSA V STUDENTS
THRUOUH THE METHOD BASED ON SELF - INSTRUCTION APPROACH
AND THE METHOD IN THE TEACHER'S MANUAL

AN ABSTRACT

BY

PRAYUT PHUNBUA

Presented in partial fulfillment of the requirements for
the Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

February 1993

The purpose of this study was to compare the reading and writing ability, responsibility, and achievement motive in English language learning of Mathayom Suksa V students through the method based on Self - instruction approach and the method in the teacher's manual among students with high, average, and low English language learning ability levels.

The subjects were 60 Mathayom Suksa V Students of the 1991 academic year from Bangliwittaya School in Suphanburi. They were stratified and randomly selected according to their English language learning ability levels and equally assigned into two groups : the experimental and control groups. The experimental group used the instruction based on self - instruction approach ; whereas the control group used the method in the teacher's manual. The reading and writing ability test, responsibility and achievement motive questionnaires in English language learning were given after the treatment. The data were then analyzed by using Two-way analysis of Variance.

The findings indicated that :

1. The English reading and writing ability of the two groups were significantly different at the .05 level.
2. There were significant differences in English reading and writing ability among students with high, average, and low English language learning ability at the .01 levels. The high group scored significantly higher than the average and low groups at the .01 level. The average group scored insignificantly higher than the low group.
3. There was no interaction effect on the students' English reading and writing ability.
4. The responsibility in English language learning of the two groups was significantly different at the .01 level.
5. There was significant difference in English language learning responsibility among students with high, average, and low English language

learning ability at the .01 level. The high group scored significantly higher than the low group at the .01 level. The high group scored insignificantly higher than the average group. And the average group scored insignificantly higher than the low group.

6. There was no interaction effect on the students' English language learning responsibility.

7. The achievement motive in English language learning of the two groups was significantly different at the .01 level.

8. There was significant difference in English language learning achievement motive among students with high, average, and low English language learning ability at the .05 level. The high group scored significantly higher than the low group at the .05 level. The high group scored insignificantly higher than the average group. The average group also scored insignificantly higher than the low group.

9. There was no interaction effect on the students' English language learning achievement motive.